

Tematický súhrn

Colné zaradenie tovarov

Úvod

Európska únia zahŕňa colnú úniu, ktorá sa vzťahuje na celý obchod s tovarmi. Táto colná únia má dve hlavné zložky. Na jednej strane stanovuje zákaz dovozných a vývozných ciel medzi členskými štátmi, ako aj všetkých poplatkov s rovnocenným účinkom, a to tak vo vzťahu k výrobkom pochádzajúcim z členských štátov, ako aj vo vzťahu k výrobkom pochádzajúcim z tretích krajín, ktoré sú vo voľnom obehú v členských štátoch. Na druhej strane vyžaduje prijatie spoločného colného sadzobníka vo vzťahoch s tretími krajinami.

Tento sadzobník zahŕňa kombinovanú nomenklatúru (ďalej len „KN“) tovarov, ktorá umožňuje zaradiť všetky dovážané alebo vyvážené tovary do určitých colných položiek. V tom spočíva účel colného zaradenia.

Vzhľadom na to, že výška cla, ktoré majú vyberať colné orgány členských štátov, závisí od colného zaradenia príslušného výrobku a že výnos z tohto cla tvorí vlastné zdroje Únie, má colné zaradenie tovaru osobitný význam z hľadiska ochrany finančných záujmov Únie, ako aj z hľadiska záujmov dotknutých hospodárskych subjektov.

Tento úkon však môže spôsobiť množstvo ťažkostí, najmä ak sa týka zložitých tovarov. S cieľom reagovať na tieto ťažkosti v súlade s požiadavkami vyplývajúcimi zo zásady právnej istoty bol na európskej úrovni zavedený právny režim¹.

Európsky režim colného zaradenia sa zakladá na harmonizovanom systéme opisu a číselného označovania tovaru (ďalej len „HS“), ktorý vypracovala Svetová colná organizácia (ďalej len „WCO“) a ktorý bol zavedený Medzinárodným dohovorom o harmonizovanom systéme opisu a číselného označovania tovaru (ďalej len „dohovor o HS“), uzavretým 14. júna 1983 v Bruseli a spolu s jeho protokolom o zmene a doplnkoch z 24. júna 1986 schváleným v mene Európskeho hospodárskeho spoločenstva rozhodnutím 87/369.²

Podľa článku 3 ods. 1 dohovoru o HS sa každá zmluvná strana zaväzuje, že usporiada svoje colné a štatistické nomenklatúry podľa HS a bude používať bez dodatkov a zmien všetky položky a podpoložky HS, ako aj ich číselné znaky, a dodržiavať číselné usporiadanie uvedeného systému. Každá zmluvná strana sa tiež zaväzuje používať na výklad HS všeobecné pravidlá, ako aj všetky poznámky k triedam, kapitolám a podpoložkám HS a nemeniť ich rozsah. WCO za podmienok stanovených v článku 8 dohovoru o HS schvaľuje vysvetlivky a stanoviská k zaradeniu prijaté výborom pre HS.

¹ Európsky systém klasifikácie tovaru sa skladá z dvoch častí, a to z KN a z integrovaného sadzobníka Európskej únie (TARIC), vytvoreného Komisiou, ktorý poskytuje informácie o príslušných colných sadzbách a iných opatreniach uplatniteľných na konkrétny tovar v Únii a ktorý pozostáva z osemmiestneho kódu KN doplneného o dve ďalšie číslice.

² Rozhodnutie Rady 87/369/EHS zo 7. apríla 1987, ktor[é] sa týka uzavretia Medzinárodného dohovoru o harmonizovanom systéme opisu a číselného označovania tovaru a protokolu o jeho zmene a doplnkoch (Ú. v. ES L 198, 1987, s. 1; Mim. vyd. 02/002, s. 288).

Tento režim, pochádzajúci z nariadenia Rady č. 2658/87³, ktorého príloha sa pravidelne aktualizuje⁴ najmä s cieľom vložiť do nej nové číselné znaky alebo ďalšie členenia, obsahuje všeobecné pravidlá výkladu, vysvetlivky, ako aj nariadenia o zaradení prijaté Komisiou. Prináleží teda Súdnemu dvoru, aby pri výkone svojich zverených právomocí zabezpečil konzistentnosť pri uplatňovaní uvedených pravidiel a aktov. Na tento účel je úlohou Súdného dvora, aby v rámci návrhov na začatie prejudiciálneho konania predložených vnútroštátnymi súdmi spresňoval výklad všeobecných pravidiel upravujúcich colné zaradenie a kritériá uplatniteľné v tejto oblasti, objasňoval pôsobnosť položiek a podpoložiek KN a rozhodoval o platnosti nariadení o zaradení prijatých Komisiou.

Súdny dvor sám nevykonáva colné zaradenie príslušného výrobku, jeho úlohou je však poskytnúť všetkým dotknutým subjektom všetky užitočné podklady na zabezpečenie správneho zaradenia, pričom v prípade potreby poskytuje relevantné usmernenia na účely výkonu právomocí colných orgánov, ako aj vnútroštátnych súdov v budúcnosti.

Súdny dvor tak mal mnohokrát príležitosť spresniť prvky, ktoré je potrebné na účely zaradenia zohľadniť, ako napríklad účel alebo funkcia výrobku, ako aj výklad pojmov relevantných pre zaradenie výrobkov obsahujúcich viacero zložiek alebo tvoriacich súčasť iného tovaru.

Všetky tieto prvky bohatej judikatúry Súdného dvora vzhľadom na zložitosť a často vysokú technickú náročnosť skúmaných výrobkov nutne prispievajú k významu tejto judikatúry v oblasti colného zaradenia tovaru.

Cieľom tohto tematického súhrnu je poskytnúť prehľad kľúčových prvkov tejto judikatúry. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že Súdnemu dvoru sú pravidelne predkladané návrhy na začatie prejudiciálneho konania, v rámci ktorých rozhoduje o otázkach, ktoré nad rámec ich právnej povahy súvisia so špecifickými vedeckými a technickými aspektmi týkajúcimi sa objektívnych znakov a vlastností príslušného tovaru. V dôsledku toho sa informácie poskytované judikatúrou Súdného dvora často nachádzajú medzi úvahami a posúdeniami týkajúcimi sa vlastností konkrétneho tovaru. Preto – s cieľom umožniť čitateľovi lepšie pochopiť skutkový a právny rámec každého z vybraných rozhodnutí bez narušenia zrozumiteľnosti tohto tematického prehľadu ako celku – sú kľúčové prvky judikatúry Súdného dvora uvedené v konkrétnom kontexte každého rozhodnutia a v rámci možností sú zvýraznené kurzívou.

³ Nariadenie Rady (EHS) č. 2658/87 z 23. júla 1987 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku (Ú. v. EÚ L 256, 1987, s. 1; Mim. vyd. 02/002, s. 382). Toto nariadenie zaviedlo KN, ktorá spĺňa tak požiadavky TDC, ako aj požiadavky štatistik zahraničného obchodu Únie a iných politík Únie týkajúcich sa dovozu alebo vývozu tovaru.

⁴ Príloha I k nariadeniu Rady č. 2658/87 bola nahradená novou prílohou na základe vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2021/1832 z 12. októbra 2021, ktorým sa mení príloha I k nariadeniu č. 2658/87 (Ú. v. EÚ 2021, L 385, s. 1), s účinnosťou od 1. januára 2022.

Zoznam skratiek

ITA: Dohoda o obchode s produktmi informačných technológií

CEN: Európsky výbor pre normalizáciu

KN: Kombinovaná nomenklatúra

WCO: Svetová colná organizácia

WTO: Svetová obchodná organizácia

ZINZT: záväzná informácia o nomenklatúrnom zaradení tovaru

HS: Harmonizovaný systém opisu a číselného označovania tovaru

TDC: Spoločný colný sadzobník

Zoznam uvádzaných aktov

Nariadenie Rady (EHS) č. 2658/87 z 23. júla 1987 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku (Ú. v. ES L 256, 1987, s. 1; Mim. vyd. 02/002, s. 382).

Nariadenia Komisie (EHS) č. 3174/88 z 21. septembra 1988, ktorým sa mení a dopĺňa príloha I k nariadeniu č. 2658/87 (Ú. v. ES L 298, 1988, s. 1); **č. 548/89** z 28. februára 1989 o zatriedovaní určitých druhov tovaru v kombinovanej nomenklatúre (Ú. v. ES L 60, 1989, s. 31; Mim. vyd. 02/004, s. 54); **č. 812/89** z 21. marca 1989 o zatriedovaní určitých druhov tovaru v kombinovanej nomenklatúre (Ú. v. ES L 86, 1989, s. 25; Mim. vyd. 02/004, s. 67); **č. 2886/89** z 2. augusta 1989, ktorým sa mení a dopĺňa príloha I k nariadeniu č. 2658/87 (Ú. v. ES L 282, 1989, s. 1); **č. 2472/90** z 31. júla 1990, ktorým sa mení a dopĺňa príloha I k nariadeniu č. 2658/87 (Ú. v. ES L 247, 1990, s. 1); **č. 2587/91** z 26. júla 1991, ktorým sa mení a dopĺňa príloha I k nariadeniu č. 2658/87 (Ú. v. ES L 259, 1991, s. 1); **č. 2505/92** zo 14. júla 1992, ktorým sa menia a dopĺňajú prílohy I a II k nariadeniu č. 2658/87 (Ú. v. ES L 267, 1992, s. 1) a **č. 2551/93** z 10. augusta 1993, ktorým sa mení a dopĺňa príloha I k nariadeniu č. 2658/87 (Ú. v. ES L 241, 1993, s. 1).

Nariadenia Komisie (ES) č. 535/94 z 9. marca 1994, ktorým sa mení a dopĺňa príloha I k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87 (Ú. v. ES L 68, 1994, s. 15); **č. 3115/94** z 20. decembra 1994, ktorým sa menia a dopĺňajú prílohy I a II nariadenia Rady (EHS) č. 2658/87 (Ú. v. ES L 345, 1994, s. 1; Mim. vyd. 02/005, s. 324); **č. 1165/95** z 23. mája 1995 o zatriedovaní určitých tovarov do kombinovanej nomenklatúry (Ú. v. ES L 117, 1995, s. 15; Mim. vyd. 02/005, s. 410); **č. 3009/95** z 22. decembra 1995, ktorým sa mení a dopĺňa príloha I k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87 (Ú. v. ES L 319, 1995, s. 1); **č. 1734/96** z 9. septembra 1996, ktorým sa mení a dopĺňa príloha I k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87 (Ú. v. ES L 238, 1996, s. 1); **č. 1196/97** z 27. júna 1997 o zatriedení určitého tovaru do kombinovanej nomenklatúry (Ú. v. ES L 170, 1997, s. 13; Mim. vyd. 02/008, s. 314); **č. 1624/97** z 13. augusta 1997, ktorým sa mení a dopĺňa príloha I k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87 (Ú. v. ES L 224, 1997, s. 16); **č. 1264/98** zo 17. júna 1998 o zatriedení určitého tovaru do kombinovanej nomenklatúry (Ú. v. ES L 175, 1998, s. 4; Mim. vyd. 02/008, s. 492); **č. 2261/98** z 26. októbra 1998, ktorým sa mení a dopĺňa príloha I k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87 (Ú. v. ES L 292, 1998, s. 1); **č. 2518/98** z 23. novembra 1998 o zatriedení určitého tovaru do kombinovanej nomenklatúry (Ú. v. ES L 315, 1998, s. 3); **č. 2204/1999** z 12. októbra 1999, ktorým sa mení a dopĺňa príloha I k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87 (Ú. v. ES L 278, 1999, s. 1); **č. 2263/2000** z 13. októbra 2000, ktorým sa mení a dopĺňa príloha I k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87 (Ú. v. ES L 264, 2000, s. 1); **č. 2031/2001** zo 6. augusta 2001, ktorým sa mení a dopĺňa príloha I k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87 (Ú. v. ES L 279, 2001, s. 1); **č. 1832/2002** z 1. augusta 2002, ktorým sa mení a dopĺňa príloha I k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87 (Ú. v. ES L 290, 2002, s. 1); **č. 1789/2003** z 11. septembra 2003, ktorým sa mení a dopĺňa príloha I k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87 (Ú. v. EÚ L 281, 2003, s. 1; Mim. vyd. 02/14, s. 3); **č. 1871/2003**

z 23. októbra 2003, ktorým sa mení a dopĺňa príloha I k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87 (Ú. v. EÚ L 275, 2003, s. 5; Mim. vyd. 02/013, s. 493); **č. 2344/2003** z 30. decembra 2003, ktorým sa mení a dopĺňa príloha I k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87 (Ú. v. EÚ L 346, 2003, s. 38; Mim. vyd. 02/015, s. 231); **č. 754/2004** z 21. apríla 2004 o zatriedovaní určitého tovaru do kombinovanej nomenklatúry (Ú. v. EÚ L 118, 2004, s. 32; Mim. vyd. 02/016, s. 93); **č. 1810/2004** zo 7. septembra 2004, ktorým sa mení a dopĺňa príloha I k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87 (Ú. v. EÚ L 327, 2004, s. 1); **č. 1719/2005** z 27. októbra 2005, ktorým sa mení a dopĺňa príloha I k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87 (Ú. v. EÚ L 286, 2005, s. 1); **č. 400/2006** z 8. marca 2006 o zatriedovaní určitého tovaru do kombinovanej nomenklatúry (Ú. v. EÚ L 70, 2006, s. 9); **č. 1549/2006** zo 17. októbra 2006, ktorým sa mení a dopĺňa príloha I k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87 (Ú. v. EÚ L 301, 2006, s. 1); **č. 1214/2007** z 20. septembra 2007, ktorým sa mení a dopĺňa príloha I k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87 (Ú. v. EÚ L 286, 2007, s. 1); **č. 1031/2008** z 19. septembra 2008, ktorým sa mení a dopĺňa príloha I k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87 (Ú. v. EÚ L 291, 2008, s. 1); **č. 948/2009** z 30. septembra 2009, ktorým sa mení a dopĺňa príloha I k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87 (Ú. v. EÚ L 287, 2009, s. 1), a **č. 1051/2009** z 3. novembra 2009 o zatriedení určitého tovaru do kombinovanej nomenklatúry (Ú. v. EÚ L 290, 2009, s. 56).

Nariadenia Komisie (EÚ) č. 861/2010 z 5. októbra 2010, ktorým sa mení a dopĺňa príloha I k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87 (Ú. v. EÚ L 284, 2010, s. 1) a **č. 1006/2011** z 27. septembra 2011, ktorým sa mení a dopĺňa príloha I k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87 (Ú. v. EÚ L 282, 2011, s. 1).

Vykonávacie nariadenia Komisie (EÚ) č. 620/2011 Komisie z 24. júna 2011, ktorým sa mení a dopĺňa príloha I k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87 (Ú. v. EÚ L 166, 2011, s. 16); **č. 727/2012** zo 6. augusta 2012 o zatriedení určitého tovaru do kombinovanej nomenklatúry (Ú. v. EÚ L 213, 2012, s. 5); **č. 927/2012** z 9. októbra 2012, ktorým sa mení a dopĺňa príloha I k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87 (Ú. v. EÚ L 304, 2012, s. 1); **č. 1001/2013** zo 4. októbra 2013, ktorým sa mení príloha I k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87 (Ú. v. EÚ L 290, 2013, s. 1); **č. 113/2014** zo 4. februára 2014 o zatriedení určitého tovaru do kombinovanej nomenklatúry (Ú. v. EÚ L 38, 2014, s. 20); **č. 1101/2014** zo 16. októbra 2014, ktorým sa mení príloha I k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87 (Ú. v. EÚ L 312, 2014, s. 1); **č. 1212/2014** z 11. novembra 2014 o zatriedení určitého tovaru do kombinovanej nomenklatúry (Ú. v. EÚ L 329, 2014, s. 3); **2015/1754** zo 6. októbra 2015, ktorým sa mení príloha I k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87 (Ú. v. EÚ L 285, 2015, s. 1), a **2016/1140** z 8. júla 2016 o zatriedení určitého tovaru do kombinovanej nomenklatúry (Ú. v. EÚ L 189, 2016, s. 1).

Nariadenia Rady (EHS) č. 950/68 z 28. júna 1968 o spoločnom colnom sadzobníku (Ú. v. EHS L 172, 1968, s. 1); **č. 1/71** zo 17. decembra 1970, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie Rady (EHS) č. 950/68 (Ú. v. EHS L 1, 1971, s. 1); **č. 3400/84** z 27. novembra 1984, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie Rady (EHS) č. 950/68 (Ú. v. EHS L 320, 1984,

s. 1), a **č. 750/87** zo 16. marca 1987, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie Rady (EHS) č. 950/68 (Ú. v. ES L 76, 1987, s. 1).

Nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (Ú. v. EHS L 302, 1992, s. 1; Mim. vyd. 02/004, s. 307).

Nariadenie Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92 (Ú. v. EHS L 253, 1993, s. 1; Mim. vyd. 02/006, s. 3).

Nariadenie (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 82/97 z 19. decembra 1996, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie č. 2913/92 (Ú. v. ES L 17, 1997, s. 1; Mim. vyd. 02/008, s. 179).

Nariadenie Komisie (ES) č. 12/97 z 18. decembra 1996, ktoré mení a dopĺňa nariadenie (EHS) č. 2454/93 (Ú. v. ES L 9, 1997, s. 1; Mim. vyd. 02/008, s. 3).

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 952/2013 z 9. októbra 2013, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Únie (prepracované znenie) (Ú. v. EÚ L 269, 2013, s. 1).

Nariadenie Rady (ES) č. 1601/2001 z 2. augusta 2001 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečnom výbere dočasného antidumpingového cla uloženého na dovozy niektorých železných alebo oceľových lán a káblov s pôvodom v Českej republike, Rusku, Thajsku a Turecku (Ú. v. ES L 211, 2001, s. 1; Mim. vyd. 11/038, s. 62).

Smernica Rady 92/83/EHS z 19. októbra 1992 o zosúladiení štruktúr spotrebných daní pre etanol a alkoholické nápoje (Ú. v. EHS L 316, 1992, s. 21; Mim. vyd. 09/001, s. 206).

Smernica Rady 2008/118/ES zo 16. decembra 2008 o všeobecnom systéme spotrebných daní a o zrušení smernice 92/12/EHS (Ú. v. EÚ L 9, 2009, s. 12).

Smernica [Európskeho parlamentu a Rady 98/70/ES] z 13. októbra 1998 týkajúca sa kvality benzínu a naftových palív, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/12/ES (Ú. v. ES L 350, 1998, s. 58; Mim. vyd. 13/023, s. 182).

Smernica Rady 93/42/EHS zo 14. júna 1993 o zdravotníckych pomôckach (Ú. v. EHS L 169, 1993, s. 1; Mim. vyd. 13/012, s. 82).

Smernica 2001/83/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 6. novembra 2001, ktorou sa ustanovuje zákonník Spoločenstva o humánných liekoch (Ú. v. ES L 311, 2001, s. 67; Mim. vyd. 13/027, s. 69), zmenená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2011/62/EÚ z 8. júna 2011 (Ú. v. EÚ L 174, 2011, s. 74)

Smernica Komisie 2014/77/EÚ, ktorou sa menia prílohy I a II k smernici Európskeho parlamentu a Rady 98/70/ES (Ú. v. EÚ L 170, 2014, s. 62).

Obsah

Úvod.....	3
ZOZNAM SKRATIEK	5
ZOZNAM UVÁDZANÝCH AKTOV	6
I. VŠEOBECNÉ ÚVAHY O POVAHE A ROZSAHU ÚLOH PRINÁLEŽIACICH SUDCOVI ÚNIE, AKO AJ O RELEVANTNÝCH KRITÉRIÁCH POSUDZOVANIA.....	10
II. ZÁSADY UPLATNITEĽNÉ NA COLNÉ ZARADENIE	18
1. Obsah a rozsah všeobecných pravidiel výkladu.....	18
1.1. Pravidlo 1 – význam pojmov použitých v položkách a podpoložkách a znenia názvov KN.....	18
1.2. Pravidlo 2 písm. a) a b) – Zásady uplatniteľné na výrobky podľa ich stavu dokončenia alebo úplnosti, ako aj na materiály podľa ich použitia.....	20
1.3. Pravidlo 3 písm. a) až c) – zásady uplatniteľné na zmesi alebo zložené výrobky, ktoré môžu byť zaradené do viac ako jednej položky.....	21
1.4. Pravidlá 4 až 6 – štandardné pravidlo, osobitné pravidlo uplatniteľné na určité obaly a schránky, pravidlo týkajúce sa porovnania podpoložiek	29
2. Kritériá zaradenia.....	32
2.1. Objektívne znaky a vlastnosti výrobku.....	32
2.2. Účel výrobku.....	42
2.3. Použitie výrobku.....	49
2.4. Funkcia výrobku	55
III. ZDROJE REŽIMU UPLATNITEĽNÉHO NA POSTUP COLNÉHO ZARADENIA.....	61
1. Vysvetlivky	61
1.1. Vysvetlivky WCO.....	61
1.2. Vysvetlivky Komisie.....	65
2. Nariadenia o colnom zaradení prijaté Komisiou.....	71
3. Oznámenia o zaradení a záväzné colné informácie.....	80
3.1. Oznámenie WCO a colného výboru o zaradení.....	80
3.2. Záväzné informácie o nomenklatúrnom zaradení tovaru	83
4. Iné právne záväzné akty.....	92

I. Všeobecné úvahy o povahe a rozsahu úloh prináležiacich sudcovi Únie, ako aj o relevantných kritériách posudzovania

Rozsudok zo 7. mája 1991, Post (C-120/90, [EU:C:1991:196](#))

„Spoločný colný sadzobník – Colné položky – Výrobok obsahujúci 76,6 % bielkovín, 5 % laktózy a 2,1 % tukov bez rozpoznateľného cukru získaný ultrafiltráciou – Zaradenie do položky 0404 90 33 kombinovanej nomenklatúry“

Vo veci, v ktorej bol vydaný tento rozsudok, mal Súdny dvor odpovedať na otázku, či má byť prášok nazvaný „75 % koncentrát zo srvátkových proteínov“, získaný ultrafiltráciou srvátky a obsahujúci 76,6 % bielkovín, 2,1 % tuku a 5 % laktózy bez rozpoznateľného cukru, zaradený do podpoložky 0404 90 33 TDC⁵, „výrobky pozostávajúce z prírodných zložiek mlieka“, alebo či sa na tento výrobok vzťahuje „srvátka“ patriaca do podpoložky 0404 10 11 TDC.

Na úvod Súdny dvor pripomenul, že podľa ustálenej judikatúry treba rozhodujúce kritérium pre colné zaradenie tovaru vo všeobecnosti hľadať v jeho objektívnych znakoch a vlastnostiach, ako sú definované v znení položiek a podpoložiek TDC, ako aj v poznámkach k triedam alebo kapitolám.

V tejto súvislosti Súdny dvor konštatoval, že podpoložky 0404 10 a 0404 90 TDC sa vzťahujú na dve skupiny výrobkov, nazvané na jednej strane ako „srvátka...“ (podpoložka 0404 10) a na druhej strane „výrobky pozostávajúce z prírodnej zložky mlieka...“ (podpoložka 0404 90). Ďalej uviedol, že vysvetlivky spresňujú, že srvátka v zmysle položky 0404 TDC sa skladá z prírodných zložiek, ktoré zostávajú po odstránení tukov a kazeínu z mlieka. V súlade s týmito vysvetlivkami môže byť srvátka čiastočne delaktózovaná alebo demineralizovaná a môže byť koncentrovaná.

Súdny dvor tak dospel k záveru, že je potrebné porovnať obsah laktózy obsiahnutej v srvátke a vo výrobku, o aký ide vo veci samej, s cieľom posúdiť, či možno tento výrobok považovať za čiastočne delaktózovanú srvátku v zmysle vysvetliviek.

Súdny dvor okrem toho odkázal na svoju judikatúru, podľa ktorej podľa ktorej musí výrobok na to, aby mohol byť zaradený do určitej podpoložky TDC, obsahovať podstatné zložky základného výrobku a jeho zloženie sa nemôže v pomere zložiek podstatne líšiť od zloženia základného výrobku. Súdny dvor konštatoval, že pri takom type 75 % koncentráte zo srvátkových proteínov, aký je predmetom konania pred vnútroštátnym súdom, o taký prípad nejde, keďže na jednej strane podiel laktózy v tomto výrobku predstavuje len približne štrnástinu hodnoty, ktorá je zvyčajne obsiahnutá v srvátke v prášku, a na druhej strane sa v dôsledku takmer úplného odstránenia laktózy podstatne zmenili aj podiely ostatných zložiek srvátky.

⁵ TDC obsiahnutý v prílohe I k nariadeniu č. 950/68 v znení vyplývajúcom z prílohy k nariadeniu č. 3174/88.

Na základe týchto úvah Súdny dvor rozhodol, že výrobok, o aký ide vo veci samej, nemôže patriť do podpoložky 0404 10 TDC, keďže už nemá podstatné vlastnosti základného výrobku „srvátka“.

Súdny dvor na druhej strane konštatoval, že bielkovinový koncentrát takého typu, o aký ide vo veci samej, má objektívne vlastnosti definované znením podpoložky 0404 90 33.

Súdny dvor zdôraznil, že tento záver potvrdzuje skutočnosť, že Výbor pre nomenklatúru Rady pre colnú spoluprácu rozhodol zaradiť modifikovanú srvátku do podpoložky 0404 90 TDC. Naopak skutočnosť, že výbor pre nomenklatúru oznámil, že do budúcnosti považuje za žiaducu zmenu nomenklatúry v zmysle zaradenia srvátky do podpoložky 0404 10 TDC a že tento názor bude v budúcnosti prebratý do právnych predpisov Únie, nie je pri výklade súčasného znenia TDC relevantná. Rovnako nemôžu ovplyvniť výklad TDC ani terminológia, ktorú údajne používajú dotknuté hospodárske subjekty, ani prípadné odlišné uplatňovanie predpisov v niektorých členských štátoch.

Súdny dvor preto rozhodol, že výrobok, o aký ide vo veci samej, sa má zaradiť do podpoložky TDC 0404 90 33 „výrobky pozostávajúce z prírodných zložiek mlieka“, ako táto položka vyplýva z prílohy k nariadeniu č. 3174/88. Takýto výrobok, ktorý už nemá podstatné vlastnosti srvátky, totiž nemôže patriť do podpoložky 0404 10 „srvátka, tiež koncentrovaná alebo obsahujúca pridaný cukor alebo ostatné sladidlá“.

Rozsudok z 15. novembra 2012, Kurcums Metal (C-558/11, [EU:C:2012:721](#))

„Spoločný colný sadzobník – Colné zaradenie – Kombinovaná nomenklatúra – Kombinované laná ,Taifun‘ vyrobené v Rusku, ktoré sú zložené z polypropylénu a z ocelového vlákna – Oblúkové svorky v tvare U so zaoblenými koncami spojenými pomocou čapov – Antidumpingové clo na dovozy niektorých železných alebo ocelových lán a káblov s pôvodom v Českej republike, Rusku, Thajsku a Turecku“

Spoločnosť Kurcums Metal dovezla v roku 2007 z Ruska do Lotyšska laná vyrobené z hybridných materiálov, určené na výrobu rybárskeho náčinia, ako sú vlečné siete, s cieľom ich prepustenia do voľného obehu. Oblúkové svorky pre laná, ktoré dováža Kurcums Metal, majú formu svoriek so zaoblenými koncami, ktoré sa spájajú pomocou priskrutkovaného čapu.

Lotyšský daňový úrad po vykonaní kontroly dospel k záveru, že podľa všeobecného pravidla 3 písm. b) na výklad KN patria predmetné laná do podpoložky 7312 10 98 KN, keďže napriek tomu, že sú zložené z rôznych materiálov, a to z ocele a polypropylénu, majú svoje podstatné vlastnosti, a to pevnosť a hmotnosť, vďaka oceli. Oblúkové svorky patria podľa tohto úradu do podpoložky 7326 90 98 KN, pretože nemajú špicaté ani hranaté konce a nespĺňajú charakteristiky „svoriek“.

V dôsledku toho bola spoločnosti Kurcums Metal uložená povinnosť zaplatiť konečné antidumpingové clo, dovozné clo a daň z pridanej hodnoty, pričom tieto clá a táto daň boli zvýšené o úroky z omeškania a pokutu.

Spoločnosť Kurcums Metal podala žalobu o neplatnosť tohto rozhodnutia, ktorá bola zamietnutá v prvom stupni aj v odvolacom konaní.

Vnútroštátny súd, na ktorý bol podaný kasačný opravný prostriedok v tejto veci, sa v podstate Súdneho dvora pýtal, či sa má podpoložka 5607 49 11 KN⁶ vykladať v tom zmysle, že laná zložené z polypropylénu aj z pozinkovaných oceľových vlákien, o aké ide vo veci samej, patria ako také do tejto podpoložky.

V tejto súvislosti Súdny dvor poukázal na to, že zo znenia podpoložiek 5607 49 11 a 7312 10 98 vyplýva, že laná, o aké ide vo veci samej, nepatria ani do podpoložky 5607 49 11, ani do podpoložky 7312 10 98 KN. Tieto materiály sú totiž zložené tak z polypropylénu, ako aj z pozinkovaných oceľových vlákien, pričom uvedené dva materiály sa kombinujú takým spôsobom, že spolu tvoria predmetné laná. Za týchto podmienok takéto laná samy osebe nie sú ani povrazy a laná z polypropylénu, ani laná a káble z ocele.

Súdny dvor preto odpovedal, že podpoložka 5607 49 11 KN sa má vykladať v tom zmysle, že laná, o aké ide vo veci samej, zložené tak z polypropylénu, ako aj z pozinkovaných oceľových vlákien, nepatria ako také do tejto podpoložky.

Predkladajúci vnútroštátny súd chcel okrem toho zistiť, či sa má článok 1 nariadenia č. 1601/2001 vykladať v tom zmysle, že na laná, o aké ide vo veci samej, sa za predpokladu, že patria do podpoložky 7312 10 98 KN, vzťahuje pôsobnosť tohto ustanovenia.

Súdny dvor po pripomenutí pôsobnosti článku 1 nariadenia č. 1601/2001 konštatoval, že ak laná patria do podpoložky 7312 10 98 KN, následne do uvedenej pôsobnosti patria.

Pokiaľ ide o odlišnosť medzi lotyšskou jazykovou verziou článku 1 nariadenia č. 1601/2001 a ostatnými jazykovými verziami toho istého ustanovenia, ktoré na rozdiel od lotyšskej verzie všetky uvádzajú podpoložku 7312 10 99 KN v znení vyplývajúcom z nariadenia č. 2263/2000, Súdny dvor pripomenul, že formulácia použitá v jednej z jazykových verzií ustanovenia práva Únie nemôže slúžiť ako jediný základ výkladu tohto ustanovenia ani jej nemožno v tejto súvislosti priznať prednosť pred ostatnými jazykovými verziami. Takýto prístup by totiž nebol v súlade s požiadavkou jednotnosti pri uplatňovaní práva Únie. V prípade odlišnosti medzi rôznymi jazykovými verziami textu sa má predmetné ustanovenie vykladať v závislosti od všeobecnej štruktúry a účelu právneho predpisu, ktorého je súčasťou.

⁶ KN obsiahnutá v prílohe I k nariadeniu č. 2658/87 zmenenej nariadením č. 1549/2006.

Vzhľadom na všeobecnú štruktúru článku 1 nariadenia č. 1601/2001 Súdny dvor poukázal na to, že samotné neuvedenie odkazu na podpoložku 7312 10 99 KN v lotyšskej verzii tohto ustanovenia v znení vyplývajúcom z nariadenia č. 2263/2000, ku ktorému očividne došlo v dôsledku redakčnej chyby, neumožňuje vykladať toto ustanovenie v tom zmysle, že zo svojej pôsobnosti vylučuje dovoz lán, o aké ide vo veci samej, z Ruska do Lotyšska, za predpokladu, že patria do podpoložky 7312 10 98 KN.

Predkladajúci vnútroštátny súd tiež položil Súdnemu dvoru otázku, či sa má podpoložka 7317 00 90 KN vykladať v tom zmysle, že oblúkové svorky v tvare U so zaoblenými koncami spojenými pomocou čapu, o aké ide vo veci samej, patria do uvedenej podpoložky.

Pokiaľ ide o túto otázku, Súdny dvor uviedol, že podpoložka 7317 00 90 KN sa podľa znenia položky 7317 00 KN vzťahuje na klince, cvočky, pripínáčky, spony vlnité aj skosené, svorky, sponky a podobné výrobky z liatiny, železa alebo z ocele.

Takéto výrobky majú pritom podľa Súdného dvora ostré konce. To však nie je prípad oblúkových svoriek v tvare U so zaoblenými koncami spojenými pomocou čapu, o aké ide vo veci samej. Súdny dvor preto odpovedal záporne.

Rozsudok z 20. novembra 2014, Rohm Semiconductor (C-666/13, [EU:C:2014:2388](#))

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Colná únia – Colné zaradenie – Spoločný colný sadzobník – Kombinovaná nomenklatúra – Položky 8541 a 8543 – Moduly slúžiace na vysielanie a prijímanie údajov na krátku vzdialenosť – Podpoložky 8543 89 95 a 8543 90 80 – Pojem časti alebo súčasti elektrických strojov, prístrojov a zariadení“

Vo veci, v ktorej bol vydaný tento rozsudok, sa predkladajúci vnútroštátny súd svojou prvou otázkou pýtal, či sa má KN vykladať v tom zmysle, že moduly, z ktorých je každý tvorený vzájomným prepojením LED, fotodiódy a niekoľkých ďalších polovodičových zariadení a ktoré sa môžu používať ako infračervené vysieláče/prijímače, pokiaľ sú napájané elektrinou zo zariadení, do ktorých sú zabudované, patria do položky 8541 alebo položky 8543 KN⁷.

Súdny dvor najskôr pripomenul, že z jeho ustálenej judikatúry vyplýva, že ak rozhoduje o návrhu na začatie prejudiciálneho konania v oblasti colného zaradenia, jeho úloha spočíva skôr v tom, aby vnútroštátnemu súdu objasnil kritériá, ktorých uplatnenie mu umožní správne zaradiť tovary, o ktoré ide vo veci samej, do KN, a nie v tom, aby sám uskutočnil toto zaradenie. Súdny dvor však v duchu spolupráce s vnútroštátnymi súdmi a s cieľom dať predkladajúcemu vnútroštátnemu súdu užitočnú odpoveď môže vnútroštátnemu súdu poskytnúť všetky informácie, ktoré považuje za potrebné.

⁷ KN obsiahnutá v prílohe I k nariadeniu č. 2658/87, zmenenej nariadením č. 1832/2002.

Následne Súdny dvor odkázal na svoju judikatúru, podľa ktorej rozhodujúce kritérium pre colné zaradenie tovarov treba vo všeobecnosti hľadať v ich objektívnych znakoch a vlastnostiach, ako sú definované v znení položky KN a v poznámkach k triedam alebo ku kapitolám. Súdny dvor napokon dodal, že vysvetlivky ku KN, ktoré vypracovali Komisia a HS, významne prispievajú k výkladu rozsahu rôznych colných položiek, ale nie sú právne záväzné.

Po týchto úvodných úvahách Súdny dvor objasnil, že zo subsidiárnej povahy položky 8543 vyplýva, že na elektrický stroj, prístroj alebo zariadenie sa vzťahuje len vtedy, ak majú individuálnu funkciu a nemožno ich zaradiť do iných položiek kapitoly 85 KN.

Preto keďže na jednej strane moduly, o ktoré ide, používané v spolupráci s inými elektronickými zariadeniami na vysielanie a prijímanie údajov na krátku vzdialenosť pomocou infračerveného žiarenia, majú individuálnu funkciu, a na druhej strane tieto moduly, z ktorých z ktorých je každý tvorený vzájomným prepojením elektroluminiscenčnej diódy, fotodiódy a niekoľkých ďalších polovodičových zariadení a ktoré sú určené na zabudovanie do iných zariadení, z ktorých sú napájané elektrinou, nepatria do nijakej inej položky kapitoly 85 kombinovanej nomenklatúry než položky 8543, na uvedené moduly sa vzťahuje táto položka.

Svojou druhou otázkou sa predkladajúci vnútroštátny súd v podstate pýtal, či sa má KN vykladať v tom zmysle, že moduly zabudované do zariadení, pre ktorých mechanické alebo elektrické fungovanie nie sú potrebné, nepredstavujú časti alebo súčasti v zmysle podpoložky 8543 90 80 KN, ale patria do podpoložky 8543 89 95 uvedenej nomenklatúry.

V prvom rade Súdny dvor pripomenul, že pojem „časti a súčasti“ v zmysle poznámky 2 k triede XVI KN nie je v tejto poznámke vymedzený a že Súdny dvor sa snaží dať tomuto pojmu jedinú definíciu spoločnú pre všetky kapitoly KN.

V druhom rade Súdny dvor konštatoval, že z jeho judikatúry vyplýva, že pojem „časti a súčasti“ predpokladá existenciu celku, pre ktorého fungovanie sú nevyhnutné.

V dôsledku toho na to, aby sa výrobok mohol považovať za „časť alebo súčasť“, nestačí preukázať, že bez tohto výrobku by stroj alebo prístroj nemohol plniť účel, na ktorý je určený. Treba tiež preukázať, že mechanické alebo elektrické fungovanie tohto stroja alebo prístroja závisí od uvedeného výrobku.

Súdny dvor tak rozhodol, že moduly, o aké ide vo veci samej, nepredstavujú časti alebo súčasti v zmysle podpoložky 8543 90 80 KN, ale že na tieto moduly sa vzťahuje podpoložka 8543 89 95 KN uvedenej nomenklatúry.

Rozsudok z 15. decembra 2016, LEK(C-700/15, [EU:C:2016:959](#))

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Kombinovaná nomenklatúra – Zaradenie tovarov – Potravinové doplnky uvedené v colnej pološke 2106 – Účinná látka ako hlavná zložka – Prípadné zaradenie do kapitoly 30 kombinovanej nomenklatúry – Prezentácia výrobkov a ich uvádzanie na trh ako liekov“

V tejto veci sa mal Súdny dvor vyjadriť okrem iného k výkladu KN z hľadiska iných aktov Únie. Predkladajúci vnútroštátny súd sa okrem iného svojou treťou otázkou spýtal, či sa má položka 3004 KN⁸ vykladať v tom zmysle, že sa do nej majú automaticky zaradiť výrobky, na ktoré sa vzťahuje pojem „liek“ v zmysle smernice 2001/83.

Na úvod Súdny dvor objasnil, že z odôvodnení 2 až 5 uvedenej smernice vyplýva, že cieľom tejto smernice je zaručiť aproximáciu vnútroštátnych právnych predpisov týkajúcich sa liekov a súčasne aj dosiahnutie hlavného cieľa, ktorým je ochrana verejného zdravia. Preto zaradenie určitého výrobku v členskom štáte ako lieku v zmysle smernice 2001/83 nevyžaduje, aby bol tento výrobok bol zaradený v inom členskom štáte ako liek v zmysle iných nástrojov práva Únie.

Okrem toho z ôsmeho odôvodnenia nariadenia č. 2658/87 vyplýva, že ustanovenia KN musia všetky členské štáty vykladať rovnako.

Okrem toho zo znenia článku 1 smernice 2001/83 vyplýva, že za liek v zmysle tejto smernice sa považuje jednak akákoľvek látka alebo kombinácia látok s vlastnosťami vhodnými na liečbu alebo prevenciu ochorení u ľudí a jednak akákoľvek látka alebo kombinácia látok, ktorá sa môže použiť na človeku alebo ktorá môže byť podaná človeku buď na účely obnovenia, úpravy alebo zmeny fyziologických funkcií prostredníctvom jej farmakologického, imunologického alebo metabolického účinku, alebo na účely určenia lekárskej diagnózy.

Uvedená definícia preto nevyžaduje, aby výrobky, ktoré pod ňu spadajú, nevyhnutne splnili podmienku zaradenia do kapitoly 30 KN, konkrétne, aby mali jasne definované terapeutické alebo profylaktické vlastnosti, ktorých účinok sa sústreďuje na presne vymedzené funkcie ľudského organizmu, alebo aby mohli byť použité pri prevencii alebo liečbe choroby alebo ochorenia. Smernica 2001/83 totiž sleduje odlišné ciele než KN.

Súdny dvor preto rozhodol, že položka 3004 KN sa má vykladať v tom zmysle, že sa do nej nemajú automaticky zaradiť výrobky, na ktoré sa vzťahuje pojem „liek“ v zmysle smernice 2001/83.

⁸ KN obsiahnutá v prílohe I k nariadeniu č. 2658/87, zmenenej nariadením č. 1006/2011.

Rozsudok z 20. septembra 2018, 2M-Locatel (C-555/17, [EU:C:2018:746](#))

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Nariadenie (EHS) č. 2658/87 – Colná únia a spoločný colný sadzobník – Colné zaradenie – Kombinovaná nomenklatúra – Podpoložky 8528 71 13 a 8528 71 90 – Prístroj, ktorý umožňuje prijímať, dekódovať a spracovávať živý televízny signál prenášaný prostredníctvom internetového protokolu“

Spoločnosť 2M-Locatel v rokoch 2007 až 2010 dovážala z Číny set-top boxy pre IPTV, ktoré neumožňujú prijímať, dekódovať a spracovávať televízny signál prenášaný prostredníctvom antény, káblovej televízie alebo satelitu. Tieto set-top boxy pre IPTV mali pripojenie Ethernet a boli vybavené „modemom“ v zmysle KN. Tento tovar bol pri dovoze deklarovaný ako patriaci do podpoložky 8528 71 13 KN, a následne bol prepustený do voľného obehu bez cla.

Dánsky daňový a colný úrad však vzhľadom na to, že uvedený tovar sa mal podľa neho zaradiť do podpoložky 8528 71 90 KN z dôvodu, že neobsahoval „videotuner“ v zmysle KN, vydal colný výmer na dodatočný výber cla z odvozu zvýšeného o úroky.

Dánska daňová komisia, na ktorú 2M-Locatel podala sťažnosť, zmenila toto rozhodnutie a zrušila colný výmer z dôvodu, že uvedené set-top boxy pre IPTV patrili do podpoložky KN 8528 71 13 KN. Ministerstvo daní a spotrebných daní podalo proti uvedenému rozhodnutiu žalobu, ktorej bolo vyhovené rozsudkom 15. júla 2015.

2M-Locatel podala proti tomuto rozsudku odvolanie na predkladajúci vnútroštátny súd.

Predkladajúci vnútroštátny súd najmä vzhľadom na svoje pochybnosti týkajúce sa chýbajúcej definície pojmu „videotunery“ položil Súdnemu dvoru otázku, či sa má KN⁹ vykladať tak, že prístroje, akými sú set-top boxy s IPTV, o ktoré ide vo veci samej, patria do jej podpoložky 8528 71 13, alebo tak, že patria do jej podpoložky 8528 71 90.

Pokiaľ ide o absenciu dotknutej definície v zmysle podpoložky 8528 71 KN, Súdny dvor pripomenul, že určenie významu a rozsahu pojmov, pre ktoré právo Únie neobsahuje žiadnu definíciu, sa musí vykonať podľa ich obvyklého významu v bežnom jazyku pri súčasnom zohľadnení kontextu, v ktorom sa používajú, a účelu právnej úpravy, ktorej sú súčasťou.

„Videotuner“ alebo „televízny tuner“ v bežnom význame týchto pojmov je tak prístroj, ktorý mení vysokofrekvenčné televízne signály na signály použiteľné prístrojmi na záznam alebo reprodukciu obrazu alebo monitormi a ktorý okrem iného umožňuje výber televíznych signálov emitovaných na konkrétnej frekvencii. Podľa Súdného dvora túto definíciu podporujú aj vysvetlivky ku KN platné v čase dovozov, o ktoré ide vo veci samej.

⁹ KN obsiahnutá v prílohe I k nariadeniu č. 2658/87 zmenenej nariadením č. 1549/2006.

Z toho vyplýva, že na to, aby prístroj patril do podpoložiek 8528 71 11 až 8528 71 19 KN, v ňom musí byť zabudovaný videotuner alebo „televízny tuner“, čiže zariadenie, ktoré umožňuje naladiť špeciálny kanál alebo nosný kmitočet a konverziu vysokofrekvenčných televíznych signálov na signály použiteľné prístrojmi na záznam či reprodukciu obrazu alebo monitormi.

V tomto kontexte Súdny dvor dodal, že tento výklad nie je spochybnený odsekom 2 ITA.¹⁰ Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora nepochybne vyplýva, že prednosť medzinárodných dohôd, ktoré uzatvorila Únia, pred sekundárnou právnou úpravou Únie vyžaduje, aby sa táto právna úprava v čo najširšej miere vykladala v súlade s týmito dohodami.

V tejto veci však Súdny dvor konštatoval, že taký výklad, ktorý by znamenal, že set-top boxy s komunikačnou funkciou sa majú zaradiť do podpoložky 8528 71 13 KN, a to aj keď neumožňujú naladiť špeciálny kanál alebo nosný kmitočet a konverziu vysokofrekvenčných televíznych signálov na signály použiteľné prístrojmi na záznam či reprodukciu obrazu alebo monitormi, nie je možný, pretože by bol v rozpore so znením KN, a teda s vôľou normotvorcu Únie.

Súdny dvor napokon pripomenul, že súd Únie nemôže preskúmať zákonnosť aktov Únie z hľadiska pravidiel Svetovej obchodnej organizácie (ďalej len „WTO“), pokiaľ ide o obdobie predchádzajúce dátumu uplynutia primeranej lehoty poskytnutej Únii podľa Dohovoru o pravidlách a postupoch pri urovnávaní sporov s cieľom vyhovieť odporúčaniam alebo rozhodnutiam orgánu WTO na urovnávanie sporov, pretože inak by poskytnutie takej lehoty zbavil účinku.

Primeraná lehota stanovená Únii na vykonanie správ prijatých orgánom WTO na urovnávanie sporov, v ktorých sa okrem iného uvádza, čo treba rozumieť pod pojmom „set-top box“, uplynula 30. júna 2011 a Komisia ich zohľadnila pri prijatí vykonávacieho nariadenia č. 620/2011, ktoré nadobudlo účinnosť 1. júla 2011 a nemá žiadny retroaktívny účinok.

V takejto situácii v žiadnom prípade nemožno spochybníť platnosť nariadenia č. 1549/2006 z dôvodu, že zaraďuje set-top boxy s komunikačnou funkciou bez televízneho tunera do podpoložky 8528 71 90 KN.

Na záver Súdny dvor rozhodol, že prístroje, ktoré umožňujú prijímať, dekódovať a spracovávať živý televízny signál prenášaný prostredníctvom internetového protokolu, sa musia zaradiť do podpoložky jej 8528 71 90 pod podmienkou, že nemajú videotuner alebo „televízny tuner“, čo overiť prináleží vnútroštátnemu súdu.

¹⁰ Dohoda o obchode s produktmi informačných technológií, ktorá pozostáva z Ministerskej deklarácie o obchode s produktmi informačných technológií, prijatej 13. decembra 1996 na prvej konferencii WTO v Singapure, ako aj z jej príloh a dodatkov.

II. Zásady uplatniteľné na colné zaradenie

1. Obsah a rozsah všeobecných pravidiel výkladu

1.1. Pravidlo 1 – význam pojmov použitých v položkách a podpoložkách a znenia názvov KN

Prvá časť KN obsiahnutá v prílohe I k nariadeniu č. 2658/87, týkajúca sa „Úvodných ustanovení“, obsahuje hlavu I venovanú „Všeobecným pravidlám“, ktorej oddiel A obsahuje všeobecné pravidlá na interpretáciu KN.

Pravidlo 1 stanovuje, že „názvy tried, kapitol a podkapitol majú len orientačný charakter; na právne účely sa zaradenie určuje podľa znenia položiek a príslušných poznámok k triedam alebo kapitolám, a ak tieto položky alebo poznámky nevyžadujú inak, podľa nasledujúcich ustanovení“.

Rozsudok z 12. júna 2014, Lukojl Neftochim Burgas (C-330/13, [EU:C:2014:1757](#))

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Spoločný colný sadzobník – Kombinovaná nomenklatúra – Zaradenie tovarov – Tovar opísaný ako ‚ťažký olej, mazací olej alebo iný olej určený na špecifické spracovanie‘ – Položky 2707 a 2710 – Aromatické zložky a nearomatické zložky – Vzťah medzi kombinovanou nomenklatúrou a harmonizovaným systémom“

V tomto rozsudku Súdny dvor odpovedal na desať prejudiciálnych otázok týkajúcich sa colného zaradenia oleja. Presnejšie ide o priamo destilovaný ropný olej obsahujúci zmes uhľovodíkov, v ktorej hmotnosť aromatických zložiek prevažuje nad hmotnosťou nearomatických zložiek. Tento olej nie je tvorený benzénom, toluénom, xylénom, naftalénom, inými zlúčeninami aromatických uhľovodíkov, krezotovými olejmi alebo surovými olejmi ani vrchnými sírnymi vrstvami, zásaditými produktmi, antracénom alebo fenolmi.

Svojou štvrtou až šiestou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýtal, podľa akého kritéria sa má predmetný olej zaradiť do položky 2707 alebo do položky 2710 KN¹¹.

V tejto súvislosti Súdny dvor na jednej strane zdôraznil, že všeobecné pravidlá na interpretáciu KN stanovujú, že zaradenie tovarov sa určuje podľa znení položiek a príslušných poznámok k triedam alebo kapitolám, pričom názvy tried, kapitol a podkapitol majú len orientačný charakter. Na druhej strane podľa ustálenej judikatúry treba rozhodujúce kritérium pre colné zaradenie tovarov hľadať vo všeobecnosti v ich objektívnych znakoch a vlastnostiach, ako sú definované v znení položky KN a v poznámkach k triedam alebo ku kapitolám.

¹¹ KN obsiahnutá v prílohe I k nariadeniu č. 2658/87, zmenenej nariadením č. 1006/2011.

Súdny dvor ďalej vysvetlil, že vysvetlivky k HS napriek tomu, že nie sú právne záväzné, predstavujú dôležité prostriedky na zaistenie jednotného uplatňovania colného sadzovníka a samy osebe poskytujú poznatky využiteľné na jeho výklad.

Na základe analýzy znenia položky KN a vysvetliviek ku KN a HS týkajúcich sa príslušných položiek Súdny dvor dospel k záveru, že kritérium, ktoré je potrebné zohľadniť pri zaradení výrobku s vlastnosťami, aké má výrobok, o ktorý ide vo veci samej, do položky 2707 alebo 2710 KN, je hmotnostný obsah aromatických zložiek vo vzťahu k nearomatickým zložkám.

Svojou prvou a treťou otázkou sa predkladajúci vnútroštátny súd v podstate pýtal, ako sa má určiť obsah aromatických zložiek v danom výrobku na účely jeho zaradenia do položky 2707 alebo do položky 2710 KN.

V tejto súvislosti Súdny dvor potvrdil, že vysvetlivky ku KN nemajú právnu záväznosť. V dôsledku toho sa metóda na určenie obsahu aromatických zložiek v danom výrobku, uvedená v prílohe A, nemôže považovať za jedinú metódu uplatniteľnú na tieto účely. Okrem toho ak sa ukáže, že vysvetlivky ku KN sú v rozpore so znením položiek KN a poznámok k oddielom alebo kapitolám, treba od nich odhliadnuť. Z toho vyplýva, že ak sa colné orgány členského štátu alebo hospodársky subjekt nachádzajú v situácii, v ktorej uplatnenie vysvetliviek ku KN vedie k výsledku nezlučiteľnému s KN, musia mať možnosť podať opravný prostriedok na príslušný orgán. V dôsledku toho pokiaľ colné orgány členského štátu alebo hospodársky subjekt usúdia, že metóda podľa prílohy A nevedie k výsledku, ktorý by bol v súlade s KN, môžu podať opravný prostriedok na príslušný orgán.

Súdny dvor tak rozhodol, že prináleží rozhodujúcemu vnútroštátnemu súdu, aby určil, ktorá metóda je najvhodnejšia na účely určenia obsahu aromatických zložiek v danom výrobku na účely jeho zaradenia do položky 2707 alebo do položky 2710 KN.

Svojou siedmou až desiatou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýtal, ako sa má vykladať bod 1 vysvetliviek KN k podpoložkám 2707 99 91 a 2707 99 99 KN.

Súdny dvor v prvom rade odkázal na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej je pri výklade ustanovenia práva Únie potrebné zohľadniť tak jeho znenie a cieľ, ale aj kontext tohto ustanovenia a ciele sledované právnym predpisom, ktorého je súčasťou. V druhom rade potreba jednotného výkladu nariadení Únie vylučuje, aby sa v prípade pochybností znenie ustanovenia posudzovalo samostatne, a naopak vyžaduje, aby sa ustanovenie vykladalo a uplatňovalo z hľadiska jeho verzií v iných úradných jazykoch. V treťom rade vzhľadom na to, že cieľom vysvetliviek KN je uľahčiť jej výklad na účely colného zaradenia, je potrebné ich vykladať tak, aby sa zaručil potrebný účinok podpoložiek KN.

Vzhľadom na vyššie uvedené Súdny dvor dospel k záveru, že bod 1 vysvetliviek KN k jej podpoložkám 2707 99 91 a 2707 99 99 sa má vykladať ako netaxatívny, a tak treba výrobok, ktorý patrí do položky 2707 KN, no nemožno ho zaradiť do presnej podpoložky, zaradiť do podpoložky 2707 99 99 KN.

1.2. Pravidlo 2 písm. a) a b) – Zásady uplatniteľné na výrobky podľa ich stavu dokončenia alebo úplnosti, ako aj na materiály podľa ich použitia

Podľa pravidla 2 písm. a) „každé uvedenie výrobku v položke sa vzťahuje aj na taký výrobok, ktorý je nekompletný alebo nedokončený, ak v stave a za podmienok, za akých sa predkladá tento nekompletný alebo nedokončený výrobok, má podstatný charakter kompletného alebo hotového výrobku. Vzťahuje sa aj na taký kompletný alebo hotový výrobok (alebo ktorý sa použitím tohto pravidla zaradí ako kompletný alebo hotový), ktorý je predkladaný v nezmontovanom alebo rozmontovanom stave“. Pravidlo 2 písm. b) stanovuje, že „každá zmienka o materiáli alebo látke v položke sa vzťahuje aj na zmesi alebo kombinácie tohto materiálu alebo tejto látky s ostatnými materiálmi alebo látkami. Každá zmienka o tovare z daného materiálu alebo látky sa vzťahuje aj na tovar pozostávajúci úplne alebo čiastočne z takéhoto materiálu alebo látky. Zaradenie tovaru pozostávajúceho z viac ako jedného materiálu alebo látky sa vykoná podľa zásad uvedených v pravidle 3“.

Rozsudok z 26. mája 2016, Latvijas propāna gāze (C-286/15, [EU:C:2016:363](#))

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Spoločný colný sadzobník – Colné zaradenie – Kombinovaná nomenklatúra – Položka 2711 – Ropné plyny a ostatné plynné uhľovodíky – Materiál, ktorý dáva podstatný charakter – Skvapalnený ropný plyn“

Vo veci, v ktorej bol vydaný tento rozsudok, Latvijas propāna gāze dovezla skvapalnený ropný plyn (ďalej len „LPG“) z Ruska do Lotyšska, pričom ho zaradila do podpoložky 2711 19 00 a v dôsledku toho naň uplatnila sadzbu dovozného cla vo výške 0 % jeho colnej hodnoty. Tento LPG obsahuje metán, etán, etylén, propán, propylén, bután a butylén. V jeho certifikáte kvality však nebolo samostatne uvedené hmotnostné percento každej z týchto látok.

Daňová správa usúdila, že LPG dotknutý vo veci samej treba zaradiť v súlade s pravidlom 2 písm. b), pravidlom 3 písm. b) a pravidlom 6 všeobecných pravidiel na interpretáciu KN podľa materiálu, ktorý mu dáva podstatný charakter. V tejto súvislosti konštatoval, že prevládajúcimi látkami v tomto LPG sú propán a bután s prevahou propánu, a zaradil uvedený LPG do colnej podpoložky 2711 12 97.

Latvijas propāna gāze podala proti rozhodnutiu daňovej správy žalobu na krajský správny súd, ktorý usúdil, že zistenia daňového úradu nie sú opodstatnené.

V tomto kontexte sa predkladajúci vnútroštátny súd, na ktorý daňová správa podala kasačný opravný prostriedok, rozhodol spýtať Súdneho dvora, či sa majú pravidlo 2 písm. b) a pravidlo 3 písm. b) všeobecných pravidiel na interpretáciu KN¹² vykladať v tom

¹² KN obsiahnutá v prílohe I k nariadeniu č. 2658/87 v zneniach vyplývajúcich – v tomto poradí – z nariadenia č. 1031/2008 a nariadenia č. 948/2009.

zmysle, že v prípade, že všetky zložky LPG mu ako celok dávajú podstatný charakter a že žiadnu z jeho zložiek nemožno samostatne označiť za zložku, ktorá mu sama osebe dáva podstatný charakter, sa má predpokladať, že zložkou, ktorá tomuto LPG dáva podstatný charakter v zmysle uvedeného pravidla 3 písm. b), je látka, ktorej percentuálny podiel v hustote tohto LPG je najväčší.

Vzhľadom na vedecké stanovisko, ktorého zohľadnenie má posúdiť predkladajúci vnútroštátny súd a podľa ktorého nie je možné preukázať, že niektorá zo zložiek LPG sama osebe dáva tomuto výrobku podstatný charakter, Súdny dvor dospel k záveru, že v súlade s pravidlom 3 písm. b) všeobecných pravidiel na interpretáciu KN nie je možné určiť, ktorá zložka LPG dáva zmesi jej fyzikálno-chemické vlastnosti, konkrétnejšie jej výhrevnosť.

Nie je totiž možné určiť presné množstvo každej zložky predmetného LPG, keďže v certifikáte kvality tovaru je percentuálny podiel plynu prítomného v LPG určený prostredníctvom skupiny plynov, pričom množstvo propylénu v takomto LPG môže byť vyššie ako množstvo propánu.

Za týchto podmienok Súdny dvor konštatoval, že pravidlo 2 písm. b) a pravidlo 3 písm. b) všeobecných pravidiel na interpretáciu KN sa majú vykladať v tom zmysle, že v prípade, že všetky zložky tvoriace plynnú zmes, akou je LPG dotknutý vo veci samej, mu ako celok dávajú jeho podstatný charakter, a že nemožno označiť zložku, ktorá mu dáva podstatný charakter, a že v každom prípade nie je možné určiť presné množstvo každej zo zložiek tvoriacich dotknutý LPG, nemožno použiť domnienku, podľa ktorej látkou, ktorá tovaru dáva jeho podstatný charakter v zmysle pravidla 3 písm. b) týchto všeobecných pravidiel, je látka, ktorej percentuálny podiel v zmesi je najväčší.

Vnútroštátny súd sa ďalej spýtal, či sa má článok 218 ods. 1 písm. d) nariadenia č. 2454/93 vykladať v tom zmysle, že z neho vyplýva povinnosť deklaranta LPG presne uviesť percentuálny podiel látky prevládajúcej v tomto GPL.

Po konštatovaní, že nie je možné predpokladať, že v prípade, ak sa LPG skladá z viacerých látok, tá z týchto látok, ktorej percentuálny podiel je najvyšší, dáva tomuto LPG jeho podstatný charakter, a že skutočnosť, že neexistuje presný údaj o percentuálnom podiele látok tvoriacich LPG, nie je prekážkou uplatnenia pravidiel colného zaradenia, Súdny dvor odpovedal záporne.

1.3. Pravidlo 3 písm. a) až c) – zásady uplatniteľné na zmesi alebo zložené výrobky, ktoré môžu byť zaradené do viac ako jednej položky

Pravidlo 3 stanovuje, že „ak má byť tovar podľa pravidla 2 b) alebo z nejakých iných dôvodov *prima facie* zatriedený do dvoch alebo viacerých položiek, zatriedenie sa vykoná takto: a) položka s najšpecifickejším opisom musí mať prednosť pred položkami so všeobecnejším opisom. Ak sa však dve alebo viac položiek, a to každá z nich, vzťahujú len

na časť materiálov alebo látok, ktoré tvoria zmiešaný alebo zložený tovar, alebo len na časť tovaru zo súpravy dodávanej na predaj v malom, tieto položky sa považujú vo vzťahu k tomuto tovaru za rovnako špecifické, aj ak jedna z nich obsahuje úplnejší alebo presnejší opis tovaru; b) zmesi, tovar zložený z rôznych materiálov alebo skladajúci sa z rôznych komponentov a tovar dodávaný v súpravách na predaj v malom, ktoré sa nemôžu zatriediť podľa pravidla 3 a), sa zatriedia podľa materiálu alebo komponentu, ktorý im dáva podstatný charakter, ak je možné ho určiť; c) ak sa tovar nemôže zatriediť podľa pravidla 3 a) alebo b), zatriedi sa do poslednej položky v numerickom poradí položiek, ktoré prichádzajú do úvahy“.

Rozsudok z 21. júna 1988, Sportex (C-253/87, [EU:C:1988:333](#))

„Colné zaradenie – Prepregy z uhlíkových vlákien“

Vo veci, ktorá viedla k tomuto rozsudku, mal Súdny dvor odpovedať na dve prejudiciálne otázky týkajúce sa colného zaradenia zmiešaných výrobkov.

Predkladajúci vnútroštátny súd sa totiž v podstate pýtal, či sa má TDC¹³ vykladať v tom zmysle, že taký výrobok, o aký ide vo veci samej, teda polotovar vo forme listov pozostávajúcich z epoxidovej živice (podiel: 36 % hmotnosti), uhlíkových vlákien (podiel: 42 % hmotnosti) a textílie zo sklenených vlákien (podiel: 22 % hmotnosti) určený na výrobu rúrok, patrí do položky 39.01 uvedeného sadzobníka.

Na úvod Súdny dvor konštatoval, že na zaradenie takéhoto výrobku prichádzajú do úvahy len dve položky: na jednej strane položka 39.01 (produkty kondenzácie, polykondenzácie a polyadície, modifikované alebo nemodifikované, polymerizované alebo nepolymerizované, lineárne alebo nelineárne...), ktorá vo svojej podpoložke C VII zahŕňa všetky „neuvádzané“ umelé plasty; na druhej strane položka 68.16 (výrobky z kameňa alebo iných minerálnych materiálov, vrátane výrobkov z rašeliny, inde neuvádzané ani nezahrnuté), ktorá vo svojej podpoložke B zahŕňa všetky výrobky tohto typu okrem nepálených tehál z chromitu.

Vzhľadom na to, že výrobok v tejto veci pozostáva z rôznych materiálov a že obe uvedené podpoložky majú všeobecný rozsah, Súdny dvor objasnil, že na výklad nomenklatúry TDC je potrebné uplatniť všeobecné pravidlo 3 písm. b), podľa ktorého sa zaradenie má vykonať podľa materiálu alebo výrobku, ktorý výrobku dodáva jeho podstatný charakter.

Súdny dvor ďalej spresnil, že identifikácia materiálu, ktorý dodáva výrobku jeho podstatný charakter, sa môže uskutočniť skúmaním toho, či by si výrobok zbavený jednej alebo druhej zložky zachoval svoje charakteristické vlastnosti. V tejto súvislosti Súdny dvor vysvetlil, že je nesporné, že rúrky zložené z uhlíkových alebo sklenených vlákien

¹³ TDC obsiahnutý v prílohe I k nariadeniu č. 950/68, zmenenému nariadením č. 750/87.

by bez epoxidovej živice stratili vlastnosť, ktorá charakterizuje výrobok v danom prípade, a to jeho ohybnosť.

Súdny dvor tak dospel k záveru, že výrobky, o aké ide vo veci samej, patria ako výrobky z plastu do položky 39.01 TDC.

Rozsudok z 15. novembra 2012, Kurcums Metal (C-558/11, [EU:C:2012:721](#))

„Spoločný colný sadzobník – Colné zaradenie – Kombinovaná nomenklatúra – Kombinované laná ,Taifun‘ vyrobené v Rusku, ktoré sú zložené z polypropylénu a z ocelového vlákna – Oblúkové svorky v tvare U so zaoblenými koncami spojenými pomocou čapov – Antidumpingové clo na dovozy niektorých železných alebo ocelových lán a káblov s pôvodom v Českej republike, Rusku, Thajsku a Turecku“

V tomto rozsudku, ktorého skutkový rámec bol opísaný vyššie¹⁴, sa predkladajúci vnútroštátny súd obrátil na Súdny dvor aj s cieľom zistiť, či sa má pravidlo 3 písm. b) všeobecných pravidiel na interpretáciu KN vykladať v tom zmysle, že colné zaradenie lán, o aké ide vo veci samej, sa má vykonať podľa tohto pravidla.

Pokiaľ ide o uvedené pravidlo, Súdny dvor pripomenul, že podľa tohto pravidla je pri colnom zaraďovaní výrobku potrebné zistiť, ktorý z materiálov, z ktorých sa skladá, mu dáva podstatný charakter, čo možno uskutočniť skúmaním toho, či by si výrobok zbavený jednej alebo druhej zložky zachoval svoje charakteristické vlastnosti.

Rovnako možno faktor, ktorý určuje podstatný charakter, podľa typu výrobku vyvodiť napríklad z druhu základného materiálu alebo častí, z ktorých sa skladá, z ich objemu, množstva, hmotnosti, hodnoty alebo významu jedného zo základných materiálov vo vzťahu k použitiu týchto tovarov.

Ak ani jeden z týchto dvoch materiálov, z ktorých sa laná skladajú, nedáva týmto lanám ich podstatný charakter, treba na účely vykonania colného zaradenia týchto lán uplatniť pravidlo 3 písm. c) všeobecných pravidiel na interpretáciu KN. Podľa tohto pravidla treba tieto laná zaradiť do poslednej položky KN v numerickom poradí položiek, ktoré prichádzajú do úvahy.

Keďže v tejto veci zo spisu vyplýva, že ani jeden z dvoch materiálov, z ktorých sa tieto laná skladajú, a to polypropylén alebo pozinkované ocelové drôty, sám osebe nedáva týmto lanám ich podstatný charakter, Súdny dvor konštatoval, že na účely colného zaradenia uvedených lán sa nemá uplatniť pravidlo 3 písm. b) všeobecných pravidiel na interpretáciu KN, ale pravidlo 3 písm. c) týchto všeobecných pravidiel. Podľa tohto pravidla treba uvedené laná zaradiť do poslednej položky v numerickom poradí položiek, ktoré prichádzajú do úvahy, čo je zrejme podpoložka 7312 10 98 KN.

¹⁴ Pozri časť I s názvom „Všeobecné úvahy o povahe a rozsahu úloh prináležiacich sudcovi Únie, ako aj o relevantných kritériách posudzovania“.

Za týchto podmienok Súdny dvor dospel k záveru, že pravidlo 3 písm. b) všeobecných pravidiel na interpretáciu KN sa má vykladať v tom zmysle, že colné zaradenie lán, o aké ide vo veci samej, sa nemá vykonať podľa tohto pravidla, vnútroštátny súd však musí na základe všetkých predložených skutočností preveriť, že ani jeden z týchto dvoch materiálov, z ktorých sa tieto laná skladajú, sám osebe nedáva uvedeným lanám ich podstatný charakter.

Rozsudok z 10. marca 2016, VAD a van Aert (C-499/14, [EU:C:2016:155](#))

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Colná únia a spoločný colný sadzobník – Colné zaradenie – Kombinovaná nomenklatúra – Výklad – Všeobecné pravidlá – Pravidlo 3 písm. b) – Pojem ‚tovar balený v súpravách na predaj v malom‘ – Samostatné balenia“

V tomto rozsudku Súdny dvor podal výklad pojmu „súprava tovaru“ v zmysle pravidla 3 písm. b) všeobecných pravidiel na interpretáciu KN¹⁵.

Vnútroštátny súd sa najmä spýtal, či a v akom rozsahu možno pravidlo 3 písm. b) všeobecných pravidiel vykladať v tom zmysle, že tovary, ktoré sú predložené pri preclení v samostatných baleniach a sú zabalené spolu až po tomto preclení, môžu byť považované za „tovar balený v súpravách na predaj v malom“ v zmysle tohto pravidla a z tohto dôvodu patriť do jednej a tej istej colnej položky, ak je preukázané vzhľadom na iné objektívne faktory, že tieto tovary tvoria celok a majú byť práve takto ponúkané na predaj v malom.

Súdny dvor v prvom rade uviedol, že zo znenia pravidla 3 písm. b) všeobecných pravidiel a ani z vysvetliviek k harmonizovanému systému opisu a číselného označovania tovaru alebo z usmernení k zatriedovaniu tovaru balenému v súpravách na predaj v malom do KN, pričom usmernenia stanovujú určité výnimky z požiadavky jedného balenia, nevyplýva, že pojem „súprava“ v zmysle tohto pravidla nutne vyžaduje a to vo všetkých prípadoch, aby sa dotknutý tovar nachádzal vo vnútri tohto istého balenia na účely preclenia.

V druhom rade pojem „súprava“ v zmysle uvedeného pravidla predpokladá úzku spojitosť medzi dotknutými tovarmi z hľadiska uvádzania na trh, a tak sú spolu prezentované nielen v štádiu preclenia, ale zvyčajne sa ako celok a v jednom balení ponúkajú aj v rôznych obchodných štádiách a najmä v kontexte predaja v malom, a to na účely splnenia určitej potreby alebo výkon určitej činnosti.

Súdny dvor tak objasnil, že to, že tovary sú v jednom balení počas preclenia, nepredstavuje podmienku *sine qua non* na účely záveru, že tvoria celok a predstavujú preto „súpravu“ v zmysle pravidla 3 písm. b) všeobecných pravidiel, ale len faktor umožňujúci vyvodiť takéto konštatovanie.

¹⁵ KN obsiahnutá v prílohe I k nariadeniu č. 2658/87 v zneniach vyplývajúcich – v tomto poradí – z nariadenia č. 1031/2008 a nariadenia č. 1214/2007.

V dôsledku Súdny dvor rozhodol, že uvedené pravidlo sa má vykladať v tom zmysle, že tovary, ktoré sú predložené pri preclení v samostatných baleniach a sú zabalené spolu až po tomto preclení, môžu byť považované za „tovar balený v súpravách na predaj v malom“ v zmysle tohto pravidla a z tohto dôvodu patriť do jednej a tej istej colnej položky, ak je preukázané vzhľadom na iné objektívne faktory, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu, že tieto tovary tvoria celok a majú byť práve takto ponúkané na predaj v malom.

Rozsudok z 12. mája 2016, Toorank Productions (C-532/14 a C-533/14, [EU:C:2016:337](#))

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Spoločný colný sadzobník – Colné zaradenie – Kombinovaná nomenklatúra – Colná položka 2206 – Colná položka 2208 – Alkoholické nápoje získavané kvasením, po ktorom nasleduje čistenie – Pridanie prísad do alkoholických nápojov získavaných kvasením, po ktorom nasleduje čistenie – Nápoje, ktoré stratili vlastnosti nápojov patriacich do colnej položky 2206“

Prejudiciálne otázky položené Súdnemu dvoru v spojených veciach, v ktorých bol vydaný tento rozsudok, sa týkajú výkladu KN¹⁶ na účely colného zaradenia nápoja nazvaného „Ferm Fruit“ získaného kvasením jablkového koncentráту a určeného na priamu konzumáciu alebo ako základná zložka iných nápojov, ktorý je z hľadiska farby, vône a chuti neutrálny v dôsledku čistenia, najmä ultrafiltrácie, a ktorého alkoholometrický objemový titer je bez pridania destilovaného alkoholu 16 %.

Na úvod Súdny dvor okrem iného pripomenul, že účel výrobkov môže predstavovať objektívne kritérium zaradenia, pokiaľ je s nimi spätý so zreteľom na ich objektívne znaky a vlastnosti. Účel výrobku je však relevantným kritériom iba vtedy, ak sa zaradenie nemôže vykonať iba na základe jeho objektívnych znakov a vlastností.

Na základe týchto zásad Súdny dvor odpovedal, že KN sa má vykladať v tom zmysle, že na nápoj, o aký ide v danej veci, sa vzťahuje položka 2208 tejto nomenklatúry. Výrobok získaný kvasením a následne postupom čistenia totiž patrí do položky 2208 KN, keďže stratil vlastnosti kvasených nápojov patriacich do položky 2206 KN a získal vlastnosti etylalkoholu, na ktorý sa vzťahuje položka 2208 uvedenej nomenklatúry.

Vzhľadom na tento záver sa Súdny dvor ďalej zaoberal otázkou, či sa má KN vykladať v tom zmysle, že nápoj s alkoholometrickým objemovým titrom 13,4 %, ktorý sa vyrába tak, že k Ferm Fruit sa pridá cukor, arómy, farbivá, ochucovadlá, zahusťovadlá, konzervačné látky a destilovaný alkohol, pričom destilovaný alkohol objemovo ani percentuálne nepresahuje 49 % alkoholu obsiahnutého v tomto v nápoji a zostávajúcich 51 % alkoholu vzniklo kvasením, patrí do položky 2206 KN, alebo tak, že patrí do položky 2208 KN.

¹⁶ KN obsiahnutá v prílohe I k nariadeniu č. 2658/87 v zneniach vyplývajúcich – v tomto poradí – z nariadenia č. 1719/2005 a nariadenia č. 1214/2007.

V tejto súvislosti Súdny dvor usúdil, že pochybnosti predkladajúceho vnútroštátneho súdu sa týkajú najmä výkladu kritérií stanovených v rozsudku zo 7. mája 2009, Siebrand (C-150/08, [EU:C:2009:294](#)), pokiaľ ide o colné zaradenie nápojov, ktoré sa vyrábajú pridaním destilovaného alkoholu a iných látok do základného kvaseného nápoja. Tento súd si najmä kládol otázku, či na to, aby sa nápoj mohol považovať za patriaci do položky 2208 KN, musí byť splnený celý súbor kritérií, alebo či treba priznať väčšiu dôležitosť príslušným množstvám kvaseného alkoholu a destilovaného alkoholu, než iným objektívnym znakom a vlastnostiam výrobkov.

Súdny dvor uviedol, že z rozsudku zo 7. mája 2009, Siebrand (C-150/08, [EU:C:2009:294](#)), jasne vyplýva, že na určenie podstatného charakteru v zmysle pravidla 3 písm. b) KN možno zohľadniť viaceré objektívne znaky a vlastnosti. V dôsledku toho je toho je väčší podiel jedného typu alkoholu v porovnaní s podielom druhého typu alkoholu len jedným z viacerých kritérií, ktoré sa má zohľadniť, keď treba v súlade s výkladovým pravidlom 3 písm. b) KN určiť zložku, ktorá dáva posudzovanému výrobku jeho podstatný charakter.

Pravidlo 3 písm. b) KN pritom neupravuje zaradenie uvedeného nápoja, ktoré spočíva na kritériu organoleptických vlastností a znakov tohto nápoja. V dôsledku toho Súdny dvor dospel k záveru, že takýto nápoj vzhľadom na to, že jeho organoleptické vlastnosti a znaky nezodpovedajú nápojom patriacim do položky 2206 KN, ale výrobkom patriacim do položky 2208 KN, patrí do tejto druhej položky.

Rozsudok z 26. mája 2016, Latvias propāna gāze (C-286/15, [EU:C:2016:363](#))

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Spoločný colný sadzobník – Colné zaradenie – Kombinovaná nomenklatúra – Položka 2711 – Ropné plyny a ostatné plynné uhľovodíky – Materiál, ktorý dáva podstatný charakter – Skvapalnený ropný plyn“

V tomto rozsudku, ktorého skutkový rámec bol opísaný vyššie¹⁷, sa predkladajúci vnútroštátny súd okrem iného spýtal Súdneho dvora, či sa v prípade, ak colný deklarant presne neuviedol percentuálny podiel látky, z ktorej sa skladá LPG, o aký ide vo veci samej, ktorý obsahuje 0,32 % metánu, etánu a etylénu, 58,32 % propánu a propylénu a maximálne 39,99 % butánu a butylénu, má KN vykladať v tom zmysle, že tento LPG sa má zaradiť do podpoložky 2711 19 00 pod „Ropné plyny a ostatné plynné uhľovodíky, skvapalnené, ostatné“, alebo do podpoložky 2711 12 97 pod „Ropné plyny a ostatné plynné uhľovodíky, skvapalnené, propán, ostatné, na ostatné účely: ostatné“.

V tejto súvislosti Súdny dvor po tom, čo odkázal na svoju odpoveď na prvú otázku, podľa ktorej nie je možné predpokladať, aký plyn dáva LPG jeho podstatný charakter, konštatoval, že vzhľadom na to, že pravidlo 3 písm. b) všeobecných pravidiel na

¹⁷ Pozri časť II.1.2 s názvom „Pravidlo 2 písm. a) a b) – zásady uplatniteľné na výrobky podľa ich stavu dokončenia alebo úplnosti, ako aj na materiály podľa ich použitia“.

interpretáciu KN neumožňuje zaradiť takú zmes plynov, akou je LPG opísaný vnútroštátnym súdom, treba uplatniť pravidlo 3 písm. c) týchto pravidiel, podľa ktorého sa má tovar zaradiť do poslednej položky v numerickom poradí položiek, ktoré prichádzajú do úvahy.

Preto sa podľa Súdneho dvora na GPL dotknutý vo veci samej, ktorý obsahuje 0,32 % metánu, etánu a etylénu, 58,32 % propánu a propylénu a maximálne 39,99 % butánu a butylénu a pri ktorom nemožno určiť látku, ktorá mu dáva jeho podstatný charakter, vzťahuje podpoložka 2711 19 00.

Rozsudok z 8. septembra 2016, Schenker (C-409/14, [EU:C:2016:643](#))

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Spoločný colný sadzobník – Kombinovaná nomenklatúra – Klasifikácia tovaru – Výklad podpoložky kombinovanej nomenklatúry – Smernica 2008/118/ES – Dovoz tovaru podliehajúceho spotrebnej dani – Colný režim podmieneného oslobodenia od cla – Účinky colného vyhlásenia v prípade nesprávne uvedenej podpoložky kombinovanej nomenklatúry – Nezrovnalosti počas prepravy tovaru podliehajúceho spotrebnej dani“

Schenker je obchodná spoločnosť so sídlom v Maďarsku poskytujúca colné a logistické služby. V roku 2011 ju maďarská obchodná spoločnosť poverila „dočasným uskladnením“ zásielok tabaku z dôvodu nedostatku priestorov. Tieto zásielky dorazili do Maďarska v rámci vonkajšieho tranzitného konania.

Po kontrole nákladu správny orgán prvého stupňa po analýze organoleptických vlastností tovaru konštatoval, že nejde o „tabak, ktorý nie je odžilovaný“, ako sa uvádza v dokumentoch, ale o rezaný tabak patriaci do podpoložky 2401 10 35 KN.

Na základe testu skúmaného výrobku znalecký útvar maďarskej daňovej a colnej správy dospel k záveru, že predmetná vzorka predstavuje „tabak určený na fajčenie“. Následne správny orgán prvého stupňa usúdil, že daný výrobok podlieha spotrebnej dani, a svojím rozhodnutím z 21. júna 2011 nariadil spoločnosti Schenker zaplatiť pokutu v oblasti spotrebnej dane.

Generálne riaditeľstvo pre clá, na ktoré Schenker podala správnu sťažnosť, potvrdilo rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa. Schenker následne podala na predkladajúci vnútroštátny súd návrh na súdne preskúmanie tohto rozhodnutia, v ktorom uviedla, že je z viacerých dôvodov nezákonné.

Za týchto podmienok sa predkladajúci vnútroštátny súd v podstate rozhodol spýtať sa Súdneho dvora na výklad položiek 2401 a 2403 KN¹⁸ na účely colného zaradenia výrobku s takými vlastnosťami, o aké ide vo veci samej.

¹⁸ KN obsiahnutá v prílohe I k nariadeniu č. 2658/87, zmenenej nariadením č. 861/2010.

Keďže podľa Súdneho dvora z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že tovar, o ktorý ide vo veci samej, tvoria prvky, ktoré možno kvalifikovať ako „tabakový zvyšok“, ale že výrobok súčasne predstavuje „tabak určený na fajčenie“, podľa pravidla uvedeného v bode 3 písm. b) všeobecných pravidiel pre interpretáciu KN je na účely colného zaradenia tohto výrobku potrebné zistiť, ktorý z materiálov, z ktorých sa skladá, mu dáva podstatný charakter, čo možno uskutočniť skúmaním toho, či by si výrobok zbavený jednej alebo druhej zložky zachoval svoje charakteristické vlastnosti.

Ako sa rovnako uvádza aj v bode VIII vysvetliviek HS k pravidlu stanovenému v bode 3 písm. b) všeobecných pravidiel na interpretáciu KN, faktor, ktorý určuje podstatný charakter, možno podľa typu výrobku vyvodiť napríklad z druhu základného materiálu alebo častí, z ktorých sa skladá, z ich objemu, množstva, hmotnosti, hodnoty alebo významu jedného zo základných materiálov vo vzťahu k použitiu týchto tovarov.

Keďže prítomnosť tabakového zvyšku nebráni tomu, aby výrobok ako celok predstavoval tabak určený na fajčenie, tento výrobok nemôže patriť do položky 2401 KN. Konkrétnejšie je určujúcim kritériom na zaradenie výrobku skôr do položky 2403 KN ako do položky 2401 KN to, či boli listy predmetom spracovania do takej miery, že ide o spracovaný tabak, ktorý možno fajčiť bez ďalšieho priemyselného spracovania.

Za týchto podmienok Súdny dvor konštatoval, že tovar, o ktorý ide vo veci samej, vzhľadom na to, že pozostáva z tabaku na fajčenie, ktorý je navyše voľne balený a stlačený v kartónoch potiahnutých plastom s čistou hmotnosťou 30 kg, patrí do podpoložky 2403 10 90 KN.

Predkladajúci vnútroštátny súd sa tiež spýtal, či sa má pojem „colný režim podmieneného oslobodenia od cla“ uvedený v článku 4 bode 6 smernice 2008/118 vykladať v tom zmysle, že uplatnenie colného režimu podmieneného oslobodenia od cla na určitý tovar možno spochybníť, pokiaľ je kapitola TDC, do ktorej tento tovar patrí, uvedená v jeho sprievodných dokladoch správne, ale konkrétna podpoložka je v nich uvedená nesprávne, a či sa článok 2 písm. b) a článok 4 bod 8 smernice 2008/118 majú vykladať v tom zmysle, že v takom prípade došlo k dovozu uvedeného tovaru.

Súdny dvor totiž konštatoval, že ak je s predložením tovaru colnému úradu podľa článku 40 colného kódexu súčasne podané predbežné colné vyhlásenie alebo colné vyhlásenie, ktoré obsahuje informácie potrebné na identifikáciu tovaru, pokiaľ ide o jeho druh, množstvo a balenie, pričom len podpoložka je nesprávna, nemožno usúdiť, že uvedený tovar vstúpil na colné územie Únie protiprávne v zmysle článku 202 colného kódexu.

Pokiaľ však ide o podmienky prípadného vzniku colného dlhu, nie je vzhľadom na to, že povinnosť deklaranta poskytnúť presné informácie zahŕňa aj stanovenie správnej podpoložky pri colnom zaradení tovaru, vylúčené, že mohol vzniknúť colný dlh na základe článku 204 colného kódexu. Článok 859 vykonávacieho nariadenia č. 2454/93 však umožňuje usúdiť, že nesplnenie niektorej povinnosti vyplývajúcej z použitia režimu tranzitu nemá reálny dôsledok na fungovanie uvedeného režimu, pokiaľ sú splnené

všetky tri podmienky uvedené v bode 2 tohto článku, ako aj všetky tri podmienky uvedené v prvom odseku uvedeného článku. Vnútroštátnemu súdu prináleží overiť, či sú všetky tieto podmienky splnené.

Z toho vyplýva, že pojem „colný režim podmiennečného oslobodenia od cla“ uvedený v článku 4 bode 6 smernice 2008/118 sa má vykladať v tom zmysle, že uplatnenie colného režimu podmiennečného oslobodenia od cla na určitý tovar nemožno spochybníť, pokiaľ je kapitola spoločného colného sadzobníka, do ktorej tento tovar patrí, uvedená v jeho sprievodných dokladoch správne, ale konkrétna podpoložka je v nich uvedená nesprávne. V takom prípade sa článok 2 písm. b) a článok 4 bod 8 smernice 2008/118 majú vykladať v tom zmysle, že nedošlo k dovozu uvedeného tovaru a že tento tovar nepodlieha spotrebnej dani.

Predkladajúci vnútroštátny súd sa napokon v podstate spýtal, či sa má v takej situácii, o akú ide vo veci samej, pojem „nezrovnalosť“ v zmysle článku 38 smernice 2008/118 vykladať v tom zmysle, že sa vzťahuje na tovar prepustený do „coln[ého] režim[u] podmiennečného oslobodenia od cla“ v zmysle článku 4 bodu 6 tejto smernice, ktorý má v sprievodnom doklade uvedené nesprávne colné zaradenie.

V tejto súvislosti Súdny dvor uviedol, že podmienky článku 38 ods. 4 smernice 2008/118 v spojení s článkom 33 ods. 1 tejto smernice nie sú splnené v takej situácii, v ktorej jednak tovar nebol v členskom štáte uvedený do daňového voľného obehu, keďže bol prepustený do colného režimu podmiennečného oslobodenia od cla v zmysle článku 4 bodu 6 smernice 2008/118, a jednak nebol v inom členskom štáte držaný na podnikateľské účely, aby sa tam dodal alebo použil, ale je určený na spätný vývoz do tretieho štátu.

Pojem „nezrovnalosť“ sa preto nevzťahuje na tovar prepustený do colného režimu podmiennečného oslobodenia od cla, ku ktorému je pripojený dokument uvádzajúci nesprávne colné zaradenie.

1.4. Pravidlá 4 až 6 – štandardné pravidlo, osobitné pravidlo uplatniteľné na určité obaly a schránky, pravidlo týkajúce sa porovnania podpoložiek

Podľa pravidla 4 „tovar, ktorý nemožno zatriediť podľa vyššie uvedených pravidiel, sa zatriedi do položky, do ktorej patrí tovar jemu najpodobnejší.“ Pravidlo 5 uvádza, že „okrem vyššie uvedených ustanovení sa na uvedený tovar uplatnia nasledujúce pravidlá: a) puzdrá na fotografické prístroje, hudobné nástroje, zbrane, rysovacie a kresliace nástroje, schránky na náhrdelníky a podobné schránky špeciálne tvarované alebo upravené na vloženie určitého výrobku alebo súpravy výrobkov, vhodné na dlhodobé použitie a predkladané s výrobkami, pre ktoré sú určené, sa zatriedujú spolu s týmito výrobkami, ak sa s nimi bežne predávajú. Toto pravidlo sa však nevzťahuje na schránky, ktoré dávajú celku podstatný charakter; b) s výnimkou ustanovení pravidla 5 písm. a) sa obalové materiály a obalové schránky predložené spolu s tovarom zatriedia s tovarom,

ak sa bežne používajú na balenie takéhoto druhu tovaru. Toto ustanovenie však nie je záväzné, ak je zrejmé, že obalové materiály alebo obalové schránky sú vhodné na opakované použitie. Pravidlo 6 uvádza, že „na právne účely sa zatriedenie tovaru do podpoložiek položky určuje podľa znenia týchto podpoložiek a príslušných poznámok k podpoložkám a *mutatis mutandis* podľa vyššie uvedených pravidiel pod podmienkou, že porovnateľné sú len podpoložky rovnakej úrovne. Na účely tohto pravidla sa tiež používajú poznámky k triedam a kapitolám, ak kontext nevyžaduje inak“.

Rozsudok z 13. júla 2006, Uroplasty (C-514/04, [EU:C:2006:464](#))

„Colné zaradenie – Sterilné polydimethylsiloxanové vložky – Silikónový elastomér – Pojem ‚primárna forma‘ – Liek – Balenie – Pojem ‚zariadenie implantované v tele“

Vo veci, v ktorej bol vydaný tento rozsudok, sa predkladajúci vnútroštátny súd spýtal Súdneho dvora, či možno silikón vo forme vložiek elastoméru, ktorý je vyvinutý a určený na zavedenie a upevnenie do ľudského tela na účely liečby problémov spojených s inkontinenciou, zaradiť do položky 9021 KN¹⁹. V prípade kladnej odpovede chcel predkladajúci vnútroštátny súd zistiť, do ktorej podpoložky má byť uvedený výrobok zaradený.

Pri odpovedi na túto otázku Súdny dvor skúmal položky 3910, 3926, 3004 a 9021 KN. V tejto súvislosti objasnil, že zaradenie je možné buď podľa fyzikálnych vlastností alebo podľa objektívneho použitia dotknutého výrobku, teda polydimethylsiloxanu.

Po prvé objasnil, že polydimethylsiloxan ako silikón vo forme vložiek elastoméru vykazuje formu uvedenú v poznámkach 3 a 6 písm. b) ku kapitole 39 KN. Takýto druh silikónu však nie je možné zaradiť do položky 3910 ako „primárnu formu“. Tento pojem sa vzťahuje iba na silikóny určené na spracovanie. Ide o surové formy, ktoré sa osobitne hodia na spracovanie a sú na to určené. Výrobok vo veci samej je špeciálne vyvinutý a určený výlučne na implantáciu do organizmu na účely liečby dysfunkcie sfinktra. Z toho vyplýva, že polydimethylsiloxan je konečný výrobok, ktorý ako taký teda nie je možné zaradiť do položky 3910 KN.

Po druhé Súdny dvor konštatoval, že polydimethylsiloxan má zrejme terapeutický profil. Nemožno ho však zaradiť do položky 3004 KN ako „lieky“. Jeho jednotkové balenie v jednorazových injekčných striekačkách je totiž výsledkom úpravy vykonanej po jeho dovoze. Z toho vyplýva, že polydimethylsiloxan, aký bol predložený na preclenie, nezodpovedá definícii uvedenej v položke 3004 KN.

Po tretie Súdny dvor vzhľadom na to, že tento výrobok nemožno zaradiť do vyššie uvedených položiek, určil, že ho možno zaradiť do položky 9021 KN. Objektívne znaky a vlastnosti polydimethylsiloxanu sú znaky a vlastnosti konečného výrobku, ktorý je

¹⁹ KN obsiahnutá v prílohe I k nariadeniu č. 2658/87, zmenenej vykonávacím nariadením č. 2388/2000.

špeciálne vyvinutý a určený výlučne na implantáciu do organizmu. Polydimethylsiloxan svojím trvalým upevnením do poškodeného svalu umožňuje vyvinutie väzivového tkaniva, ktoré kompenzuje dysfunkciu sfinktra. Vzhľadom na to má byť tento výrobok považovaný za zariadenie implantované v tele v zmysle položky 9021 KN.

Pokiaľ ide napokon o podpoložku položky 9021 KN, ktorá sa má použiť na účely zaradenia polydimethylsiloxanu, Súdny dvor uviedol, že z pravidla 6 všeobecných pravidiel na interpretáciu KN vyplýva, že zaradenie tovaru do podpoložiek tej istej položky sa má uskutočniť podľa znenia uvedených podpoložiek a poznámok k podpoložkám. Výrobok, o ktorý ide vo veci samej, sa v dôsledku toho vzhľadom na to, že je zariadením implantovaným v tele, ktoré nezodpovedá žiadnej z ostatných podpoložiek položky 9021 KN, musí zaradiť do podpoložky 9021 90 90 KN ako „ostatné“.

Z toho vyplýva, že výrobok, akým je polydimethylsiloxan, pozostávajúci zo sterilných vločiek, špeciálne vyvinutý a určený výlučne na implantáciu do organizmu na účely liečby ochorenia, ktorý je pri preclení balený vo vreckách s hmotnosťou 1 kg, treba považovať za zariadenie implantované v tele, ktoré musí byť zaradené do položky 9021 KN. Takýto výrobok, ktorého účelom nie je nahradiť orgán, ale umožniť poškodenému svalu vytvárať väzivové tkanivá, je potrebné zaradiť do podpoložky 9021 90 90 KN.

Rozsudok Súdneho dvora z 13. septembra 2018, Vision Research Europe (C-372/17, [EU:C:2018:708](#))

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Spoločný colný sadzobník – Colné položky – Zaradenie tovarov – Kamera so živou pamäťou, z ktorej sú zaznamenané snímky vymazané pri vypnutí kamery alebo zaznamenaní nových snímok – Kombinovaná nomenklatúra – Podpoložky 8525 80 19 a 8525 80 30 – Vysvetlivky – Výklad – Vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 113/2014 – Výklad – Platnosť“

V máji 2009 podala Vision Research na colný orgán žiadosť o ZINZT v súvislosti s kamerou s názvom „Phantom V7.3“. Vo svojej žiadosti uviedla, že táto kamera sa má zaradiť do podpoložky 8525 80 30 KN²⁰ ako digitálny fotoaparát.

Na základe ZINZT však tento colný orgán zaradil predmetnú kameru do podpoložky 8525 80 19 KN ako „ostatné televízne kamery“. V tejto súvislosti sa colný orgán opiera o pravidlá 1 a 6 všeobecných pravidiel na interpretáciu KN, o vykonávacie nariadenie č. 113/2014, ktoré považoval za analogicky uplatniteľné na túto kameru, ako aj o znenie položiek 8525, 8525 80 a 8525 80 19 KN. Usúdil, že možnosť pripojiť uvedenú kameru na externú pamäť nie je na zvolené zaradenie relevantná, pretože ZINZT sa požadovala vo vzťahu prístroju bez tejto voliteľnej pamäte.

Vision Research podala proti tejto ZINZT námietku na colný orgán, ktorý ju zamietol ako nedôvodnú. Žalobkyňa teda podala proti rozhodnutiu colného orgánu žalobu na

²⁰ KN obsiahnutá v prílohe I k nariadeniu č. 2658/87 v znení vyplývajúcom z vykonávacieho nariadenia č. 1001/2013.

predkladajúci vnútroštátny súd, v ktorej navrhovala, aby sa predmetná kamera zaradila do podpoložky 8525 80 30 KN.

Za týchto podmienok sa predkladajúci vnútroštátny súd rozhodol položiť Súdnemu dvoru otázku, či sa má podpoložka 8525 80 30 KN vykladať v tom zmysle, že do tejto podpoložky patrí taká kamera, o akú ide vo veci samej, ktorá má schopnosť zachytiť veľké množstvo fotografických snímok za sekundu a uchovať ich vo svojej internej dočasnej pamäti, z ktorej sa vymažú, keď sa kamera vypne, a ak áno, či je vykonávacie nariadenie č. 113/2014 v rozsahu, v akom sa analogicky uplatňuje na túto kameru, platné.

Súdny dvor spresnil, že na účely odpovede na túto otázku treba v prvom rade podať výklad relevantných položiek a podpoložiek KN, aby sa mohlo určiť zaradenie predmetnej kamery do KN.

V tomto výkladovom rámci Súdny dvor okrem iného spresnil, že rozhodujúce kritérium odlíšenia digitálnych fotoaparátov patriacich do podpoložky 8525 80 30 KN od televíznych kamier patriacich do podpoložky 8525 80 19 KN spočíva v schopnosti digitálnych fotoaparátov zaznamenávať statické obrázky do pamäte alebo do interného pamäťového zariadenia.

V tomto kontexte Súdny dvor dospel k záveru, že kamera, o ktorú ide vo veci samej, sa musí zaradiť do podpoložky 8525 80 30 KN.

2. Kritériá zaradenia

2.1. Objektívne znaky a vlastnosti výrobku

Rozsudok z 8. novembra 1990 (plénum), *Gmurzynska-Bscher* (C-231/89, [EU:C:1990:386](#))

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Právomoc Súdného dvora – Odkaz vnútroštátneho právneho predpisu na ustanovenia Spoločenstva – Spoločný colný sadzobník – Colné položky 83.06, 97.01 a 97.03 – Zaradenie umeleckého diela“

V tomto rozsudku bola v podstate Súdnemu dvoru položená otázka, či umelecký predmet pozostávajúci z ocelevej platne pokrytej farebnými glazúrami z vypaľovaného smaltu predstavuje „obraz zhotovený v celom rozsahu ručne“ alebo „podobný obrázok“ v zmysle položky 97.01 TDC²¹, alebo „originál sochárskeho umenia“ v zmysle položky 97.03 TDC, alebo či naopak tento predmet treba zaradiť podľa jeho základného materiálu pod názov „ostatné ozdobné predmety zo základných kovov“.

²¹ TDC obsiahnutý v prílohe I k nariadeniu č. 2658/87.

Táto otázka bola nastolená v rámci sporu vo veci uplatňovania nemeckého daňového práva v oblasti daní z obratu pri dovoze umeleckého diela z Holandska do Nemecka. Pred dovozom tohto umeleckého diela požiadal navrhovateľ nemecké colné orgány o vydanie úradného rozhodnutia o colnom zaradení na účely uplatňovania nemeckého daňového práva v oblasti daní z obratu pri dovoze. Nemecké právo v súvislosti s priznaním oslobodení alebo znížení v tejto oblasti odkazovalo na nomenklatúru TDC. Tento TDC stanovoval uplatnenie daňovej sadzby na umelecké predmety patriace do položiek 97.01 a 97.03 CDC.

Pred skúmaním prejudiciálnych otázok týkajúcich sa výkladu TDC Súdny dvor uviedol, že výklad predmetných ustanovení TDC, o ktorý bol požiadaný, má vnútroštátnemu súdu umožniť rozhodnúť nie o uplatnení TDC, ale o uplatnení nemeckého práva v oblasti daní z obratu, ktoré odkazuje na nomenklatúru TDC. Za týchto podmienok vzniká prejudiciálna otázka o uplatniteľnosti konania upraveného v článku 177 Zmluvy EHS, a teda právomoci Súdneho dvora rozhodovať o prejudiciálnych otázkach.

V tejto súvislosti Súdny dvor objasnil, že v rámci rozdelenia súdnych právomocí medzi vnútroštátne súdne orgány a Súdny dvor, upraveného v článku 177 Zmluvy o ES, Súdny dvor vydáva prejudiciálne rozhodnutie v zásade bez toho, aby musel skúmať okolnosti, ktoré viedli vnútroštátne súdne orgány k tomu, aby mu položili otázky Súdnemu dvoru a aby sa rozhodli pre uplatnenie ustanovenia práva Únie, o ktorého výklad ho požiadali.

Inak by to bolo len za predpokladu, ak by sa buď ukázalo, že konanie podľa článku 177 bolo odklonené od svojho účelu a v skutočnosti sa používa na to, aby Súdny dvor rozhodol bez existencie skutočného sporu, alebo by bolo zjavné, že ustanovenie práva Únie, ktoré má Súdny dvor vykladať, sa nemôže uplatniť.

Nie je to tak v prípade, keď sa od Súdneho dvora žiada výklad ustanovenia práva Únie, ktoré má vnútroštátny sudca uplatňovať nezávisle od rozsahu pôsobnosti, ktorý mu stanovuje právo Únie, pretože vnútroštátna právna úprava naň odkazuje prostredníctvom odkazu.

Na základe týchto úvah Súdny dvor dospel k záveru, že má právomoc rozhodnúť o položených otázkach týkajúcich sa výkladu TDC.

S cieľom odpovedať na otázky predkladajúceho vnútroštátneho súdu Súdny dvor najprv uviedol, že dotknutý predmet nemožno považovať za dekoračný predmet, ktorý podľa vysvetliviek predstavuje podstatnú vlastnosť výrobkov zaradených pod označením „ostatné ozdobné predmety zo základných kovov“ položky 83.06 TDC.

Súdny dvor zdôraznil, že tento výklad je navyše v súlade s poznámkou 4, ktorá predchádza kapitole 97 TDC, podľa ktorej treba v prípade pochybností o zaradení predmetu uprednostniť zaradenie do jednej z rôznych položiek tvoriacich kapitolu týkajúcu sa umeleckých diel, zberateľských predmetov a starožitností.

Podľa Súdneho dvora to platí o to viac, že v súlade s jeho judikatúrou kritérium vymedzenia medzi položkou 97 „obrazy, maľby a kresby zhotovené celkom v celom

rozsahu ručne, koláže a podobné obrázky“ a položkou 97.03 „originály sochárskeho umenia z akéhokoľvek materiálu“ TDC pozostáva v tom, že podstatný umelecký charakter sochárskych výtvorov spočíva v tvarovaní trojrozmernej formy diela, zatiaľ čo v prípade obrazov, koláží a podobných obrázkov spočíva v kompozícii povrchu diela, a umelecký predmet pozostávajúci z ocelevej platne bez vlastnej umeleckej hodnoty, pokrytej farebnými glazúrami z vypalovaného smaltu, ktoré umelec ručne naniesol, treba považovať za „obraz zhotovený v celom rozsahu ručne“ v zmysle položky 97.01.

Na základe týchto kritérií Súdny dvor dospel k záveru, že umelecké dielo, o aké ide v prejednávanej veci, treba zaradiť do položky 97.01 TDC.

Rozsudok z 19. februára 2009, Kamino International Logistics (C-376/07, [EU:C:2009:105](#))

„Spoločný colný sadzobník – Kombinovaná nomenklatúra – Colné zaradenie – Monitory s technológiou na báze tekutých kryštálov (LCD) vybavené pripojeniami SUB-D, DVI-D, USB, S-video a kompozitné video – Položka 8471 – Položka 8528 – Nariadenie (ES) č. 754/2004“

V roku 2004 Kamino na účely prepustenia do voľného obehu predčila zásielku farebných monitorov typu LCD, ktoré boli zaradené do podpoložky 8528 21 90. Uvedené monitory sú vybavené pripojeniami D-Sub, DVI-D, USB, S-video a kompozitné video, vďaka ktorým môžu reprodukovat' obrazy pochádzajúce zo strojov na automatické spracovanie údajov, ako aj obrazy z iných zariadení.

Kamino usúdila, že tieto monitory majú byť zaradené do podpoložky 8471 60 90, a preto podala proti rozhodnutiu o vymeraní cla námietku. Táto námietka bola však rozhodnutím colného inšpektora zamietnutá.

V rámci žaloby podanej proti tomuto rozhodnutiu odvolací súd po skúmaní znakov a vlastností monitorov dotknutých vo veci samej usúdil, že tieto monitory spĺňajú kritériá uvedené v poznámke 5 B kapitoly 84 KN. Štátny tajomník financií podal proti tomuto rozsudku na predkladajúci vnútroštátny súd kasačný opravný prostriedok, v ktorom tvrdil, že odvolací súd nezohľadnil popri možnosti použitia v rámci systému automatického spracovania údajov aj ďalšie možnosti používania, ktoré takéto monitory ponúkajú.

V tomto kontexte sa predkladajúci vnútroštátny súd spýtal Súdneho dvora, či sa monitory schopné reprodukovat' tak signály zo stroja na automatické spracovanie údajov, ako aj signály z iných zdrojov, môžu považovať za jednotky, „ktorých... hlavné použitie je v systéme automatického spracovania údajov“ v zmysle poznámky 5 B ku kapitole 84 KN²², a či môžu byť zaradené do podpoložky 8471 60 90.

V tejto súvislosti Súdny dvor pripomenul, že po prvé z poznámky 5 E ku kapitole 84 kombinovanej nomenklatúry vyplýva, že „špeciálnu funkciu, inú ako spracovanie údajov“

²² KN obsiahnutá v prílohe I k nariadeniu č. 2658/87, zmenenej nariadením č. 1789/2003.

vykonávajú len zariadenia obsahujúce stroj na automatické spracovanie údajov alebo pracujúce v spojení s takýmto strojom, ktorých funkcia nespadá pod spracovanie údajov. Uvedené monitory pritom okrem funkcie reprodukovania obrazov pochádzajúcich z takých zariadení, ako sú napríklad herná konzola, videoprehrávač alebo DVD prehrávač, ktoré nespracúvajú údaje, zabezpečujú aj reprodukciu signálov pochádzajúcich zo stroja na automatické spracovanie údajov.

V druhom rade Súdny dvor uviedol, že hoci uvedené monitory na účely ich zaradenia do podpoložky 8471 60 90 nepatria medzi typ, ktorý sa používa výlučne v systéme automatického spracovania údajov, pretože ich možno pripojiť k centrálnej spracovateľskej jednotke, prijímajú údaje v takej forme, ktorú používa systém a sú schopné reprodukovať signály prichádzajúce z iných zdrojov, výklad vysvetlivky 5 B písm. a) ku kapitole 84 KN v tom zmysle, že samotná schopnosť predmetných monitorov reprodukovať obrazy pochádzajúce z iných zdrojov než zo stroja na automatické spracovanie údajov vylučuje ich zaradenie do položky 8471, by znamenal popretie výrazu „hlavné“ obsiahnutého v texte uvedenej poznámky.

Ak by sa napokon vysvetlivky týkajúce sa podpoložky 8471 HS mali vykladať v tom zmysle, že vylučujú zaradenie všetkých monitorov schopných reprodukovať signály pochádzajúce tak zo stroja na automatické spracovanie údajov, ako aj z iných zdrojov, do podpoložky 8471 60 90, účinkom uvedených vysvetliviek by bola zmena a najmä obmedzenie rozsahu poznámky 5 B písm. a) ku kapitole 84 KN. Preto za predpokladu, že by sa vysvetlivky ku KN týkajúce sa podpoložky 8471 60 90 a vysvetlivky týkajúce sa položky 8471 HS mali vykladať v tomto zmysle, muselo by sa ich uplatnenie vylúčiť, keďže takýto výklad je v rozpore s poznámkou 5 B písm. a) ku kapitole 84 KN.

Z toho vyplýva, že monitory typu LCD vybavené pripojeniami D-Sub, DVI-D, USB, S-video a kompozitné video nie sú vylúčené zo zaradenia do podpoložky 8471 60 90 ako jednotky, ktorých „hlavné“ použitie je v systéme automatického spracovania údajov v zmysle vysvetlivky 5 B písm. a) ku kapitole 84 KN iba na základe skutočnosti, že sú schopné reprodukovať signály pochádzajúce tak zo stroja na automatické spracovanie údajov, ako aj z iných zdrojov.

Predkladajúci vnútroštátny súd okrem toho požiadal Súdny dvor o spresnenie kritérií umožňujúcich určiť, či sú monitory, o aké ide vo veci samej, jednotkami, ktorých hlavné použitie je v systéme automatického spracovania údajov.

Súdny dvor konštatoval, že na účely určenia, či sú monitory s technológiou LCD vybavené pripojeniami SUB-D, DVI-D, USB, S-video a kompozitné video jednotkami, ktorých hlavné použitie je v systéme automatického spracovania údajov, musia vnútroštátne orgány vrátane súdov uplatniť údaje obsiahnuté vo vysvetlivkách k položke 8471 HS, najmä v bodoch zaoberajúcich sa zobrazovacími jednotkami automatických zariadení na spracovávanie údajov.

Z tohto hľadiska Súdny dvor uviedol, že počet a druh konektorov, ktorými sú tieto monitory vybavené, nemôžu same osebe predstavovať kritériá rozhodujúce pre colné

zaradenie, a že na účely tohto zaradenia je potrebné, aby sa aj vo vzťahu k ďalším kritériám a berúc do úvahy objektívne znaky a vlastnosti týchto monitorov posúdili tak stupeň schopnosti monitorov vykonávať viac funkcií, ako aj úroveň výkonnosti, ktorú pri plnení týchto funkcií dosiahnu, pričom je potrebné uplatniť vysvetlivky k položke 8471 HS.

Preto keďže nemožno tieto monitory vylúčiť z pojmu jednotka stroja na automatické spracovanie údajov v zmysle vysvetliviek 5 B písm. a) a 5 C ku kapitole 84 KN, treba určiť kritériá, ktoré umožnia rozhodnúť, či dané monitory patria k typu monitorov, ktorých výlučné alebo hlavné použitie je v systéme automatického spracovania údajov, alebo či ich technické znaky a vlastnosti zaraďujú medzi televízne obrazovky alebo videomonitory.

V dôsledku toho Súdny dvor dospel k záveru, že na účely určenia, či sú monitory, o aké ide vo veci samej, jednotkami, ktorých hlavné použitie je v systéme automatického spracovania údajov, musia vnútroštátne orgány vrátane súdov vychádzať z informácií uvedených vo vysvetlivkách k položke 8471 HS.

Rozsudok zo 7. mája 2009, Siebrand (C-150/08, [EU:C:2009:294](#))

„Kombinovaná nomenklatúra – Colné položky 2206 a 2208 – Kvasený nápoj s obsahom destilovaného alkoholu – Nápoj pripravený z ovocia alebo prírodného produktu – Pridanie látok – Dôsledky – Strata chuti, vône a vzhľadu pôvodného nápoja“

Vo veci, v ktorej bol vydaný tento rozsudok, sa vnútroštátny súd v podstate pýtal Súdneho dvora, či nápoje z kvaseného alkoholu pôvodne zodpovedajúce položke 2206 KN²³, ktoré pridaním určitého podielu destilovaného alkoholu, vody, cukrového sirupu, aróm, farbív a pri niektorých smotany stratili chuť, vôňu a/alebo vzhľad nápoja pripraveného z určitého ovocia alebo prírodného produktu, patria do položky 2206 KN ako kvasené nápoje, alebo do položky 2208 KN ako destiláty.

V tejto súvislosti Súdny dvor spresnil, že podľa vysvetlivky k HS týkajúcej sa položky 2206 KN pridanie alkoholu do nápojov, ktoré sú zaradené do tejto položky, nebráni tomu, aby mali tieto nápoje naďalej toto zaradenie, pokiaľ si zachovávajú vlastnosti tovarov zaradených do tejto položky, a to kvasených nápojov. Keďže však nápoje dotknuté vo veci samej stratili chuť, vôňu a vzhľad nápoja pripraveného z určitého ovocia alebo prírodného produktu, konkrétne kvaseného nápoja, takéto výrobky nemožno zaradiť do položky 2206 KN.

Súdny dvor ďalej v súvislosti so zaradením takýchto tovarov pripomenul, že podľa pravidla 2 písm. b) všeobecných pravidiel na interpretáciu KN sa každá zmienka o materiáli alebo látke v určitej položke vzťahuje na tento materiál alebo túto látku tak

²³ KN obsiahnutá v prílohe I k nariadeniu č. 2658/87, zmenenej nariadením č. 2587/91.

v čistom stave, ako aj v zmesi alebo v kombinácii s inými materiálmi alebo látkami. Tak je to aj v prípade výrobkov dotknutých vo veci samej, ktoré obsahujú kvasený alkohol, ako aj destilovaný alkohol. Tieto látky patria do rozdielných sadzobných položiek.

Všeobecné pravidlo 3 písm. a) uvádza, že ak má byť tovar podľa pravidla 2 písm. b) alebo z nejakých iných dôvodov *prima facie* zaradený do dvoch alebo viacerých položiek, najšpecifickejšia položka musí mať prednosť pred položkami so všeobecnejším významom. Ak také výrobky, o aké ide vo veci samej, pozostávajú z rôznych látok a ak žiadna z dvoch vyššie uvedených položiek nie je špecifickejšia ako tá druhá, jediným ustanovením, o ktoré sa možno pri zaraďovaní týchto výrobkov oprieť, je všeobecné pravidlo 3 písm. b). Podľa tohto všeobecného pravidla je na účely colného zaradenia výrobku potrebné určiť, ktorý z materiálov alebo látok, z ktorých sa skladá, dáva tomu výrobku jeho podstatný charakter.

Súdny dvor preto vysvetlil, že je potrebné určiť, ktorý z materiálov alebo látok, z ktorých sa skladajú výrobky, o aké ide vo veci samej, dávajú týmto výrobkom ich podstatný charakter. V tejto súvislosti možno pri určovaní ich podstatného charakteru zohľadniť viacero objektívnych znakov a vlastností, a to najmä po prvé podstatné objektívne znaky a vlastnosti, vrátane obsahu destilovaného alkoholu, po druhé organoleptické znaky a napokon ich účel ako liehovinový nápoj.

Na základe týchto kritérií Súdny dvor dospel k záveru, že podstatné znaky nápojov, o aké ide vo veci samej, ako celok zodpovedajú znakom výrobku patriaceho do položky 2208 KN.

Za týchto podmienok Súdny dvor rozhodol, že nápoje, o aké ide v tejto veci, nepatria do položky 2206 KN, ale do položky 2208 KN.

Rozsudok z 28. októbra 2010, X (C-423/09, [EU:C:2010:650](#))

„Spoločný colný sadzobník – Colné zaradenie – Kombinovaná nomenklatúra – Sušená zelenina (hlavičky cesnaku), ktorá nebola zbavená všetkej tekutiny“

X ako colný zástupca podala pätnásť žiadostí o prepustenie zásielok hlavičiek cesnaku pochádzajúcich z Číny, ktoré sa v čase dovozu nachádzali v chladiacich kontajneroch, do voľného obehu. V dovozných vyhláseniach je vždy uvedená colná podpoložka 0712 90 90 KN a tovar je označovaný ako sušený cesnak.

Po prepustení tovaru colnými orgánmi bol kontajner s cesnakom prepravený do chladeného priestoru skladovacieho podniku, kde bol uskladnený pri teplote -3°C. Colný inšpektor vzhľadom na to, že dospel k záveru, že dovezený cesnak má byť zaradený ako chladený cesnak patriaci do colnej podpoložky 0703 20 00 KN, vydal predmetné platobné výmery.

X podala sťažnosť, ktorá bola zamietnutá. Následne podala žalobu, ktorá bola vyhlásená za nedôvodnú. X podala proti tomuto rozhodnutiu odvolanie, na základe ktorého bol

vyhlásený rozsudok určujúci, že inšpektor nepreukázal existenciu dôvodu, ktorý by umožňoval odchyliť sa od uvedenej colnej položky 0712 KN.

V tomto kontexte predkladajúci vnútroštátny súd, na ktorý bol podaný kasačný opravný prostriedok proti uvedenému rozsudku, požiadal Súdny dvor o spresnenie kritérií na určenie, či cesnak, ktorý prešiel procesom sušenia, patrí do colnej podpoložky 0703 20 00 KN²⁴ alebo podpoložky 0712 90 90 KN.

Súdny dvor z odkazom na vysvetlivku HS k položke 0712 dospel k záveru, že zaradenie do položky 0712 vyžaduje, aby zelenina prešla intenzívnym procesom sušenia v rámci špeciálneho spracovania, na konci ktorého je z produktu odstránená všetka alebo takmer všetka vlhkosť. Po tomto procese tak musí byť množstvo zvyškovej vlhkosti v zelenine zanedbateľné.

Analogicky k rozsudku z 15. júna 1976, Riemer (120/75, [EU:C:1976:90](#)), Súdny dvor konštatoval, že na to, aby mohli byť hlavičky cesnaku zaradené do položky 0712, musí viesť proces sušenia cesnaku k podstatným a nezvratným zmenám tak, aby sa už výrobok nenachádzal v prírodnom stave.

Odstránenie vody musí teda podstatne zmeniť objektívne znaky a vlastnosti výrobku takým spôsobom, aby táto zmena viedla k zaradeniu do inej colnej položky, než je položka 0703, ktorá zahŕňa zeleninu v čerstvom alebo chladenom stave.

Navyše skutočnosť, že čiastočne vysušený cesnak bol dovezený v chladenom stave, naznačuje, že sušenie neodstránilo všetku alebo takmer všetku vlhkosť prítomnú v produkte, keďže dehydrácia je konzervačnou metódou, ktorá odstraňuje nutnosť uchovávanía dehydrovaných výrobkov pri teplote nižšej než 0°C.

Dlhá doba trvanlivosti môže skutočne slúžiť ako doplňujúci faktor na určenie miery odstránenia vlhkosti z cesnaku na účely jeho zaradenia do položky 0712 ako sušenej zeleniny na rozdiel od čerstvého či chladeného cesnaku. Súdny dvor však konštatoval, že položky 0703 a 0712 KN neobsahujú žiaden odkaz na trvanlivosť ako kritérium zaradenia, a tak treba z toho odvodíť, že samotná trvanlivosť nemá vplyv na colné zaradenie tohto výrobku.

Z toho vyplýva, že cesnak, ktorý prešiel intenzívnym procesom sušenia v rámci špeciálneho spracovania, na konci ktorého bola z produktu odstránená všetka alebo takmer všetka vlhkosť, patrí do colnej podpoložky 0712 90 90 KN, ale čiastočne vysušený cesnak, ktorý si uchováva znaky a vlastnosti čerstvého cesnaku, patrí do colnej podpoložky 0703 20 00 KN.

²⁴ KN obsiahnutá v prílohe I k nariadeniu č. 2658/87, zmenenej nariadením č. 1810/2004.

Rozsudok Súdneho dvora z 26. apríla 2017, Stryker EMEA Supply Chain Services (C-51/16, [EU:C:2017:298](#))

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Spoločný colný sadzobník – Colné položky – Zaradenie tovarov – Implantačné skrutky určené na vloženie do ľudského tela na liečenie zlomenín alebo upevnenie protéz – Kombinovaná nomenklatúra – Položka 9021 – Vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 1212/2014 – Platnosť“

Holandské colné orgány vydali spoločnosti Stryker tri ZINTZ vo vzťahu k trom modelom implantačných skrutiek určených na implantáciu do ľudského tela na liečbu zlomenín alebo upevnenie protéz. Tieto skrutky mali spoločné, ako aj špecifické vlastnosti. Colné orgány vzhľadom na tieto vlastnosti na základe ZINTZ, ktoré vydali, zaradili tieto tri druhy lekárskeho implantačných skrutiek do položky 9021 90 90 KN²⁵.

Uvedené orgány v nadväznosti na uverejnenie vykonávacieho nariadenia č. 1212/2014 tieto informácie o colnom zaradení vzali späť. Toto späťvzatie bolo odôvodnené tým, že v zmysle tohto nariadenia „skrutka určená na použitie v oblasti chirurgie má byť zaradená vzhľadom na jej objektívne znaky a vlastnosti ako všeobecne použiteľná časť a súčasť“.

Stryker po neúspešnej námietke podanej na colné orgány podala proti tomuto rozhodnutiu o späťvzatí žalobu na predkladajúci vnútroštátny súd.

Na podporu svojej žaloby Stryker v podstate uviedla, že vzhľadom na objektívne znaky a vlastnosti implantačných skrutiek, ku ktorým patrí ich neoddeliteľný účel, nejde o „bežné“ skrutky, aké sú uvedené v položke 7318 KN. Okrem toho Stryker tvrdila, že vykonávacie nariadenie č. 1212/2014 je neplatné, pretože zaradenie vykonalo len z hľadiska vonkajších charakteristík dotknutých lekárskeho implantačných skrutiek bez zohľadnenia účelu neoddeliteľného späť s týmito skrutkami, čo je v rozpore s judikatúrou Súdneho dvora.

Predkladajúci vnútroštátny súd, ktorý usúdil, že implantačné skrutky dotknuté vo veci samej môžu byť z dôvodu svojich objektívnych znakov a vlastností, vrátane účelu, ktorý je im vlastný, zaradené do položky 9021 KN, sa spýtal Súdneho dvora, či do položky 9021 KN patria lekárske implantačné skrutky, o aké ide vo veci samej, ktoré sú určené výlučne na implantáciu do ľudského tela na liečbu zlomenín alebo upevnenie protéz.

Na základe analýzy znenia vysvetliviek HS ku kapitole 90 a položke 9021, ako aj vysvetliviek k podpoložke 9021 39 90 KN Súdny dvor v prvom rade vysvetlil, že do položky 9021 KN sa majú zaradiť výrobky, ktoré sa vyznačujú vysokou úrovňou svojej konečnej úpravy a svojou veľkou precíznosťou a ktoré môžu byť implantované do organizmu na účely znehybnenia postihnutých častí tela alebo obmedzenia zlomenín, čím sa odlišujú od bežných výrobkov.

²⁵ KN obsiahnutá v prílohe I k nariadeniu č. 2658/87, zmenenej vykonávacím nariadením č. 1101/2014.

V druhom rade Súdny dvor odkázal na svoju judikatúru, podľa ktorej ku kritériám, ktoré môžu odlíšiť jednoduché alebo bežné výrobky od výrobkov, ktoré plnia lekársku funkciu, patrí najmä kritérium týkajúce sa výrobného postupu dotknutého výrobku, ako aj kritérium týkajúce sa špecifickosti funkcie uvedeného výrobku.

S prihliadnutím na túto judikatúru Súdny dvor analyzoval metódu a funkciu výrobku a konštatoval, že také výrobky, o aké ide vo veci samej, sa líšia od bežných výrobkov vysokou úrovňou svojej konečnej úpravy a svojou veľkou precíznosťou vzhľadom na svoj výrobný postup, ako aj špecifickosť svojej funkcie. Z objektívnych znakov a vlastností lekárskeho implantačného skrutiek, o aké ide vo veci samej, vyplýva, že takéto výrobky môžu patriť do položky 9021 KN.

V dôsledku toho Súdny dvor rozhodol, že lekárske implantačné skrutky, o aké ide vo veci samej, patria do položky 9021 KN, keďže tieto výrobky majú vlastnosti, ktoré ich odlišujú od bežných výrobkov vysokou úrovňou ich konečnej úpravy a ich veľkou precíznosťou, ako aj ich výrobným postupom a špecifickosťou ich funkcie.

Rozsudok z 13. marca 2019, B. S. (Slad v zložení piva) (C-195/18, [EU:C:2019:197](#))

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dane – Spotrebné dane z alkoholu a alkoholických nápojov – Smernica 92/83/EHS – Článok 2 – Pojem ‚pivo‘ – Nápoj vyrobený z mladiny získanej zo zmesi obsahujúcej viac glukózy než sladu – Kombinovaná nomenklatúra – Položky 2203 (pivo vyrobené zo sladu) alebo 2206 (ostatné kvasené nápoje)“

B. S. vyrábal alkoholický nápoj, ktorý bol podľa jeho názoru zmesou piva a nealkoholických nápojov. Hlavnou zložkou mladiny, z ktorej sa vyrábal medziprodukt používaný na výrobu tohto nápoja, bol glukózový sirup, a nie slad.

V súvislosti s touto výrobou podával každý mesiac príslušnému colnému úradu vyhlásenie k spotrebnej dani, pričom označil nápoj, ktorý vyrábal, ako „zmes piva“ patriacu do položky 2203 KN a nealkoholické nápoje a uplatňoval sadzbu spotrebnej dane na pivo.

Vedúci colného úradu tieto vyhlásenia spochybnil, pričom usúdil, že vyrobený nápoj má byť zaradený do položky 2206 KN ako nápoj z kvasených nápojov iných než pivo a z nealkoholických nápojov, a preto má podliehať vyššej sadzbe spotrebnej dane. Vedúci colného úradu odôvodnil tieto rozhodnutia skutočnosťou, že hlavnou zložkou použitou na výrobu medziproduktu bol glukózový sirup a nie slad, a že tento výrobok sa teda nemohol zaradiť do položky 2203 KN, ktorá sa týka „piva vyrobeného zo sladu“.

Tieto rozhodnutia vedúceho colného úradu boli potvrdené viacerými rozhodnutiami riaditeľa colnej komory. Opravné prostriedky, ktoré podal B. S. proti týmto rozhodnutiam, poľské správne súdy zamietli. V rámci tohto sporu bol B.S. odsúdený v trestnom konaní za to, že uviedol poľské daňové orgány do omylu v súvislosti

s povahou nápoja, ktorý vyrábal, čo viedlo k zníženiu spotrebnej dane, ktorú mal zaplatiť. B. S. podal proti tomuto rozhodnutiu odvolanie na predkladajúci vnútroštátny súd.

V tomto kontexte sa predkladajúci vnútroštátny súd spýtal Súdneho dvora, či sa má článok 2 smernice 92/83²⁶ vykladať v tom zmysle, že medziprodukt určený na zmiešanie s nealkoholickými nápojmi, ktorý je získaný z mladiny obsahujúcej menej sladových zložiek než nesladových, a do ktorej sa pred procesom kvasenia pridal glukózový sirup, možno kvalifikovať ako „pivo vyrobené zo sladu“ patriace do položky 2203 KN²⁷.

Súdny dvor usúdil, že predmetný konečný výrobok je zmesou, ktorú nemožno zaradiť do položky 2203 KN, a konštatoval, že ho možno kvalifikovať ako „pivo“ a že môže patriť pod uvedený článok 2, len ak alkoholický medziprodukt určený na zmiešanie s nealkoholickými nápojmi s cieľom získať tento konečný výrobok môže byť sám osebe kvalifikovaný ako „pivo vyrobené zo sladu“ v zmysle položky 2203 KN, pričom zrejme nie je sporné, že uvedený konečný výrobok má vyšší obsah alkoholu než 0,5 % objemu.

V prvom rade na účely určenia, či alkoholický výrobok získaný kvasením mladiny zloženej okrem iného z glukózového sirupu a malého podielu sladu možno kvalifikovať ako „pivo vyrobené zo sladu“ v zmysle položky 2203 KN, Súdny dvor uviedol, že KN nestanovuje minimálny percentuálny podiel sladových prísad v mladine určenej na výrobu piva. Je pravda, že položka 2203 KN sa týka „piva vyrobeného zo sladu“, čo predpokladá, že pivo patriace do tejto položky nemôže byť vyrobené bez toho, aby bol súčasťou jeho zloženia slad. Zo samotnej formulácie „pivo vyrobené zo sladu“ však nemožno vyvodiť, že v mladine sa vyžaduje minimálny percentuálny podiel sladu.

V druhom rade, pokiaľ ide o glukózový sirup, ktorý je súčasťou zloženia mladiny, Súdny dvor konštatuje, že KN nezakazuje prítomnosť tohto sirupu a že okrem toho vysvetlivka HS k uvedenej položke výslovne uznáva možnosť pridávať do mladiny počas kvasenia aromatické látky.

Z toho vyplýva, že výrobok vyrobený s malým pomerom sladu a s pridaním glukózy pred alkoholickým kvasením nie je len z týchto dôvodov vylúčený z pojmu „pivo vyrobené zo sladu“ patriaceho do položky 2203 KN. Takýto výrobok však môže patriť do uvedenej položky iba pod podmienkou, že jeho objektívne znaky a vlastnosti zodpovedajú znakom a vlastnostiam piva. V tejto súvislosti treba osobitne zohľadniť organoleptické znaky dotknutého výrobku.

V tomto kontexte Súdny dvor konštatoval, že ak organoleptické znaky alkoholického medziproduktu nezodpovedajú organoleptickým znakom piva, čo nastáva okrem iného vtedy, ak sa tento medziprodukt vizuálne nepodobá pivu alebo nemá jeho špecifickú chuť, uvedený výrobok nemožno kvalifikovať ako „pivo vyrobené zo sladu“ patriace do položky 2203 KN.

²⁶ Článok 2 smernice 92/83 zahŕňa pod pojem „pivo“ nielen akýkoľvek výrobok patriaci do položky 2203 KN, ale tiež ktorýkoľvek výrobok obsahujúci zmes piva s nealkoholickými nápojmi patriaci do položky 2206 KN, pokiaľ má tento výrobok v oboch prípadoch skutočný obsah etanolu vyšší než 0,5 % objemu.

²⁷ KN obsiahnutá v prílohe I k nariadeniu č. 2658/87 v znení vyplývajúcom z nariadenia č. 2587/91.

2.2. Účel výrobku

Rozsudok zo 14. apríla 2011, *British Sky Broadcasting Group a Pace (C-288/09 a C-289/09, EU:C:2011:248)*

„Spoločný colný sadzobník – Colné zaradenie – Kombinovaná nomenklatúra – Prijímače a dekodéry satelitného digitálneho televízneho signálu s funkciou záznamu – Colný kódex Spoločenstva – Článok 12 ods. 5 písm. a) i) a článok 12 ods. 6 – Časová platnosť záväznej informácie o nomenklatúrnom zaradení tovaru“

Návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré viedli k vydaniu tohto rozsudku, sa okrem iného týkajú výkladu podpoložiek 8521 90 00 a 8528 71 13 KN.²⁸ Svojimi prvými otázkami v týchto veciach sa predkladajúci vnútroštátny súd Súdneho dvora najmä pýtal, či sa má KN vykladať v tom zmysle, že set-top boxy s komunikačnou funkciou vybavené pamäťovými jednotkami na pevnom disku patria do podpoložky 8528 71 13, a to napriek vysvetlivkám ku KN uverejneným 7. mája 2008, z ktorých vyplýva, že uvedené set-top boxy patria do podpoložky 8521 90 00.

Súd dvor najprv konštatoval, že vysvetlivky ku KN skutočne uvádzajú, že set-top boxy, ktoré majú zabudované zariadenie s funkciou nahrávania alebo prehrávania (napríklad pevný disk), sú vylúčené z podpoložky 8528 71 13 a musia byť zaradené do podpoložky 8521 90 00. Vysvetlivky k HS platné v čase skutkových okolností vo veci samej však spresňujú, že televízne prijímače, dokonca aj tie, ktoré majú zabudované zariadenie s funkciou nahrávania, sú vylúčené z položky 8521 a musia byť zaradené do položky 8528.

V tejto súvislosti Súdny dvor vysvetlil, že z definícií podpoložiek 8521 90 00 a 8528 71 13 vyplýva, že tovary patriace do týchto dvoch podpoložiek môžu prijímať televízne signály a zároveň ich zaznamenávať. Rozdiel medzi týmito dvoma podpoložkami spočíva v tom, či sú uvedené funkcie hlavné alebo vedľajšie. Podpoložka 8521 90 00 sa týka prístrojov na záznam, ktoré majú vedľajšiu funkciu televízneho prijímača, kým podpoložka 8528 71 13 sa týka televíznych prijímačov, ktorých vedľajšou funkciou je záznam.

Poznámka 3 k triede XVI KN, do ktorej dotknuté podpoložky patria, spresňuje, že „kombinované stroje pozostávajúce z dvoch alebo viacerých strojov, ktoré tvoria spolu jeden celok, ako aj ostatné stroje, ktoré sú svojou konštrukciou určené na dve alebo viac komplementárnych alebo alternatívnych funkcií, sa majú zatriediť podľa stroja, ktorý vykonáva hlavnú funkciu charakterizujúcu celok“. Set-top box, o ktorý ide vo veci samej, má nepochybne obe funkcie, a to funkciu záznamu, ako aj funkciu prijímania televízneho signálu. Ide preto o stroj, ktorý je svojou konštrukciou určený na dve alebo viac komplementárnych alebo alternatívnych funkcií v zmysle poznámky 3 k triede XVI KN.

²⁸ KN obsiahnutá v prílohe I k nariadeniu č. 2658/87 zmenenej nariadeniami č. 2587/91 a 1214/2007.

Súdny dvor preto konštatoval, že je potrebné skúmať, ktorá z uvedených funkcií – záznam alebo príjem televízneho signálu – je hlavná a ktorá vedľajšia.

V tejto súvislosti Súdny dvor pripomenul, že účel výrobku môže byť objektívnym kritériom na zaradenie, pokiaľ je s týmto výrobkom neoddeliteľne spätý, čo musí byť možné posúdiť na základe objektívnych znakov a vlastností výrobku. Je potrebné najmä zohľadniť, čo je hlavné alebo vedľajšie v očiach spotrebiteľa.

Na základe týchto konštatovaní Súdny dvor dospel k záveru, že predmetný set-top box je hlavne určený na príjem televízneho signálu a že táto funkcia je s týmto prístrojom neoddeliteľne spätá. Predstavuje teda jeho hlavnú funkciu, kým funkcia záznamu má len druhoradú povahu.

V dôsledku toho set-top boxy, o aké ide vo veci samej, patria napriek vysvetlivkám ku KN do podpoložky 8528 71 13.

Z toho vyplýva, že vzhľadom na to, že vysvetlivky ku KN sú v tejto súvislosti v rozpore s KN, je potrebné od nich odhliadnuť.

Rozsudok z 22. novembra 2012, Digitalnet a i. (C-320/11, C-330/11, C-382/11 a C-383/11, [EU:C:2012:745](#))

„Spoločný colný sadzobník – Colné zaradenie – Kombinovaná nomenklatúra – Prístroje schopné prijímať televízny signál so zabudovaným modemovým príslušenstvom na priame pripojenie na internet, ktoré zabezpečujú interaktívnu výmenu informácií“

Tri spoločnosti, ktorých hlavnou činnosťou je poskytovanie prístupu k digitálnej televízii a internetu, dovážali do Bulharska pod rôznymi obchodnými názvami rovnaké set-top boxy s komunikačnou funkciou (ďalej len „set-top boxy“). Set-top boxy boli deklarované v colnej podpoložke 8528 71 13 KN ako oslobodené od cla.

Colné orgány vykonali kontrolu a usúdili, že set-top boxy nemajú zabudovaný modem a že mali byť zaradené do podpoložky 8528 71 19 KN. V dôsledku toho prijali správne akty, ktorými uvedeným trom spoločnostiam nariadili zaplatiť clo.

Dotknuté spoločnosti napadli na predkladajúcom vnútroštátnom súde platnosť týchto správnych aktov, pričom podali návrhy na začatie štyroch samostatných konaní, z ktorých sa dva týkali tej istej spoločnosti.

Predkladajúci vnútroštátny súd sa následne spýtal Súdneho dvora, ktoré tovary možno zaradiť do podpoložky 8528 71 13 KN²⁹ a čo zahŕňajú pojmy „modem“ a „prístup na internet“ v zmysle tejto podpoložky a v zmysle vysvetliviek zo 7. mája 2008. Chcel tiež zistiť, či je použitý typ modemu relevantný pri colnom zaradení, alebo či stačí, že modem umožňuje prístup na internet.

²⁹ KN obsiahnutá v prílohe I k nariadeniu č. 2658/87, zmenenej – v tomto poradí – nariadeniami č. 1214/2007, 1031/2008 a 948/2009.

Na úvod Súdny dvor pripomenul, že určitý prístroj musí na to, aby mohol byť zaradený podpoložky 8528 71 13 KN, jednak byť schopný prijímať televízny signál a jednak mať zabudovaný modem umožňujúci prístup na internet s funkciou interaktívnej výmeny informácií. V dôsledku toho sa každý prístroj, ktorý nemá niektorú z týchto vlastností, musí podľa pravidla 3 písm. c) všeobecných pravidiel na interpretáciu KN zaradiť do podpoložky 8528 71 19 KN.

Účel výrobku totiž môže byť objektívnym kritériom zaradenia, pokiaľ je s týmto výrobkom neoddeliteľne spätý, čo sa musí dať posúdiť na základe objektívnych znakov a vlastností tohto výrobku.

Keďže KN nedefinuje pojem „modem“ ani pojem „prístup na internet“, Súdny dvor analyzoval vysvetlivky zo 7. mája 2008 platné v čase dovozov dotknutých vo veci samej a spresňujúce jednak typy prístrojov, ktoré možno považovať za modemy v zmysle podpoložky 8528 71 13, a jednak vlastnosti, ktoré tieto prístroje musia mať, aby boli považované za prístroje umožňujúce prístup na internet a interaktívnu výmenu informácií.

S odkazom na definíciu modemu v zmysle podpoložky 8528 71 13, obsiahnutú v uvedených vysvetlivkách v obvyklom význame v ich bežnom jazyku, a na definíciu uvedenú v správe osobitnej skupiny WTO, Súdny dvor konštatoval, že vysvetlivky zo 7. mája 2008 týkajúce sa podpoložky 8528 71 13 tým, že z pojmu „modem“ vylúčili zariadenia, ktoré plnia podobné funkcie ako modem z technického hľadiska, hoci na účely zaradenia je relevantný len účel schopnosti prístupu na internet, obmedzili zmysel uvedeného pojmu. Tieto vysvetlivky teda v tomto bode odporujú KN, a preto od nich treba odhliadnuť.

Za týchto podmienok Súdny dvor dospel k záveru, že „modemové príslušenstvo na priame pripojenie na internet“ je v zmysle podpoložky 8528 71 13 KN zariadením, ktoré je schopné dosiahnuť prístup na internet a zabezpečiť interaktivitu alebo dvojsmernú výmenu informácií. Na zaradenie je relevantná iba schopnosť dosiahnuť prístup na internet, a nie technika použitá na tento účel. Okrem toho musí byť prístroj na to, aby ho bolo možné zaradiť do podpoložky 8528 71 13 KN, schopný samostatného prístupu na internet prostredníctvom modemu, ktorý je v ňom zabudovaný, bez potreby akéhokoľvek iného prístroja alebo mechanizmu.

Vnútroštátny súd chcel ďalej zistiť, ktorú z dvoch funkcií, ktoré uvedené prístroje plnia, a to príjem televíznych signálov alebo prítomnosť modemu umožňujúceho prístup na internet, možno považovať za hlavnú funkciu.

V tejto súvislosti Súdny dvor konštatoval, že na určenie, či možno určitý prístroj zaradiť do podpoložky 8528 71 13 KN, netreba skúmať, či je funkcia príjmu televízneho signálu hlavnou funkciou a funkcia prístupu na internet vedľajšou funkciou alebo naopak, keďže prístroj musí mať obe funkcie súčasne a ak niektorú z nich nemá, nepatrí do podpoložky 8528 71 13, ale podľa pravidla 3 písm. c) všeobecných pravidiel na interpretáciu KN do podpoložky 8528 71 19 KN.

Predkladajúci vnútroštátny súd sa navyše spýtal, či sa má článok 78 ods. 2 colného kódexu vykladať v tom zmysle, že dodatočnú kontrolu tovaru a následnú zmenu jeho colného zaradenia možno vykonať na základe písomných dokumentov bez toho, aby colné orgány museli uvedený tovar fyzicky skontrolovať.

Keďže z tohto článku vyplýva, že dodatočná kontrola vyhlásení sa môže vykonávať bez toho, aby boli colné orgány povinné fyzicky skontrolovať tovar, Súdny dvor odpovedal kladne.

Rozsudok z 22. septembra 2016, Kawasaki Motors Europe (C-91/15, [EU:C:2016:716](#))

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Posúdenie platnosti – Nariadenie (ES) č. 1051/2009 – Spoločný colný sadzobník – Colné zaradenie – Kombinovaná nomenklatúra – Položka 8701 – Traktory a ťahače – Podpoložky 8701 90 11 až 8701 90 39 – Nové poľnohospodárske kolesové traktory (okrem traktorov riadených chodcom) a lesné kolesové traktory a ťahače – Lhké štvorkolesové terénne vozidlá, ktoré sú konštrukčne riešené na používanie ako traktory“

V tejto veci Gerechtshof Amsterdam (Odvolací súd Amsterdam, Holandsko) položil Súdnemu dvoru otázku týkajúcu sa platnosti nariadenia č. 1051/2009, ktoré klasifikuje terénne vozidlá podľa výkonu ich motora.

V roku 2010 Kawasaki Motors Europe (KME) požiadala, aby boli tri terénne vozidlá zaradené na základe výkonu motora do podpoložiek 8701 90 11, 8701 90 20 a 8701 90 25 KN ako poľnohospodárske a lesné traktory. Colné orgány však tieto vozidlá zaradili do podpoložky 8701 90 90. KME po neúspešnej sťažnosti podala proti rozhodnutiam, z ktorých vyplývajú tieto informácie o colnom zaradení, žalobu, o ktorej rozhodoval predkladajúci vnútroštátny súd v štádiu odvolania. Vo svojom rozhodnutí odkázal na skoršiu vec z roku 1992, v ktorej boli podobné vozidlá najskôr zaradené nesprávne a následne boli správne zaradené do kategórie poľnohospodárskych traktorov.

Rozsudkom z 27. apríla 2006, Kawasaki Motors Europe (C-15/05, [EU:C:2006:259](#)), Súdny dvor skonštatoval neplatnosť nariadenia č. 2518/98. V nadväznosti na tento rozsudok inšpektor colných orgánov vydal nové ZINZT, ktorými dotknuté vozidlá zaradil v závislosti od výkonu ich motora do podpoložiek KN 8701 90 11 alebo 8701 90 20 KN. Tieto informácie však stratili platnosť v dôsledku nadobudnutia účinnosti nariadenia č. 1051/2009.

V tejto súvislosti predkladajúci vnútroštátny súd usúdil, že nariadenie č. 1051/2009 sa analogicky vzťahuje na vozidlá dotknuté vo veci samej, a vyjadril pochybnosti o platnosti tohto nariadenia, keďže z neho vyplýva, že tieto vozidlá sa majú zaradiť do podpoložky 8701 90 90 KN, pretože nemajú ani vývodový hriadeľ, ani hydraulické zdvíhacie zariadenie a ani navijak.

Nové štvorkolesové terénne vozidlá s jediným sedadlom, s riadením Ackermanovho typu kontrolovaného riadidlami, vybavené ťažným zariadením a s technickými vlastnosťami, ktoré im umožňujú tlačiť minimálne dvojnásobok ich vlastnej hmotnosti, sa totiž musia zaradiť do položky 8701 90 KN, keďže tieto vozidlá sa do osemčíselných podpoložiek zaraďujú podľa výkonu svojho motora. V tejto súvislosti do úvahy prichádzajú len osemčíselné podpoložky 8701 90 11 až 8701 90 39 KN týkajúce sa nových poľnohospodárskych a lesných traktorov.

V súlade so pravidlom 1 všeobecných pravidiel na interpretáciu KN zaradenie na právne účely závisí okrem ostatných všeobecných pravidiel aj od znenia položiek a znenia poznámok k triede alebo kapitole, ak tieto položky alebo poznámky nevyžadujú inak. Všeobecné pravidlo 6 stanovuje, že na právne účely sa zaradenie tovaru do podpoložiek v rámci jednej položky určuje podľa znenia týchto podpoložiek a príslušných poznámok k podpoložkám a *mutatis mutandis* podľa ostatných všeobecných pravidiel. Z pravidla 3 písm. a) všeobecných pravidiel ďalej vyplýva, že ak sa zdá, že tovar by sa mal zaradiť do dvoch položiek, špecifickejšia položka musí dostať prednosť pred všeobecnejšou položkou. Účel výrobku môže byť objektívnym kritériom zaradenia, pokiaľ je s týmto výrobkom neoddeliteľne spätý, čo musí byť možné posúdiť na základe jeho objektívnych znakov a vlastností.

V tomto kontexte je irelevantné, že traktory, ktoré sú zjavne určené na poľnohospodárstvo alebo lesné hospodárstvo, sa môžu používať na rekreačné účely. Pokiaľ je totiž v okamihu preclenia možné zistiť objektívnu charakteristiku výrobku, okolnosť, že tento výrobok možno použiť aj inak, nemôže vylúčiť jeho právnu kvalifikáciu. Pre colné zaradenie tohto výrobku nie je potrebné, aby bol určený jedine alebo výlučne na použitie zodpovedajúce takémuto objektívnemu znaku. Stačí, že toto použitie predstavuje jeho hlavný účel.

Na základe tejto judikatúry Súdny dvor dospel k záveru, že určenie traktorov na poľnohospodárstvo alebo lesné hospodárstvo môže vyplývať z ich koncepcie a prítomnosti zariadení alebo vybavenia, ktoré ich určujú ich účel, pričom *a priori* nie je potrebné spájať si toto určenie s prítomnosťou určitých taxatívne vymenovaných zariadení alebo vybavenia. Úžitkové vozidlá uvedené v bode 2 prílohy k nariadeniu č. 1051/2009 preto treba považovať za „traktory“ v zmysle podpoložky 8701 90, ktorá sa týka výlučne úžitkových vozidiel. Hlavný rozdiel spočíva v ich poľnohospodárskom, lesníckom alebo inom účele.

Rozsudok z 26. marca 2020, Pfizer Consumer Healthcare (C-182/19, [EU:C:2020:243](#))

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Spoločný colný sadzobník – Kombinovaná nomenklatúra – Colné zaradenie – Položky 3005 a 3824 – Samozahrievacie náplasti a pásy na zmiernenie bolesti – Vykonávacie nariadenie (EÚ) 2016/1140 – Neplatnosť“

Pfizer dováža do Spojeného kráľovstva výroby na jedno použitie, na ktoré sa vzťahuje prihlásená ochranná známka ThermaCare. Tieto výrobky sú ponúkané a predávané na účely liečby teplom s cieľom poskytnúť prínosy, akými sú analgézia, zmiernenie stuhnutosti a zrýchlenie hojenia poškodených tkanív.

Vzhľadom na rozdielne zaradenie týchto výrobkov rôznymi krajinami francúzske colné orgány v roku 2015 požiadali o preskúmanie zaradenia výrobkov ThermaCare Komisiu, ktorá túto otázku predložila Výboru pre Colný kódex Únie, čo viedlo Komisiu k prijatiu vykonávacieho nariadenia 2016/1140, ktorým sa výrobky ThermaCare zaradili do položky 3824 KN³⁰.

V tejto súvislosti sa predkladajúci súd rozhodol požiadať Súdny dvor o posúdenie platnosti vykonávacieho nariadenia 2016/1140.

Súdny dvor najprv uviedol, že tovary dovážané spoločnosťou Pfizer sú identické alebo prinajmenšom dostatočne podobné s dvoma výrobkami, na ktoré sa vzťahuje vykonávacie nariadenie 2016/1140, a že toto nariadenie je teda uplatniteľné.

V tejto súvislosti Súdny dvor pripomenul, že Európsky parlament a Rada Európskej únie zverili Komisii spolupracujúcej s colnými odborníkmi členských štátov širokú mieru voľnej úvahy pri spresňovaní obsahu colných položiek, ktoré prichádzajú do úvahy v súvislosti so zaradovaním určitého tovaru. Právomoc Komisie prijímať opatrenia uvedené v článku 57 ods. 4 colného kódexu ju však neoprávňuje meniť obsah alebo rozsah colných položiek.

V predmetnej veci, ako vyplýva zo znenia stĺpca 1 tabuľky obsiahnutej v prílohe vykonávacieho nariadenia 2016/1140, výrobky, ktoré sú v ňom uvedené, majú formu samozahrievacích náplastí alebo pásov určených na zmiernenie bolesti. Tieto náplasti sú vyrobené z adhezívneho materiálu a sú určené na pripevnenie na pokožku, zatiaľ čo uvedené pásy sú vyrobené z neadhezívneho materiálu a pripevňujú sa pomocou samodržiacej pásky. Tieto výrobky sú vyrobené z mäkkého syntetického materiálu, ktorý sa prispôsobuje tvaru tela a obsahuje niekoľko diskov naplnených železným práškom, dreveným uhlím, soľou a vodou, ktoré pri kontakte so vzduchom vytvárajú teplo vďaka exotermickej reakcii.

Podľa znenia položky 3824 KN sú výrobkami patriacimi do tejto položky výroby „inde nešpecifikované ani nezahrnuté“. Súdny dvor tak považoval za potrebné skúmať, či Komisia colným zaradením výrobkov uvedených vo vykonávacom nariadení 2016/1140 do podpoložky 3824 90 96 KN, a nie do položky 3005, zmenila obsah alebo rozsah týchto položiek KN.

Pokiaľ ide po prvé o kritérium týkajúce sa balenia na maloobchodný predaj uvedeného v položke 3005 KN, Súdny dvor uviedol, že je pravda, že v stĺpci 1 tabuľky obsiahnutej v prílohe vykonávacieho nariadenia 2016/1140 nie je poskytnutý žiadny detail o formách

³⁰ KN obsiahnutá v prílohe I k nariadeniu č. 952/2013.

alebo baleniach výrobkov uvedených v tomto vykonávacom nariadení. Nebolo však spochybnené, že tieto výrobky sú vo formách alebo baleniach na maloobchodný predaj, čo potvrdzuje aj história vzniku uvedeného vykonávacieho nariadenia.

Po druhé Súdny dvor poukázal na to, že pokiaľ ide o pojem „lekárske účely“ v zmysle položky 3005 KN, tento pojem nie je definovaný ani v KN, ani v jej vysvetlivkách. Podľa ustálenej judikatúry sa význam a rozsah pojmov, ktoré nie sú v práve Únie nijako definované, určujú podľa obvyklého významu v bežnom jazyku. Okrem toho je na účely stanovenia, či je výrobok určený na lekárske účely, potrebné zohľadniť všetky relevantné okolnosti danej veci. V tejto veci Súdny dvor usúdil, že tovar navrhnutý špeciálne na prevenciu, odhaľovanie alebo liečenie chorôb alebo zranení súvisí s „lekárskymi účelmi“ v zmysle položky 3005 KN. Okrem toho v tejto súvislosti predstavuje dodatočný určujúci faktor skutočnosť, že tieto výrobky sú zaradené ako „aktívne zdravotnícke pomôcky“ v zmysle smernice 93/42.

Po tretie Súdny dvor skúmal, či predmetné výrobky možno považovať za „podobný tovar“ ako „vata, gáza [alebo] ovínadlá“ v zmysle položky 3005 KN. Podľa Súdneho dvora skutočnosť, že tento tovar nemožno v určitých prípadoch použiť, nemôže spochybniť záver, že slúži na zmiernenie bolesti a liečbu zranení. V dôsledku toho výrobky, na ktoré sa vzťahuje vykonávacie nariadenie 2016/1140, patria do položky 3005 KN, a preto nemôžu patriť do položky 3824 KN.

Z uvedeného vyplýva, že Komisia zaradením uvedených výrobkov do podpoložky 3824 90 96 KN, a nie do položky 3005, zmenila obsah týchto colných položiek a prekročila právomoci, ktoré jej zveruje článok 57 ods. 4 colného kódexu.

V dôsledku toho je vykonávacie nariadenie 2016/1140 neplatné.

2.3. Použitie výrobku

Rozsudok z 19. októbra 2000, Peacock (C-339/98, [EU:C:2000:573](#))

„Spoločný colný sadzobník – Colné položky – Colné zaradenie sieťových kariet – Zaradenie do kombinovanej nomenklatúry“

V tomto rozsudku Súdny dvor odpovedal na prejudiciálnu otázku týkajúcu sa colného zaradenia sieťových kariet určených pre osobné počítače, ktoré týmto počítačom umožňujú výmenu informácií alebo údajov s inými počítačmi.

Vnútroštátny súd v tejto veci v podstate požiadal o objasnenie správnej položky KN³¹ na zaradenie sieťových kariet. Táto otázka vznikla v rámci sporu týkajúceho sa žiadosti o vrátenie cla zaplateného od júla 1990 do mája 1995 pri dovoze sieťových kariet do Únie.

Sieťové karty vo veci samej boli prepúšťané do voľného obehu a deklarované v podpoložke 8473 30 KN až do roku 1993 ako „časti a príslušenstvo strojov položky 8471“. Od roku 1994 sa tovar zaraďoval do podpoložky 8473 30 10 KN. V dôsledku toho sieťové karty podliehali clu vo výške 4 % až do roku 1994 a 3,8 % v roku 1995.

Súdny dvor najprv zopakoval, že všeobecné pravidlá na interpretáciu KN stanovujú, že zaraďovanie tovaru sa určuje podľa znenia položiek a vysvetliviek k oddielom alebo kapitolám. Okrem toho sú rozhodujúcim kritériom colného zaradenia tovaru jeho znaky a vlastnosti.

Súdny dvor ďalej uviedol, že poznámka 5 B ku kapitole 84 KN TDC, ktorá okrem iného stanovuje, že stroje, ktorých súčasťou je stroj na automatické spracovanie údajov, alebo ktoré pracujú v spojení s takýmto strojom a vykonávajú vlastnú funkciu, sú vylúčené z položky 8471 „stroje na automatické spracovanie údajov a ich jednotky“, sa má vykladať v tom zmysle, že nevyklučuje zaradenie sieťových kariet určených na inštaláciu do strojov na automatické spracovanie údajov do tejto položky.

Súdny dvor z toho vyvodil, že uvedené karty sú porovnateľné s akýmkoľvek iným prostriedkom, pomocou ktorého stroj na automatické spracovanie údajov prijíma alebo odovzdáva údaje, v tom zmysle, že neplnia žiadnu funkciu, ktorú by boli schopné vykonávať bez pomoci takého stroja. Za týchto podmienok sieťové karty v žiadnom prípade nemožno považovať za plniace „vlastnú funkciu“.

Súdny dvor napokon dodal, že sieťové karty sa majú zaradiť do položky 8471 KN ako „jednotky“ strojov na automatické spracovanie údajov, pretože sú pripojiteľné k centrálnej jednotke a špeciálne navrhnuté tak, aby boli súčasťou systému automatického spracovania údajov. Nezodpovedajú totiž definícii „časti“ alebo

³¹ KN obsiahnutá v prílohe I k nariadeniu č. 2658/87, zmenenej prílohami k nariadeniam č. 2886/89, 2472/90, 2587/91, 2505/92, 2551/93 a 3115/94.

„príslušenstva“, pretože tieto pojmy znamenajú, že daný predmet je potrebný na fungovanie celku, čo nie je prípad sieťových kariet. Vlastnosti sieťových kariet viac zodpovedajú príkladom „jednotiek“ uvedeným vo vysvetlivkách k harmonizovanému systému WCO.

V tejto súvislosti Súdny dvor rozhodol, že poznámka 5 B ku kapitole 84 KN nevyklučuje zaradenie sieťových kariet určených na inštaláciu do strojov na automatické spracovanie údajov do položky 8471 KN. V období od júla 1990 do mája 1995 mali byť tieto karty zaradené do položky 8471 ako jednotky tohto typu strojov vzhľadom na to že spĺňali podmienky týkajúce sa „jednotiek“ uvedené v citovanej vysvetlivke, keďže môžu byť pripojené k centrálnej jednotke a sú osobitne navrhnuté ako časti systému automatického spracovania údajov.

Rozsudok z 20. júna 2013, Agroferm (C-568/11, [EU:C:2013:407](#))

„Colné zaradenie – Kombinovaná nomenklatúra – Výrobok z cukru, ktorý obsahuje 65 % lyzínsulfátu a 35 % nečistôt pochádzajúcich z výrobného procesu – Nariadenie (ES) č. 1719/2005 – Nariadenie (ES) č. 1265/2001 – Náhrada za výrobu určitých výrobkov používaných v chemickom priemysle – Neoprávnené vyplatená pomoc Spoločenstva – Vrátenie – Zásada ochrany legitímnej dôvery“

Dánsky podnik Agroferm do júna 2006 vyrábal lyzínsulfát v továrni nachádzajúcej sa v Esbjergu (Dánsko). Výrobky obsahujúce lyzín sa vyrábajú z cukru, ktorý je v ňom základným produktom.

V máji 2004 podala spoločnosť Agroferm na dánske colné úrady žiadosť o predchádzajúci súhlas s priznaním náhrady za výrobu lyzínsulfátu. V tejto žiadosti uviedla, že výrobok, ktorý má v úmysle vyrábať, je lyzínsulfát, ktorý podľa nej patrí do položky 2922 KN³². V nadväznosti na kladnú odpoveď uvedených úradov na túto žiadosť boli spoločnosti Agroferm pravidelne vyplácané náhrady za výrobu zodpovedajúce množstvu cukru, ktorý používala na výrobu lyzínsulfátu.

Výbor pre colný kódex, na ktorý sa obrátili dánske colné orgány, spresnil, že prípravok, o ktorý ide vo veci samej, treba zaradiť do kapitoly 23 KN, a nie do jej kapitoly 29.

Rozhodnutím z 10. augusta 2006 Direktoratet for FødevareErhverv (Úrad pre potravinový priemysel, ďalej len „Direktoratet“) informoval spoločnosť Agroferm o tom, že po konzultácii s Európskou komisiou a Výborom pre colný kódex sa konštatovalo, že výrobky vyrábané touto spoločnosťou nemôžu byť zaradené ako výrobky na báze lyzínu v zmysle položky 2922 KN a že v dôsledku toho tento podnik nemá právo na náhrady za výrobu. Direktoratet následne rozhodol, že Agroferm musí vrátiť sumu zodpovedajúcu

³² KN obsiahnutá v prílohe I k nariadeniu č. 2658/87, zmenenej nariadením č. 1719/2005.

náhradám za výrobu prijatým od augusta 2004 do marca 2006, pričom na tejto sume sa účastníci konania vo veci samej nezhodujú.

Agroferm podala na Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (ministerstvo potravinárstva, poľnohospodárstva a rybolovu, Dánsko, ďalej len „Ministeriet“), žalobu proti rozhodnutiam, ktoré prijal Direktoratet. Ministeriet sa vo svojom rozhodnutí stotožnilo so všetkými bodmi rozhodnutí, ktoré prijal Direktoratet, a dospel k názoru, že Agroferm pri podaní žiadosti o náhrady za výrobu nekonala v dobrej viere.

Proti tomuto rozhodnutiu Ministeriet podala spoločnosť Agroferm žalobu. Za týchto okolností predkladajúci vnútroštátny súd rozhodol položiť Súdnemu dvoru tri prejudiciálne otázky.

Svojou prvou otázkou sa predkladajúci vnútroštátny súd v podstate spýtal, či výrobok, o aký ide v konaní vo veci samej, ktorý obsahuje lyzínsulfát, ako aj nečistoty z výrobného procesu, patrí do položky 2309, 2922 alebo 3824 KN.

Pokiaľ ide o položku 2922 KN, Súdny dvor poukázal na to, že poznámka 1 písm. a) ku kapitole 29 KN stanovuje, že položky tejto kapitoly zahŕňajú iba samostatne prítomné chemicky definované organické zlúčeniny bez ohľadu na to, či obsahujú nečistoty.

V tejto súvislosti Súdny dvor uviedol, výrobok na báze lyzínsulfátu, o aký ide v konaní vo veci samej, je chemicky definovaná organická zlúčenina obsahujúca približne 6 % lyzínsulfátu a 35 % biomasy, ktorá je výsledkom použitého fermentačného výrobného procesu. Okrem toho táto biomasa, ktorá obsahuje živiny s vysokou biologickou hodnotou, bola v tomto výrobku ponechaná úmyselne, aby posilnila jeho vhodnosť na využitie ako doplnok v krmivách a aby zabránila lyzínsulfátu absorbovať vlhkosť.

Súdny dvor tak vysvetlil, že vzniká otázka, či sa táto biomasa môže považovať za nečistotu, ktorej prítomnosť podľa poznámky 1 písm. a) ku kapitole 29 KN nespochybňuje zaradenie do položiek tejto kapitoly.

V tejto súvislosti Súdny dvor konštatoval, že hoci poznámka 1 ku kapitole 29 KN prítomnosť sporných nečistôt povoľuje, tieto nečistoty majú nevyhnutne reziduálnu povahu, aby neovplyvňovali „samostatnú“ prítomnosť predmetnej organickej zlúčeniny. Okrem toho z poznámky 1 písm. f) a g) ku kapitole 29 KN vyplýva, že položky tejto kapitoly môžu okrem iného obsahovať výrobky uvedené v tejto poznámke 1 písm. a), doplnené o rôzne látky nevyhnutné na ich konzervovanie alebo prepravu či umožňujúce uľahčovať ich identifikáciu, alebo z bezpečnostných dôvodov, pokiaľ sa výrobok v dôsledku týchto prísad nestane vhodným skôr na špecifické než na všeobecné použitie.

Pokiaľ má podľa poznámky 1 písm. f) a g) k tejto kapitole prídanie iných látok do výrobkov spôsobilých na zaradenie do tejto kapitoly podliehať určitým presným podmienkam, ktoré sa týkajú najmä dôvodov bezpečnosti alebo identifikácie, a to pri zachovaní všeobecného použitia predmetného výrobku, treba konštatovať, že sa to o to viac uplatňuje aj na nečistoty uvedené v poznámke 1 písm. a) k tej istej kapitole.

Súdny dvor objasnil, že pokiaľ výrobok obsahuje nečistoty pochádzajúce z výrobného procesu, ktoré robia výrobok vhodným skôr na špecifické použitie, odlišné od jeho všeobecného použitia, takýto výrobok sa nemôže považovať za „samostatne“ prítomný v zmysle poznámky 1 písm. a) ku kapitole 29 KN, keďže takéto nečistoty sú rozhodujúce z hľadiska jeho použitia.

V predmetnej veci sú nečistoty ponechané vo výrobku spornom vo veci samej po fermentácii, aby sa výrobok stal vhodný skôr na špecifické než na všeobecné použitie, a to ako prísada v kompletných krmivách pre zvieratá obsahujúcich určité množstvo výživných látok s vysokou biologickou hodnotou.

Súdny dvor tak dospel k záveru, že výrobok, o aký ide v konaní vo veci samej, nie je možné zaradiť do položky 2922 KN. Ďalej vysvetlil, že tento výrobok spĺňa podmienky vyžadované na zaradenie do položky 2309 KN. Pokiaľ ide o položku 3824 KN, Súdny dvor uviedol, že je to reziduálna položka, ktorá sa uplatňuje iba vtedy, ak predmetný výrobok nemôže byť zaradený do inej položky.

V dôsledku toho Súdny dvor rozhodol, že výrobok, o aký ide vo veci samej, musí byť zaradený do položky 2309 ako prípravok typu používaného na kŕmenie zvierat.

Svojou druhou a treťou prejudiciálnou otázkou sa predkladajúci vnútroštátny súd Súdneho dvora v podstate spýtal, či právo Únie bráni tomu, aby vnútroštátne colné orgány s prihliadnutím na zásady právnej istoty a ochrany legitímnej dôvery, ktoré je potrebné rešpektovať na základe vnútroštátneho práva, jednak požadovali vrátenie sumy neoprávnených náhrad za výrobu lyzínsulfátu, ktoré výrobca prijal v dobrej viere, a jednak odmietali vyplatiť náhrady za výrobu tohto výrobku, na čo sa tieto úrady voči uvedenému výrobcovi zaviazali.

Súdny dvor na úvod odkázal na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej nemôže byť v rozpore s právom Únie, keď vnútroštátne právo v oblasti zrušenia správnych aktov a vymáhania vrátenia finančných plnení neoprávnené vyplatených verejnou správou prihliada nielen na zásadu zákonnosti, ale zároveň aj na zásadu ochrany legitímnej dôvery a zásadu právnej istoty, keďže tieto zásady sú súčasťou právneho poriadku Únie. Tieto zásady treba osobitne prísne dodržiavať v prípade právnej úpravy, ktorá môže mať finančné dôsledky.

Na zásadu ochrany legitímnej dôvery sa však nemožno odvolávať voči jasnému ustanoveniu práva Únie a na základe konania vnútroštátneho orgánu povereného uplatňovaním práva Únie, ktoré je v rozpore s právom Únie, nemôže vzniknúť legitímna dôvera hospodárskeho subjektu v priznanie zaobchádzania, ktoré je v rozpore s právom Únie.

Legitímna dôvera hospodárskeho subjektu v priznanie náhrady za výrobu preto môže vzniknúť iba v prípade, ak výrobok, ktorý vyrába, patrí do položky alebo kapitoly KN uvedených v osvedčení o náhrade.

Súdny dvor tak rozhodol, že zásada ochrany legitímnej dôvery nebráni tomu, aby vnútroštátne colné orgány požadovali vrátenie súm neoprávnene vyplatených ako náhrada za výrobu lyzínsulfátu, ktoré už výrobca dostal, a odmietli vyplatiť náhrady za výrobu tohto výrobku, na čo sa tieto úrady voči uvedenému výrobcovi zaviazali.

Rozsudok z 5. septembra 2019, TDK-Lambda Germany (C-559/18, [EU:C:2019:667](#))

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Nariadenie (EHS) č. 2658/87 – Colná únia a spoločný colný sadzobník – Colné zaradenie – Kombinovaná nomenklatúra – Podpoložka 8504 40 30 – Statické meniče – Kritériá zaradenia – Hlavný účel“

TDK-Lambda Germany je dcérskou spoločnosťou spoločnosti TDK-Lambda Corporation so sídlom v Tokiu, ktorá sa zaoberá vývojom, výrobou, predajom a záručným servisom elektronických zariadení a komponentov vrátane elektrických napájacích zdrojov.

V rokoch 2013 až 2014 doviezla do Únie 75 stabilizovaných napájacích jednotiek (ďalej len „predmetné meniče“), pričom v colných vyhláseniach uviedla, že predmetné meniče sa majú zaradiť do podpoložky 8504 40 30 KN a ako tovar pochádzajúci z tretích krajín majú byť oslobodené od cla.

V rámci colnej kontroly vykonanej v roku 2015 colný orgán usúdil, že predmetné meniče boli ako stabilizované napájacie jednotky statickými meničmi, ktoré nemožno považovať za „druhy používané s telekomunikačnými prístrojmi, strojmi na automatické spracovanie údajov a ich jednotkami“ v zmysle podpoložky 8504 40 30 KN, a preto ich nemožno považovať za tovar pochádzajúci z tretích krajín oslobodený od cla, ale patria do podpoložky 8504 40 90 tejto nomenklatúry ako tovar pochádzajúci z tretích krajín podliehajúci colnej sadzbe 3,3 %.

V dôsledku toho colný orgán vydal oznámenie o dodatočnom vymáhaní dovozného cla a sťažnosť podanú spoločnosťou TDK-Lambda Germany proti tomuto oznámeniu zamietol rozhodnutím z 30. augusta 2016 ako neopodstatnenú. V nadväznosti na toto zamietavé rozhodnutie podala táto spoločnosť žalobu na predkladajúci vnútroštátny súd, v ktorej spochybnila najmä colné zaradenie predmetných meničov do podpoložky 8504 40 90 KN.

V tomto kontexte sa predkladajúci vnútroštátny súd spýtal Súdneho dvora, či sa má podpoložka 8504 40 30 KN³³ vykladať v tom zmysle, že na zaradenie do tejto podpoložky stačí, aby boli statické meniče na základe svojich technických znakov a objektívnych vlastností kompatibilné s „telekomunikačnými prístrojmi, strojmi na automatické spracovanie a ich jednotkami“ v zmysle tejto podpoložky.

Súdny dvor najprv pripomenul, že v súvislosti so zaradením výrobkov do položky zodpovedajúcej určitému použitiu, čiže položky, pri ktorej je zvolené kritérium zaradenia

³³ KN obsiahnutá v prílohe I k nariadeniu č. 2658/87 v zneniach postupne vyplývajúcich z vykonávacích nariadení č. 927/2012 a č. 1001/2013.

opierajúce sa o špecifické použitie dotknutých tovarov, nie je potrebné, aby bol zaradovaný výrobok jedine alebo výlučne určený na toto použitie. Postačuje, že použitie uvedené v predmetnej položke je základným účelom tohto výrobku.

Pokiaľ ide o predmetnú podpoložku, Súdny dvor poukázal na to, že ani jej znenie, ani poznámky k triede alebo kapitole nespresňujú, či na to, aby sa statický menič považoval za „druh používaný s telekomunikačnými prístrojmi, strojmi na automatické spracovanie údajov a ich jednotkami“ v zmysle tejto podpoložky, postačuje, že takýto menič môže byť vzhľadom na svoje technické znaky a objektívne vlastnosti používaný s takýmito výrobkami.

Treba však zdôrazniť, že znenie podpoložky 8504 40 30 KN jasne odkazuje na špecifické použitie statických meničov uvedených v danej podpoložke, teda na použitie s telekomunikačnými prístrojmi, strojmi na automatické spracovanie údajov a ich jednotkami. Okrem toho vysvetlivky ku KN týkajúce sa tejto podpoložky potvrdzujú, že ide o položku, pri ktorej je zvolené kritérium zaradenia založené na osobitnom použití dotknutého tovaru.

Pokiaľ ide o statické meniče, ktoré môžu patriť do podpoložky 8504 40 30 KN, akými sú predmetné meniče, teda samotná skutočnosť, že sú kompatibilné s prístrojmi uvedenými v uvedenej podpoložke, nemôže postačovať na zaradenie týchto meničov do tejto podpoložky, pokiaľ ich hlavný účel nie je v súlade s použitím uvedeným v tejto podpoložke.

V tejto súvislosti Súdny dvor na jednej strane uviedol, že podpoložka 8504 40 30, na rozdiel od ostatných podpoložiek podpoložky 8504 40 KN, označuje statické meniče určené na špecifické použitie, a to na použitie s telekomunikačnými prístrojmi, strojmi na automatické spracovanie údajov a ich jednotkami. Za týchto podmienok nemožno z chýbajúceho spresnenia týkajúceho sa výhradného alebo hlavného použitia s výrobkami uvedenými v podpoložke 8504 40 30 vyvodiť záver, že akýkoľvek menič, ktorý je v zásade kompatibilný s takýmito výrobkami, môže byť zaradený do uvedenej podpoložky.

Na druhej strane Súdny dvor pripomenul, že ustanovenia sekundárneho práva, akým je KN, sa majú v čo najväčšej miere vykladať v súlade s medzinárodnými dohodami uzavretými Úniou. Podpoložka 8504 40 30 KN totiž odráža záväzky, ktoré Únia prijala v ITA. Uvedenú podpoložku teda treba vykladať v súlade s touto dohodou a v súlade s jej cieľom rozšíriť príležitosti prístupu produktov informačných technológií na trh.

Vzhľadom na osobitný kontext podpoložky 8504 40 30 KN je výklad, podľa ktorého treba túto podpoložku chápať ako podpoložku zahŕňajúcu iba statické meniče, ktorých hlavným určením je použitie s telekomunikačnými prístrojmi, so strojmi na automatické spracovanie údajov a ich jednotkami, zlučiteľný s cieľmi, ktoré sleduje dohoda ITA.

Za týchto podmienok Súdny dvor rozhodol, že podpoložka 8504 40 30 KN sa má vykladať v tom zmysle, že také statické meniče, o aké ide vo veci samej, môžu patriť do uvedenej

podpoložky len v prípade, že ich hlavným účelom je použitie s „telekomunikačnými prístrojmi alebo strojmi na automatické spracovanie údajov a ich jednotkami“ v zmysle tejto podpoložky.

2.4. Funkcia výrobku

Rozsudok zo 7. novembra 2002, Lohmann a Medi Bayreuth (C-260/00 až C-263/00, [EU:C:2002:637](#))

„Spoločný colný sadzobník – Colné položky – Zaradenie ortéz zápästia, podporných bedrových pásov, lakťových a kolenných chráničov do kombinovanej nomenklatúry – Poznámka 1 b) kapitoly 90 kombinovanej nomenklatúry“

V týchto spojených veciach sa predkladajúci vnútroštátny súd v podstate pýtal Súdneho dvora najmä na to, aké kritériá sa majú zohľadniť pri určení, či výrobky, akými sú ortézy zápästia, podporné bedrové pásy, lakťové a kolenné chrániče, môžu byť zaradené do položky 9021 KN³⁴.

V tejto súvislosti Súdny dvor pripomenul, že podľa ustálenej judikatúry v záujme zabezpečenia právnej istoty a uľahčenia kontrol sa má rozhodujúce kritérium colného zaradenia tovarov hľadať vo všeobecnosti v ich objektívnych znakoch a vlastnostiach, ako sú definované v znení položky KN a v poznámkach k triedam alebo ku kapitolám.

Súdny dvor tak konštatoval, že také výrobky, o aké ide vo veci samej, nie sú výslovne uvedené ani v znení položiek KN, ani v poznámkach k jej triedam alebo kapitolám. Vysvetlivky k HS však poskytujú užitočné informácie pre ich colné zaradenie.

V tejto súvislosti Súdny dvor pripomenul, že podľa prvej vysvetlivky k položke 9021 ortopedické výrobky a prístroje uvedené v položke 9021 KN slúžia buď „na prevenciu alebo nápravu určitých telesných deformácií“, alebo „na oporu alebo udržiavanie orgánov v dôsledku choroby alebo operácie“.

V zozname, ktorý nasleduje po tomto opise a uvádza príklady výrobkov a prístrojov spĺňajúcich tieto kritériá, sa niekedy uvádza, že daný výrobok musí byť vyrobený na mieru (ortopedická obuv, špeciálne vložky do topánok). To viedlo Súdny dvor k tomu, aby rozhodol, že sandále a obuv, ktoré sú porovnateľné so sériovo vyrábanými vložkami do topánok alebo obuvou, ktorých vložka podporuje klenbu chodidla, nie sú „ortopedickými výrobkami“ podľa položky 9021 KN.

Súdny dvor však poukázal na to, že pre väčšinu výrobkov spomenutých v uvedenom zozname nie je takáto požiadavka stanovená.

³⁴ KN obsiahnutá v prílohe I k nariadeniu č. 2658/87, zmenenej nariadením č. 1734/96.

Pokiaľ ide o prístroje na vyrovnávanie skoliózy a deformácie chrbtice, ako aj o korzety a lekárske a chirurgické pásy, v prvej vysvetlivke k položke 9021 sa uvádza, že do tejto položky patria tie, ktoré sú charakteristické tým, že majú prvky prispôsobiteľné podľa potrieb pacienta. V tej istej vysvetlivke sa spresňuje, že „osobitná konštrukcia týchto výrobkov zodpovedá určitej ortopedickej funkcii a odlišuje ich od bežných korzetov alebo pásov, hoci aj tie majú účinnú opornú alebo udržiavaciu funkciu“.

Súdny dvor tak dospel k záveru, že požiadavka, aby boli výrobky vyrobené na mieru alebo aspoň prispôsobiteľné podľa potrieb pacienta, odráža snahu nezaraďovať do položky 9021 KN výrobky, ktoré sú „bežnými“ výrobkami, čiže jednoduchými výrobkami, ktoré nemajú znaky vlastné výrobkom spomenutým v prvej vysvetlivke k položke 9021. Vysvetlivky k HS totiž opisujú kapitolu 90 KN tak, že zahŕňa všetky nástroje a prístroje, pre ktoré je vo všeobecnosti príznačná najmä vysoká úroveň konečného spracovania a veľká presnosť.

Podľa Súdneho dvora je to dôvod, pre ktorý sa prvá vysvetlivka k položke 9021 zakladá na kritériu výroby na mieru na odlíšenie ortopedickej obuvi od bežnej obuvi, alebo na kritériách prispôsobiteľnosti podľa potrieb pacienta, na povahe základných materiálov alebo prítomnosti vystužených častí na odlíšenie niektorých ortopedických pomôcok od bežných korzetov alebo pásov, alebo na kritériu špecifickosti funkcie výrobku na odlíšenie ortopedických suspenzorov od bežných suspenzorov z pleteniny. Kritériá, ktoré môžu odlíšiť jednoduché alebo bežné výrobky od výrobkov, ktoré plnia lekársku funkciu, teda zahŕňajú spôsob výroby dotknutého výrobku, povahu materiálov, z ktorých je vyrobený, jeho schopnosť prispôsobiť sa zdravotným postihnutiam, ktoré má naprávať, alebo iné osobitné znaky, najmä špecifickosť jeho funkcie.

Vzhľadom na tieto úvahy Súdny dvor rozhodol, že položka 9021 KN sa má vykladať v tom zmysle, že do nej patria výrobky, akými sú ortézy zápästia, podporné bedrové pásy, lakťové a kolenné chrániče, pokiaľ majú tieto výrobky znaky, ktoré ich odlišujú – a to najmä materiálmi, z ktorých sa skladajú, spôsobom ich fungovania alebo ich prispôsobiteľnosťou konkrétnym zdravotným postihnutiam pacienta – od bežných pásov a bandáží všeobecného použitia.

Rozsudok z 18. júla 2007, Olicom (C-142/06, [EU:C:2007:449](#))

„Spoločný colný sadzobník – Colné položky – Zaradenie do kombinovanej nomenklatúry – Stroje na automatické spracovanie údajov – Sieťové karty s funkciou ‚modem‘ – Pojem ‚špeciálna funkcia‘“

Olicom dovážala v rokoch 1996 až 1999 zariadenia pre počítačovú sieť, konkrétne predovšetkým sieťové karty určené na vloženie do prenosných počítačov, ktoré zaradila do položky 8471 KN. Tieto karty prijímajú a konvertujú signály a posielajú ich z jedného osobného počítača do iných počítačov v sieti.

Sú výsledkom vývoja produktov, ktoré majú iba funkciu LAN, a boli vyrobené takým spôsobom, že funkcia „WAN“ nemôže fungovať bez funkcie „LAN“, ktorá však zostáva funkčnou, aj pokiaľ je funkcia „WAN“ odstránená.

Na základe bodu 4 prílohy nariadenia č. 1165/95, podľa ktorého museli byť karty, určené na vloženie do káblov prepojených počítačov a umožňujúce výmenu dát v lokálnej sieti bez použitia modemu, zaradené do položky 8517, čo viedlo k zvýšeniu sadzby cla, sa dánske orgány rozhodli pristúpiť k dodatočnému vymáhaniu cla, ktoré dlhovala Olicom. Táto spoločnosť podala proti tomuto rozhodnutiu sťažnosť.

Súdny dvor svojím rozsudkom z 10. mája 2001, Cabletron (C-463/98, [EU:C:2001:256](#)), vyhlásil za neplatné nariadenie č. 1165/95 vzhľadom na to, že zaradilo sieťové karty uvedené v bode 4 prílohy tohto nariadenia do položky 8517 KN.

Na základe usmernení týkajúcich sa výkladu vyššie uvedeného rozsudku určených členským štátom, ktoré vypracovala Komisia, bolo spoločnosti Olicom vrátené clo týkajúce sa sieťových kariet, ktoré majú len funkciu „LAN“. Clo za kombinované karty príslušné dánske orgány odmietli vrátiť, keďže usúdili, že tieto karty musia byť vzhľadom na to, že majú aj funkciu „modem“, zaradené do položky 8517 ako telekomunikačné prístroje.

Spoločnosť Olicom napadla takéto zaradenie kombinovaných kariet a po vyčerpaní správnych opravných prostriedkov predložila spor predkladajúcemu vnútroštátnemu súdu. Tento súd požiadal dánske orgány, aby vec predložili výboru pre colný sadzobník. Tento výbor vydal stanovisko, podľa ktorého sa majú kombinované karty zaradiť do položky 8517.

Za týchto podmienok sa predkladajúci vnútroštátny súd rozhodol spýtať Súdneho dvora, či sa kombinované karty určené na vloženie do prenosných počítačov majú po 1. januári 1996 zaradiť ako stroje na spracovanie informácií do položky 8471 KN³⁵ alebo ako telekomunikačné zariadenia do položky 8517 KN. V tejto súvislosti sa spýtal, či na účely takéhoto zaradenia pojem „špeciálna funkcia“ uvedený v poznámke 5 E, kapitoly 84 KN treba vykladať v tom zmysle, že vyžaduje, aby funkcia „modemu“ uvedených kariet mohla fungovať nezávisle od automatického zariadenia na spracovanie informácií, alebo stačí, aby tieto karty disponovali takouto funkciou.

Súdny dvor po tom, čo pripomenul závery vyplývajúce z jeho predchádzajúcej judikatúry týkajúcej sa sieťových kariet, konštatoval, že je potrebné skúmať uplatniteľnosť tejto judikatúry na kombinované karty, ktoré vzhľadom na to, že majú funkciu „modem“, môžu slúžiť na výmenu údajov prostredníctvom externých sietí.

V tejto súvislosti Súdny dvor poukázal na to, že kombinované karty spĺňajú tri podmienky stanovené v poznámke 5 B ku kapitole 84 KN, keďže sa používajú výlučne tak, že sú vložené do prenosných počítačov, fungujú len vtedy, ak sú pripojené k tomuto

³⁵ KN obsiahnutá v prílohe I k nariadeniu č. 2658/87 zmenenej nariadením č. 3009/95.

typu počítačov, a sú schopné konvertovať vstupujúce signály na údaje použiteľné strojom na automatické spracovanie informácií a vystupujúce signály na údaje použiteľné vonkajším prostredím, či už sú tieto údaje prenášané v lokálnej sieti („LA“), alebo vo vonkajšej sieti („WAN“).

Takéto karty nevykonávajú „špeciálnu funkciu“ v zmysle poznámky 5 E ku kapitole 84 KN. „Špeciálna funkcia“ vykonávaná strojom pracujúcim v spojení so strojom na automatické spracovanie údajov musí byť totiž funkciou „inou ako spracovanie údajov“. Keďže sú však kombinované karty určené na prenos údajov medzi viacerými počítačmi a na tieto účely dávajú na vstupe vonkajšie signály do podoby zrozumiteľnej pre počítač a na výstupe premieňajú signály spracované počítačom na signály využiteľné vonkajším prostredím bez ohľadu na to, či je prijatý alebo vyslaný signál analógový alebo digitálny, funkcia, ktorú majú, spočíva v spracovávaní údajov.

Za týchto okolností Súdny dvor dospel k záveru, že kombinované karty určené na vloženie do prenosných počítačov, ktoré vzhľadom na to, že disponujú funkciou „modemu“, môžu slúžiť na výmenu údajov prostredníctvom externých sietí, musia byť po 1. januári 1996 zaradené ako stroje na spracovanie informácií do položky 8471 KN.

Rozsudok z 11. decembra 2008, Kip Europe a i. (C-362/07 a C-363/07, [EU:C:2008:710](#))

„Spoločný colný sadzobník – Kombinovaná nomenklatúra – Colné zaradenie – Multifunkčné prístroje – Prístroje obsahujúce modul laserovej tlačiarne a modul skenera s funkciou kopírovacieho stroja – Položka 8471 – Položka 9009“

V tejto veci bola Súdnemu dvoru okrem iného položená otázka, či sa má poznámka 5 E ku kapitole 84 KN³⁶ vykladať v tom zmysle, že prístroje sa majú považovať za vykonávajúce „špeciálnu funkciu, inú ako spracovanie údajov“ v zmysle tejto poznámky z dôvodu, že okrem funkcií tlače a skenovania, ktoré zabezpečujú v spojení so zariadením na automatické spracovanie údajov, sú vybavené aj samostatnou funkciou kopírovacieho stroja.

V tejto súvislosti Súdny dvor uviedol, že francúzska, holandská a poľská vláda a Komisia usudzujú, že zaradenie prístrojov dotknutých vo veci samej do položky 8471 vylučuje poznámka 5 E ku kapitole 84 KN, pretože vzhľadom na to, že môžu byť využité na vyhotovovanie fotokópií bez pripojenia k stroju na automatické spracovanie údajov, plnia „špeciálnu funkciu, inú ako spracovanie údajov“ v zmysle tejto poznámky.

Podľa Súdného dvora však túto tézu nemožno prijať.

Zo znenia poznámky 5 E ku kapitole 84 KN vyplýva, že „špeciálna funkcia“ vykonávaná strojom pracujúcim v spojení so strojom na automatické spracovanie údajov musí byť funkciou „inou ako spracovanie údajov“.

³⁶ KN obsiahnutá v prílohe I k nariadeniu č. 2658/87 zmenenej nariadením č. 1719/2005.

Okrem toho zo všeobecnej štruktúry a účelu uvedenej poznámky vyplýva, že slovné spojenie „sú zatriedené do položky zodpovedajúcej ich funkcií“, ktoré je v nej použité, nesleduje to, aby jedna funkcia prevažovala nad ostatnými, ktoré sú takisto vykonávané prístrojom, ktorý sa má colne zaradiť, a ktoré spadajú pod spracovanie údajov, ale má zabrániť tomu, aby boli prístroje, ktoré majú inú funkciu než spracovanie údajov, zaradované do položky 8471 iba z dôvodu, že zahŕňajú stroj na automatické spracovanie údajov alebo pracujú v spojení s takýmto strojom.

Podľa Súdneho dvora je tento výklad je potvrdený rozsudkom zo 17. marca 2005, Ikegami (C-467/03, [EU:C:2005:182](#)), v ktorom Súdny dvor rozhodol, že prístroj, ktorého základné vybavenie umožňuje automatické spracovanie údajov, musí byť aj tak považovaný za vykonávajúci špeciálnu funkciu v zmysle poznámky 5 E ku kapitole 84 KN, pokiaľ tak, ako je vybavený, nemôže byť vzhľadom na absenciu vhodného programového vybavenia použitý na iné účely než na záznam a reprodukciu obrazov a zvukov v rámci videomonitorovania.

Z údajov vyplývajúcich zo spisu predloženého Súdnemu dvoru v rámci týchto konaní naopak vyplýva, že prístroje, o ktoré ide vo veci samej, okrem svojej funkcie kopírovania, ktorá nespadá pod spracovanie údajov, zahŕňajú aj funkcie tlače a elektronického bodového skenovania.

Súdny dvor tak rozhodol, že poznámka 5 E ku kapitole 84 KN sa má vykladať v tom zmysle, že len prístroje obsahujúce stroj na automatické spracovanie údajov alebo pracujúce v spojení s takýmto strojom, ktorých funkcia nespadá pod spracovanie údajov, vykonávajú „špeciálnu funkciu, inú ako spracovanie údajov“.

Rozsudok z 11. júna 2015, Amazon EU (C-58/14, [EU:C:2015:385](#))

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Nariadenie (EHS) č. 2658/87 – Colná únia a spoločný colný sadzobník – Kombinovaná nomenklatúra – Položka 8543 70 – Elektrické stroje, prístroje a zariadenia so špeciálnou funkciou, ktoré nie sú vymenované ani obsiahnuté inde v kapitole 85 kombinovanej nomenklatúry – Podpoložky 8543 70 10 a 8543 70 90 – Čítačka elektronických kníh s prekladateľskými alebo slovníkovými funkciami“

Amazon je spoločnosťou, ktorá okrem iného dováža čítačky elektronických kníh. Tieto zariadenia majú okrem vybavenia potrebného na čítanie kníh možnosť hlasového prehrávania, program na počúvanie audioformátov a funkciu slovníka.

Príslušné colné orgány zaradili čítačky elektronických kníh, ktoré do Nemecka doviezla v roku 2011 spoločnosť Amazon, do podpoložky 8543 70 90 KN. Amazon podala proti tomuto zaradeniu sťažnosť. Príslušný hlavný colný úrad rozhodnutím z 20. októbra 2011 tieto čítačky preradil do podpoložky 8543 70 10 KN.

V októbri 2011 Amazon požiadala o ZINZT na inom úrade, konkrétne na Hauptzollamt Hannover (Hlavný colný úrad Hannover, Nemecko, ďalej len „HZA“), a navrhla zaradenie

uvedených čítačiek do podpoložky 8543 70 10 KN. HZA však vo vydannej ZINZT rozhodol o zaradení uvedených čítačiek do podpoložky 8543 70 90 KN z dôvodu, že ich hlavná funkcia spočíva v reprodukcii kníh uložených v elektronickej podobe, a nie v prekladateľskej alebo slovníkovej funkcii.

Amazon preto podala žalobu na Finanzgericht Hamburg (Finančný súd Hamburg, Nemecko), ktorý rozsudkom zo 14. februára 2013 uložil HZA povinnosť vydať ZINZT o zaradení čítačiek dotknutých vo veci samej do podpoložky 8543 70 10 KN. HZA podal proti tomuto rozsudku kasačný opravný prostriedok na predkladajúci vnútroštátny súd.

Uvedený súd sa následne v podstate Súdneho dvora spýtal, či sa má KN³⁷ vykladať v tom zmysle, že čítačku elektronických kníh vybavenú prekladateľskou alebo slovníkovou funkciou treba zaradiť do podpoložky 8543 70 10 ako elektrické zariadenie s prekladateľskými alebo slovníkovými funkciami, alebo či ju treba zaradiť do podpoložky 8543 70 90 ako ostatné elektrické zariadenia.

Na úvod Súdny dvor poukázal na to, že z otázok a vysvetlení predkladajúceho vnútroštátneho súdu vyplýva, že tento súd považuje za hlavnú funkciu predmetných čítačiek funkciu čítania.

V KN pritom neexistuje nijaká podpoložka, ktorej znenie by výslovne odkazovalo na elektrické zariadenie, ktorého hlavnou funkciou by bola funkcia čítania. Z toho však nemožno vyvodiť, že pri neexistencii podpoložky KN, ktorá by presne zodpovedala hlavnej funkcii zariadenia, treba toto zariadenie zaradiť do špecifickej podpoložky na základe jednej z jeho vedľajších funkcií.

Pri zaradení výrobku sa má totiž zohľadniť nie jedna z jeho vedľajších funkcií, ale jeho hlavná funkcia, a to aj za predpokladu, že neexistuje podpoložka KN, ktorá by špecificky zodpovedala tejto hlavnej funkcii.

Pokiaľ v KN neexistuje podpoložka zodpovedajúca hlavnej funkcii výrobku, treba ho zaradiť do zostatkovej podpoložky uvedenej nomenklatúry.

Súdny dvor v dôsledku toho dospel k záveru, že čítačku elektronických kníh vybavenú prekladateľskou alebo slovníkovou funkciou, pokiaľ táto funkcia nepredstavuje jej hlavnú funkciu, čo overiť prináleží vnútroštátnemu súdu, treba zaradiť do podpoložky 8543 70 90 ako ostatné elektrické zariadenia, a nie do podpoložky 8543 70 10 ako elektrické zariadenie s prekladateľskými alebo slovníkovými funkciami.

³⁷ KN obsiahnutá v prílohe I k nariadeniu č. 2658/87, zmenenej nariadením č. 861/2010.

III. Zdroje režimu uplatniteľného na postup colného zaradenia

1. Vysvetlivky

1.1. Vysvetlivky WCO

Rozsudok z 15. mája 2014, Data I/O (C-297/13, [EU:C:2014:331](#))

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Colné zaradenie – Spoločný colný sadzobník – Kombinovaná nomenklatúra – Trieda XVI poznámka 2 – Položky 8422, 8456, 8473, 8501, 8504, 8543, 8544 a 8473 – Pojmy ‚časti a súčasti‘ a ‚výrobky‘ – Časti, súčasti a príslušenstvo (motory, napájacie zariadenia, lasery, generátory, káble a zariadenia heat sealer) určené pre programovacie systémy – Neexistencia prednostného zaradenia do položky 8473 pred zaradením do ostatných položiek kapitol 84 a 85“

Data I/O v rokoch 2002 až 2005 doviezla zo Spojených štátov do Nemecka elektrické motory, napájacie zariadenia, lasery, generátory, káble a zariadenia *heat sealer* (ďalej spoločne len „dotknuté tovary“) využívané v automatických programovacích systémoch.

Tovary, ktoré boli predmetom týchto dovozov, boli zaradené do položky 8471 KN. Boli prepustené do voľného obehu ako oslobodené od cla. Hauptzollamt München (Hlavný colný úrad Mníchov, Nemecko) po vykonaní dodatočnej kontroly usúdil, že elektrické motory, napájacie zariadenia, lasery, generátory, káble a zariadenia *heat sealer* mali byť zaradené do položiek 8501, 8504, 8456, 8543, 8544 a 8422 KN, a začal dodatočne vymáhať dovozné clo vyplývajúce z tohto zaradenia.

V tejto súvislosti podala Data I/O žalobu na predkladajúci vnútroštátny súd. Na podporu svojej žaloby uviedla, že predmetné tovary treba zaradiť do položky 8473 KN ako časti a súčasti stroja patriaceho do položky 8471 KN.

Vzhľadom na pochybnosti o súlade tohto zaradenia s poznámkou 2 písm. a) oddielu XVI KN³⁸ sa predkladajúci vnútroštátny súd spýtal Súdneho dvora, či sa má táto poznámka vykladať v tom zmysle, že výrobok, ktorý možno zaradiť do položky 8473 tejto nomenklatúry ako časť a súčasť stroja patriaceho do položky 8471 uvedenej nomenklatúry a zároveň do jednej z položiek 8422, 8456, 8501, 8504, 8543 a 8544 tejto nomenklatúry ako samostatný výrobok, treba zaradiť do položky 8473 alebo do niektorej z týchto druhých položiek.

Súdny dvor po spresnení, že poznámka 2 k triede XVI KN sa uplatňuje len na colné zaradenie „častí a súčastí strojov“, poukázal na to, že z jeho judikatúry rozvinutej v súvislosti s položkou 8473 KN a s poznámkou 2 písm. b) k triede XVI KN vyplýva, že pojem „časti a súčasti“ predpokladá existenciu celku, pre ktorého fungovanie sú tieto

³⁸ KN obsiahnutá v prílohe I k nariadeniu č. 2658/87 v zneniach postupne vyplývajúcich z nariadení č. 2031/2001, 1832/2002, 1789/2003 a 1810/2004.

časti a súčasti nevyhnutné. Na to, aby sa výrobok mohol považovať za „časť alebo súčasť“, nestačí preukázať, že bez neho by stroj alebo prístroj nemohol napĺňať potreby, na ktoré je určený. Treba tiež preukázať, že mechanické alebo elektrické fungovanie tohto stroja je podmienené uvedeným výrobkom.

Po prvé totiž položka 8473, ktorá zahŕňa časti, súčasti a príslušenstvo používané hlavne alebo výlučne v strojoch alebo prístrojoch patriacich do položiek 8469 až 8472 KN, je druhovou položkou.

Po druhé zo znenia poznámky 2 písm. b) k triede XVI KN vyplýva na jednej strane, že táto poznámka sa uplatní len na časti a súčasti strojov, ktoré nemožno zaradiť podľa písm. a) tejto poznámky, pretože nejde o samostatné výrobky, ktoré ako také patria do špecifických položiek kapitoly 84 alebo kapitoly 85 KN, a na druhej strane, že táto poznámka, ktorá upravuje pravidlo zaraďovania založené na účele častí a súčastí dotknutého stroja, výslovne umožňuje zaradenie takejto časti alebo súčasti do položky 8473 KN.

Zaradenie do položky 8473 KN je teda možné len v prípade, ak neexistuje colná položka, ktorá by umožňovala zaradiť predmetnú časť alebo súčasť ako samostatný výrobok. Položka 8473 KN sa preto musí posúdiť ako reziduálna položka, a teda ako položka, ktorá má subsidiárnu povahu vo vzťahu k položkám, ktoré umožňujú zaradenie časti a súčasti stroja ako samostatného výrobku.

V tejto súvislosti Súdny dvor dospel k záveru, že poznámka 2 písm. a) k triede XVI KN neupravuje zaradenie častí a súčastí strojov prednostne do položky 8473 KN v porovnaní s ich zaradením do inej položky patriacej do kapitol 84 a 85 KN. Naopak zaradenie časti a súčasti stroja do položky 8473 má subsidiárnu povahu v porovnaní so zaradením tejto časti alebo súčasti ako výrobku v zmysle písm. a) uvedenej poznámky.

Je pravda, že z vysvetliviek k HS týkajúcich sa kapitoly 85 KN vyplýva, že ak možno stroj alebo prístroj zaradiť aj do položky kapitoly 84, aj do položky kapitoly 85 KN, treba vykonať zaradenie do prvej z týchto položiek. Súdny dvor však konštatoval, že pravidlo uvedené v časti A prvom odseku vysvetliviek HS ku kapitole 85 tohto systému sa neuplatní na colné zaradenie častí a súčastí strojov v zmysle poznámky 2 ku kapitole XVI KN.

Časť A prvý odsek vysvetliviek HS ku kapitole 85 tohto systému teda nemožno chápať tak, že predstavuje výnimku z pravidiel zaraďovania častí a súčastí stroja, tak ako vyplývajú z poznámky 2 k triede XVI KN, a ani tak, že priznáva akúkoľvek prednosť zaradenia častí a súčastí strojov do položky 8473 tejto nomenklatúry v porovnaní s položkami patriacimi do kapitoly 85 tejto nomenklatúry.

Z toho vyplýva, že výrobok, ktorý možno zaradiť tak do položky 8473 KN obsiahnutej v tejto prílohe ako časť alebo súčasť stroja patriaceho do položky 8471 tejto nomenklatúry, ako aj do jednej z položiek 8422, 8456, 8501, 8504, 8543 a 8544 uvedenej

nomenklatúry ako samostatný výrobok, treba ako taký zaradiť na základe jeho špeciálnych vlastností do niektorej z týchto druhých položiek.

Rozsudok z 13. marca 2019, B. S. (Slad v zložení piva) (C-195/18, [EU:C:2019:197](#))

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dane – Spotrebné dane z alkoholu a alkoholických nápojov – Smernica 92/83/EHS – Článok 2 – Pojem ‚pivo‘ – Nápoj vyrobený z mladiny získanej zo zmesi obsahujúcej viac glukózy než sladu – Kombinovaná nomenklatúra – Položky 2203 (pivo vyrobené zo sladu) alebo 2206 (ostatné kvasené nápoje)“

V tomto rozsudku, ktorého skutkový rámec bol vysvetlený vyššie³⁹, Súdny dvor poukázal na to, že položka 2203 KN, o ktorej výklad žiadal predkladajúci vnútroštátny súd, nestanovuje minimálny percentuálny podiel sladových prísad v mladine určenej na výrobu piva. V tejto situácii Súdny dvor odkázal na vysvetlivku HS týkajúcu sa uvedenej položky, ktorá výslovne uvádza, že určité množstvá nie sladových obilnín možno použiť na prípravu sladu bez požiadavky, aby bol pomer týchto nie sladových zložiek nižší než pomer sladových zložiek. Súdny dvor však zdôraznil, že vysvetlivky k HS, ktoré vypracovala WCO, síce významne prispievajú k výkladu rozsahu rôznych colných položiek, no nemajú záväznú právnu silu.

Okrem toho, pokiaľ ide o prítomnosť glukózového sirupu v zložení mladiny, ktorý KN tiež nezakazuje, Súdny dvor poukázal na to, že vysvetlivka k HS týkajúca sa položky 2203 výslovne uznáva možnosť pridávať do mladiny počas kvasenia aromatické látky. Hoci existuje určitý rozdiel medzi francúzskym a anglickým jazykovým znením, pokiaľ ide o presný okamih prípadného pridania glukózy, keďže francúzske znenie uvádza jeho pridanie „do piva“, zatiaľ čo anglické znenie takéto spresnenie neobsahuje, žiadne z týchto dvoch oficiálnych znení nevyžaduje, aby sa v kvasiacej mladine nenachádzala glukóza.

Z toho vyplýva, že výrobok vyrobený s malým pomerom sladu a s pridaním glukózy pred alkoholickým kvasením nie je len z týchto dôvodov vylúčený z pojmu „pivo vyrobené zo sladu“ patriaceho do položky 2203 KN.

Rozsudok zo 7. apríla 2022, Y GmbH (Olejoživica vanilky) (C-668/20, [EU:C:2022:270](#))

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Spoločný colný sadzobník – Kombinovaná nomenklatúra – Zaradenie tovarov – Položky 1302, 3301 a 3302 – Extrahovaná olejoživica vanilky – Spotrebné dane – Smernica 92/83/EHS – Oslobodenia – Článok 27 ods. 1 písm. e) – Pojem ‚esencia‘ – Smernica 92/12/EHS – Výbor Európskej komisie pre spotrebné dane – Právomoci“

³⁹ Pozri časť II.2.1 s názvom „Objektívne znaky a vlastnosti výrobku“.

Vo veci, v ktorej bol vydaný tento rozsudok, sa predkladajúci vnútroštátny súd Súdneho dvora okrem iného spýtal, či sa má KN⁴⁰ vykladať v tom zmysle, že tovar zložený približne z 85 % etanolu, 10 % vody, 4,8 % sušiny, s priemerným obsahom vanilínu 0,5 %, ktorý sa získava riedením medziproduktu vodou a etanolom, pričom samotný medziprodukt je extrahovaný z vanilkového struku pomocou etanolu, patrí do podpoložky 1302 1905, podpoložky 3301 9030 alebo podpoložky 3302 1090 tejto nomenklatúry. Na účely získania takéhoto tovaru je medziprodukt najskôr extrahovaný z vanilkového struku pomocou etanolu (ďalej len „medziprodukt“). Tento tmavohnedý, pastovitý medziprodukt s intenzívnou vôňou je následne zriedený alkoholom a vodou na účely získania tovaru dotknutého vo veci samej.

Na úvod Súdny dvor vykonal analýzu tovarov uvedených v položkách 1302, 3301 a 3302 KN a pripomenul, že podľa pravidiel 1 všeobecných pravidiel na interpretáciu KN sa colné zaradenie v zásade určuje podľa znenia položiek a poznámok k triedam alebo kapitolám.

Vzhľadom na tieto úvodné konštatovania Súdny dvor vychádzal z poznámky 1 druhého odseku písm. ij) ku kapitole 13 KN a z poznámky 1 písm. a) ku kapitole 33 KN a v prvom rade dospel k záveru, že taký tovar, o aký ide vo veci samej, treba zrejme považovať za rastlinný výťažok v zmysle položky 1302 KN a konkrétnejšie za olejoživicu vanilky v zmysle podpoložky 1302 1905 tejto podpoložky.

V tejto súvislosti Súdny dvor zdôraznil, že okolnosť, že vysvetlivky k HS spresňujú, že položka 1302 HS sa vzťahuje len na rastlinné výťažky inde neuvedené ani nezahrnuté, sama osebe neumožňuje vylúčiť, že tovar, o aký ide vo veci samej, sa musí považovať za rastlinný výťažok v zmysle položky 1302 KN, pretože by mohol patriť do špecifickejších položiek, konkrétne do položiek 3301 a 3302 KN.

Ani z položky 1302 KN, ani z poznámok k nej totiž nijako nevyplýva, že táto položka sa má považovať za subsidiárnu položku, na rozdiel od niektorých položiek KN, ktoré výslovne takúto vlastnosť uvádzajú. Súdny dvor pritom pripomenul, že vysvetlivky k HS nie sú záväzné, a preto nemôžu mať prednosť pred ustanoveniami KN, ani meniť ich obsah.

V každom prípade z vysvetliviek k HS vyplýva, že pokiaľ ide o položku 1302 HS, špecifickejšími položkami, na ktoré sa odkazuje, sú položky uvedené na konci bodu A dotknutej vysvetlivky. Zoznam výrobkov, ktorý je v ňom uvedený, pritom neuvádza výrobky uvedené v položkách 3301 alebo 3302 HS.

Súdny dvor ďalej uviedol, že medziprodukt možno považovať za olejoživicu vanilky v zmysle podpoložky 1302 1905 KN, hoci bol extrahovaný z vanilkových strukov pomocou etanolu. Poznámka 1 prvý odsek ku kapitole 13 KN totiž výslovne stanovuje, že do položky 1302 KN patrí „výťažok z rimbaby“. Podľa vysvetliviek k HS sa pritom tento

⁴⁰ KN obsiahnutá v prílohe I k nariadeniu č. 2658/87, zmenenej vykonávacím nariadením 2015/1754.

výťažok získal „extrakciou pomocou organického rozpúšťadla“ podobne ako uvedený medziprodukt.

Okrem toho sa položka 1301 KN týka najmä prírodných olejoživíc. Naopak olejoživica vanilky v zmysle podpoložky 1302 19 05 KN sa má považovať za rastlinný výťažok, ktorý sa nezískal „prírodným“ spôsobom, ale prostredníctvom technologickej extrakcie, najmä pomocou rozpúšťadla. Takýto výklad potvrdzujú aj vysvetlivky ku KN týkajúce sa položky 1302, ktoré spresňujú, že „rastlinné výťažky položky 1302 sú surové nespracované rastlinné materiály získané napríklad extrakciou rozpúšťadlom“.

Súdny dvor navyše poukázal na to, že na účely získania tovaru dotknutého vo veci samej je tento medziprodukt značne zriedený etanolom a vodou. Ako však uvádzajú vysvetlivky ku KN v súvislosti s položkou 1302, rastlinný výťažok naďalej do tejto položky patrí, aj keď bol predmetom spracovania týkajúceho sa jeho štandardizácie.

Rovnako vysvetlivky k HS v súvislosti s položkou 1302 spresňujú, že do tejto položky patria aj „tekuté výťažky“, teda „[rastlinné] výťažky rozpustené v alkohole... vo všeobecnosti štandardizované“ tak, aby pri ich uvádzaní na trh vykazovali jednotný obsah rastlinného výťažku vo výrobku. Okrem toho ani ustanovenia KN alebo HS, ani ich vysvetlivky nestanovujú maximálnu hranicu množstva iných výrobkov, ktoré možno použiť na štandardizáciu dotknutého rastlinného výťažku.

Súdny dvor tak dospel k záveru, že ak zriedenie rastlinného výťažku slúži na zabezpečenie jeho štandardizácie, ako je to v tomto prípade, toto zriedenie nebráni tomu, aby takto zriedený rastlinný výťažok naďalej patril do položky 1302 KN.

Napokon Súdny dvor uviedol, že vysvetlivky k HS uvádzajú, pokiaľ ide o položky 1302 a 3301 HS, že rastlinné výťažky patriace do položky 1302 sa odlišujú od extrahovaných olejoživíc v zmysle položky 3301 v tom, že obvykle obsahujú okrem prchavých vonných zložiek aj oveľa väčší podiel ostatných rastlinných zložiek, ako sú extrahované olejoživice uvedené v položke 3301 HS. Zdá sa, že o takýto prípad ide pri tovare dotknutom vo veci samej, keďže podiel sušiny vanilkového struku v tomto tovare bol podľa údajov poskytnutých predkladajúcim vnútroštátnym súdom deväťkrát vyšší ako podiel vanilínu.

Za týchto podmienok Súdny dvor rozhodol, že KN sa má vykladať v tom zmysle, že tovar, o aký ide vo veci samej, patrí do podpoložky 1302 1905 tejto nomenklatúry.

1.2. Vysvetlivky Komisie

Rozsudok z 3. decembra 1998, Clees (C-259/97, [EU:C:1998:587](#))

„Spoločný colný sadzobník – Kombinovaná nomenklatúra – Zbierky a zberateľské predmety historického alebo etnografického významu – Staré vozidlá“

Pán Clees v roku 1991 požiadal príslušný colný úrad o colné konanie o prepustení ojazdeného vozidla modelu Mercedes-Benz 300 SL, vyrobeného v roku 1956, do voľného obehu ako zberateľského predmetu historického významu patriaceho do položky 9705 KN.

Colný úrad po prehliadke vozidla konštatoval, že má byť skutočne zaradené do podpoložky 9705 0000 0003 KN. Žiadosti pána Cleesa preto vyhovel platobným výmerom.

Colný orgán však pánovi Cleesovi zaslal dodatočný platobný výmer dovozného cla z dôvodu, že predmetné vozidlo bolo omylom zaradené do položky 9705 a na základe rozsudku Súdneho dvora z 10. októbra 1985, Daiber (200/84, [EU:C:1985:403](#)), malo byť kvalifikované ako ojazdené vozidlo patriace do položky 8703 KN. Keďže sťažnosť pána Cleesa proti tomuto platobnému výmeru bola zamietnutá, podal žalobu na predkladajúci vnútroštátny súd.

Uvedený súd sa následne spýtal Súdneho dvora, či sa má položka 9705 KN⁴¹ vykladať v tom zmysle, že vo všeobecnosti stačí, aby automobily ako zberateľské exempláre historického významu boli v pôvodnom stave bez podstatných zmien podvozku, systému riadenia alebo brzdenia, motora atď., boli staré najmenej tridsať rokov a zodpovedali modelu alebo typu, ktorého výroba bola ukončená.

Pri odpovedi na túto otázku Súdny dvor poukázal na to, že Komisia po zistení, že uvedený rozsudok bol predmetom rôznych výkladov zo strany vnútroštátnych colných orgánov, prijala svoje vysvetlivky.

Vzhľadom na to, že vnútroštátny súd uviedol, že kritériá stanovené v týchto vysvetlivkách nie sú nutne splnené pri všetkých starých vozidlách, Súdny dvor pripomenul, že výklad ustanovenia v oblasti colného zaradenia poskytnutý rozsudkom Súdneho dvora nemožno zmeniť v nadväznosti na to, že Komisia prijala vysvetlivky, ktoré síce predstavujú dôležité prostriedky na zabezpečenie jednotného výkladu KN colnými orgánmi členských štátov, no nie sú právne záväzné.

V tejto súvislosti Súdny dvor konštatoval, že tri kritériá stanovené Komisiou, a to kritérium, podľa ktorého musí byť dané vozidlo v pôvodnom stave bez podstatných zmien jeho najdôležitejších súčastí, kritérium ukončenia výroby vozidla a kritérium minimálneho veku daného vozidla, ako prvky tvoriace predpoklad stanovený Komisiou, sa neodchyľujú od usmernení, ktoré Súdny dvor stanovil v rozsudku z 10. októbra 1985, Daiber (200/84, [EU:C:1985:403](#)). Vozidlá, ktoré spĺňajú tieto kritériá, sú totiž v zásade schopné svedčiť o technických a estetických zvláštnostiach svojej doby výroby a tak ilustrovať najmä obdobie vývoja ľudských výtvorov v oblasti výroby automobilov.

Naproti tomu skutočnosť, že vozidlo spĺňa tri kritériá stanovené Komisiou, nestačí na to, aby bolo toto vozidlo zaradené do položky 9705 KN. Na jednej strane tieto tri kritériá

⁴¹ KN obsiahnutá v prílohe I k nariadeniu č. 2658/87.

stanovujú len domnienku existencie historického alebo etnografického významu, ktorá je vyvrátená, ak príslušný orgán preukáže, že vozidlo nemá žiadnu osobitnú vlastnosť spojenú s obdobím v minulosti v tom zmysle, že nie je schopné charakterizovať významný krok vo vývoji ľudských výtvorov alebo ilustrovať obdobie tohto vývoja. Na druhej strane musia byť splnené aj štyri kritériá týkajúce sa splnenia podmienok vyžadovaných na to, aby mohlo byť určité vozidlo zaradené do zbierky.

Za týchto podmienok Súdny dvor odpovedal, že položka 9705 KN sa má vykladať v tom zmysle, že sa predpokladá, že automobily, ktoré sú v pôvodnom stave bez podstatných zmien podvozku, systému riadenia alebo brzdenia, motora atď., okrem toho sú staré najmenej tridsať rokov a zodpovedajú modelu alebo typu, ktorého výroba bola ukončená, majú historický alebo etnografický význam. Automobily, ktoré spĺňajú tieto podmienky, však nemajú historický alebo etnografický význam, ak príslušný orgán preukáže, že nie sú schopné charakterizovať významný krok vo vývoji ľudských výtvorov alebo ilustrovať obdobie tohto vývoja. Okrem toho je potrebné, aby boli splnené kritériá stanovené judikatúrou Súdneho dvora a týkajúce sa vlastností, ktoré musí vozidlo spĺňať, aby mohlo byť zaradené do zbierky.

Rozsudok z 12. januára 2006, Algemene Scheeps Agentuur Dordrecht (C-311/04, [EU:C:2006:23](#))

„Spoločný colný sadzobník – Colné položky – Zaradenie zásielok ryže – Doplnková poznámka 1 písm. f) ku kapitole 10 kombinovanej nomenklatúry – Platnosť – Dodatočné vybratie dovozného cla – Článok 220 ods. 2 písm. b) colného kódexu Spoločenstva – Výklad – Dobrá viera osoby zodpovednej za zaplatenie cla“

Verzia KN⁴² platná v čase skutkových okolností veci samej obsahovala triedu II s názvom „Rastlinné výrobky“. Táto trieda obsahovala okrem iného kapitolu 10 s názvom „Obilniny“. V tejto kapitole sa nachádzala položka 1006 s názvom „Ryža“, obsahujúca okrem iného podpoložku „polobielená ryža“ (podpoložka 1006 30). Tá istá kapitola 10 okrem toho obsahuje doplnkovú poznámku (ďalej len „sporná doplnková poznámka“) stanovujúcu definíciu polobielenej ryže, ktorá obsahuje prvok týkajúci sa klíčkov ryžových zŕn, na ktorý sa v príslušnej vysvetlivke HS neodkazuje.

Vzhľadom na tieto okolnosti sa predkladajúci vnútroštátny súd okrem iného spýtal Súdneho dvora, či je sporná doplnková poznámka neplatná v časti, v ktorej definuje polobielenu ryžu obsahujúcu prvok týkajúci sa klíčkov ryžových zŕn, na ktorý vysvetlivka HS neodkazuje.

Na úvod Súdny dvor pripomenul, že podľa ustanovení článku 300 ods. 7 ES je Dohovor o HS pre inštitúcie Únie záväzný. Podľa článku 3 tohto dohovoru sa Únia zaviazala nemeniť rozsah HS. V tejto súvislosti si prednosť medzinárodných dohôd uzavretých

⁴² KN obsiahnutá v prílohe I k nariadeniu č. 2658/87 zmenenej nariadením č. 2388/2000.

Úniou pred predpismi sekundárneho práva Únie vyžaduje, aby sa tieto predpisy vykladali v čo najväčšej miere v súlade s týmito dohodami.

Vysvetlivky ku KN vypracované Komisiou a vysvetlivky k HS, ktoré vypracovala WCO, významne prispievajú k výkladu rozsahu rôznych colných položiek, nie sú však právne záväzné. Obsah uvedených vysvetliviek ku KN preto musí byť v súlade s ustanoveniami KN a nemôže meniť ich rozsah.

V tejto veci Súdny dvor po analýze znenia označenia rôznych druhov ryže v položkách a podpoložkách HS a KN dospel k záveru, že KN je v súlade s HS. Súdny dvor objasnil, že otázka položená predkladajúcim vnútroštátnym súdom znamená skúmanie toho, či obsah ustanovení spornej doplnkovej poznámky v časti, v ktorej definuje polobielenú a bielenú ryžu, mení rozsah KN.

V tejto súvislosti Súdny dvor na základe porovnania znení vysvetlivky WCO a spornej doplnkovej poznámky týkajúcej sa polobielenej ryže určil, že existuje rozdiel v znení definícií, ktorý sa týka zohľadnenia alebo nezohľadnenia odstránenia klíčkov v definícii polobielenej ryže.

Ak by sa pre tento rozdiel mala sporná doplnková poznámka chápať tak, že vylučuje z podpoložky 1006 30 KN ryžu, ktorá je sčasti zbavená vonkajšej vrstvy zrna, ale nie je zbavená klíčkov, bolo by treba konštatovať, že ju nie je možné zaradiť ani do podpoložky 1006 20 KN. Takýto výklad by tak viedol k tomu, že túto ryžu by nebolo možné nijako zaradiť, a v dôsledku toho by sa obmedzil rozsah HS, ktorého všeobecným účelom je práve určenie zaradenia všetkých tovarov. Súdny dvor teda zdôraznil, že vzhľadom na to, že sekundárne právo treba vykladať s prihliadnutím na medzinárodné zmluvy, ktorými je Únia viazaná na základe článku 300 ods. 7 ES, je dôležité skúmať, či existuje iný výklad spornej doplnkovej poznámky, ktorý by bol v súlade s HS.

Vzhľadom na túto úvahu Súdny dvor následne určil, že spornú doplnkovú poznámku možno vykladať v súlade s HS. V dôsledku toho treba na rozdiel v znení spornej doplnkovej poznámky hľadieť tak, že je v súlade s HS, a teda nespochybňuje platnosť uvedenej poznámky.

Rozsudok zo 14. apríla 2011, British Sky Broadcasting Group a Pace (C-288/09 a C-289/09, [EU:C:2011:248](#))

„Spoločný colný sadzobník – Colné zaradenie – Kombinovaná nomenklatúra – Prijímače a dekodéry satelitného digitálneho televízneho signálu s funkciou záznamu – Colný kódex Spoločenstva – Článok 12 ods. 5 písm. a) i) a článok 12 ods. 6 – Časová platnosť záväznej informácie o nomenklatúrnom zaradení tovaru“

V tomto rozsudku, ktorého skutkový rámec bol opísaný vyššie⁴³, Súdny dvor objasnil, že vysvetlivky ku KN⁴⁴ treba vylúčiť, pokiaľ sú v rozpore so znením KN.

Súdny dvor pripomenul, že vysvetlivky ku KN vypracované Komisiou a vysvetlivky k HS, ktoré vypracovala WCO, značne prispievajú k výkladu rôznych colných položiek, nie sú však právne záväzné.

Obsah vysvetliviek ku KN, ktoré nenahrádzajú vysvetlivky k HS, ale majú sa považovať za ich doplnenie a majú byť zohľadnené zároveň s nimi, preto musí byť v súlade s ustanoveniami KN a nemôže meniť ich rozsah.

Na základe týchto úvah Súdny dvor objasnil, že ak sa ukáže, že vysvetlivky ku KN sú v rozpore so znením položiek KN a poznámok k triedam alebo kapitolám, musia sa vylúčiť.

Rozsudok zo 17. februára 2016, *Salutas Pharma* (C-124/15, [EU:C:2016:87](#))

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Spoločný colný sadzobník – Colné zaradenie – Kombinovaná nomenklatúra – Položka 3004 – Šumivé tablety s obsahom 500 mg vápnika – Množstvo látky v odporúčanej dennej dávke, ktoré je výrazne vyššie než odporúčaný denný príjem potrebný na udržanie všeobecného zdravia alebo zdravého života“

Salutas Pharma v roku 2012 požiadala o vydanie ZINZT pre tablety pozostávajúce z prípravku, ktorého hlavnou zložkou je vápnik a ktorý sa má požiť po rozpustení vo vode. Navrhla, aby bol tento výrobok zaradený do podpoložky 3004 90 00 KN.

Colný úrad v ZINZT zaradil uvedený tovar do podpoložky KN 2106 90 92 KN z dôvodu, že nepatrí do položky 3004 KN, pretože jeho dávkovanie nezodpovedá výrazne vyššiemu množstvu konzumácie vápnika, než je odporúčaný denný príjem potrebný na udržanie zdravia vo všeobecnosti alebo zdravého života.

V nadväznosti na sťažnosť *Salutas Pharma* colný úrad potvrdil rozhodnutie o zaradení výrobku, o ktorý ide vo veci samej, do položky 2106 K, pričom usúdil, že nie je splnená podmienka obsiahnutá v doplnkovej poznámke 1 ku kapitole 30 KN, keďže obsah vápnika v maximálnej odporúčanej dennej dávke sporného výrobku nedosahuje trojnásobok odporúčaného denného príjmu vápnika.

Salutas Pharma podala proti uvedenému rozhodnutiu colného úradu žalobu na predkladajúci vnútroštátny súd, v ktorej tvrdila, že doplnková poznámka 1 ku kapitole 30 KN je neplatná, keďže mení obsah položky 3004 KN.

Za týchto podmienok sa predkladajúci vnútroštátny súd spýtal Súdneho dvora, či šumivé tablety s obsahom vápnika 500 mg na tabletu, používané na prevenciu a liečbu

⁴³ Pozri časť II.2.2. s názvom „Účel výrobku“. Tento rozsudok je spomenutý aj v časti III.3.2 s názvom „Záväzné informácie o nomenklatúrnom zaradení tovaru“.

⁴⁴ KN obsiahnutá v prílohe I k nariadeniu č. 2658/87 zmenenej nariadeniami č. 2587/91 a 1214/2007.

nedostatku vápnika a na podporu špeciálnej terapie zameranej na prevenciu a liečbu osteoporózy, ktorých etiketa dospelým odporúča maximálnu dennú dávku tri tablety, majú byť zaradené do podpoložky 3004 90 00 KN⁴⁵.

Súdny dvor na úvod pripomenul, že poznámky ku kapitolám KN predstavujú dôležité prostriedky na zabezpečenie jednotného uplatňovania TDC a ako také poskytujú platné prvky jeho výkladu. Obsah uvedených poznámok teda musí byť v súlade s ustanoveniami KN a nemôže meniť ich rozsah. Vysvetlivky ku KN významne prispievajú k výkladu rozsahu jednotlivých colných položiek, nie sú však právne záväzné.

V tejto veci Súdny dvor konštatoval, že výrobok, o ktorý ide vo veci samej, spĺňa podmienky uvedené v doplnkovej poznámke 1 prvom odseku písm. a) až d) kapitoly 30 KN, pričom účastníci konania vo veci samej sa rozchádzajú iba v tom, či je obsah vápnika v odporúčanej dennej dávke predmetného výrobku „výrazne vyšší než odporúčaný denný príjem potrebný na udržanie všeobecného zdravia alebo zdravého života“ v zmysle tejto doplnkovej poznámky.

Účelom vysvetlivky ku kapitole 30 KN je totiž spresnenie kritéria „výrazne vyšší“, ktoré zaviedla doplnková poznámka 1 k uvedenej kapitole stanovením, že toto kritérium sa týka odporúčanej dennej dávky, v ktorej je obsah vitamínov alebo minerálov „veľmi vysok[ý]... obyčajne aspoň trikrát väčš[í]... ako je [odporúčaný denný príjem]“.

Na jednej strane uvedená vysvetlivka, ktorá nie je právne záväzná, uvádza, že výrobok, ktorého obsah vitamínov alebo minerálov v odporúčanej dennej dávke je trikrát vyšší než odporúčaný denný príjem, patrí do uvedenej kapitoly za predpokladu, že sú splnené všetky ostatné podmienky. Na druhej strane táto vysvetlivka vzhľadom na pojem „obyčajne“, ktorý je v nej použitý, nevyklučuje výrobky z kapitoly 30 KN len z toho dôvodu, že obsah vitamínov alebo minerálov v ich odporúčanej dennej dávke nie je trikrát vyšší než odporúčaný denný príjem.

V dôsledku toho podľa Súdneho dvora vysvetlivku ku kapitole 30 KN nemožno vykladať v tom zmysle, že obsah vitamínov alebo minerálov v odporúčanej dennej dávke výrobkov zložených z týchto látok musí byť nevyhnutne trikrát vyšší, než je odporúčaný denný príjem, aby bolo možné zaradiť tieto výrobky do položky 3004 KN. Pokiaľ je totiž obsah vitamínov, minerálov, esenciálnych aminokyselín a mastných kyselín odporúčanej dennej dávky výrobku, ktorý má objektívne znaky a vlastnosti definované v znení položky 3004 KN, výrazne vyšší než obsah, ktorý je všeobecne potrebný alebo odporúčaný na výživu, treba tento výrobok zaradiť do tejto položky.

⁴⁵ KN obsiahnutá v prílohe I k nariadeniu č. 2658/87 v znení vyplývajúcom z nariadenia č. 1006/2011.

2. Nariadenia o colnom zaradení prijaté Komisiou

Rozsudok z 20. novembra 1997, Wiener SI (C-338/95, [EU:C:1997:552](#))

„Spoločný colný sadzobník – Colné zaradenie – Nočná košeľa“

V roku 1985 nemecká spoločnosť Wiener doviezla z Thajska odevy, ktoré deklarovala ako „nočné košele pre ženy“ v zmysle podpoložky 60.04 B IV b) 2 bb) TDC. Po čiastočnej kontrole boli tieto odevy prepustené do voľného obehu a odpočítané od colnej kvóty pre „nočné košele“.

Po dodatočnej kontrole však nemecká colná správa usúdila, že tieto odevy predstavujú „šaty zo syntetických textilných vlákien“ v zmysle podpoložky 60.05 A II písm. b) bodu 4 cc) 22 TDC, a teda pristúpila k dodatočnému vymáhaniu cla s vyššou sadzbou.

Wiener podala proti tomuto rozhodnutiu žalobu, ktorá však bola zamietnutá rozsudkom. Proti tomuto rozsudku podala Wiener opravný prostriedok „Revision“ na predkladajúci vnútroštátny súd.

Za týchto podmienok sa predkladajúci vnútroštátny súd spýtal Súdneho dvora, či sa má pojem „nočná košeľa“ v zmysle podpoložky 60.04 B IV písm. b) bodu 2 bb) TDC z roku 1985⁴⁶ vykladať v tom zmysle, že sa vzťahuje len na „ostatnú“ spodnú bielizeň, ktorá je vzhľadom na svoje vlastnosti zjavne určená na nosenie výlučne ako nočný odev, alebo či sa vzťahuje aj na výrobky, ktoré sú vzhľadom na to, ako sú prezentované, určené hlavne, ale nie výlučne, na nosenie v posteli.

Súdny dvor najprv konštatoval, že znenie podpoložky 60.04 B IV písm. b) bodu 2 bb) TDC neobsahuje definíciu nočných košiel pre ženy alebo dievčatá. Takáto definícia sa nenachádza ani vo vysvetlivkách k TDC, ani vo vysvetlivkách k nomenklatúre Rady pre colnú spoluprácu.

Súdny dvor pri preberaní odôvodnenia rozsudku z 9. augusta 1994, Neckermann Versand (C-395/93, [EU:C:1994:318](#)), v prejednávanej veci usúdil, že tovar treba vzhľadom na to, že je určený hlavne na nosenie v posteli, kvalifikovať ako „nočné košele“ v zmysle podpoložky 60.04 B IV písm. b) bodu 2 bb) TDC, aj keď by sa mohol používať na iné účely.

Podľa Súdneho dvora tento záver nemôže zmeniť ani prijatie nariadenia č. 548/89, ktorého príloha stanovuje, že ľahký, voľný pletený odev určený na zakrytie hornej časti tela, siahajúci do polovice stehien, ktorý má okrúhly voľný výstrih, krátke voľné rukávy a šnúрку na uviazanie všitú do ľavého švu v páse, nemôže byť zaradený ako „nočná košeľa“, ale predstavuje „šaty“ v zmysle položky 6104 KN, pretože ho nemožno jasne identifikovať ako odev na nosenie výhradne na noc, ako aj prijatie nariadenia č. 812/89, ktoré zamietla zaradenie ľahkého pleteného odevu (100 % bavlna) určeného na zakrytie

⁴⁶ TDC v znení vyplývajúcom z nariadenia č. 3400/84.

hornej časti tela, siahajúceho do polovice stehien, ktorý má okrúhly voľný výstrih, krátke voľné rukávy a nemá šnúрку na páse, ako „nočná košeľa“.

Tieto nariadenia o zaradení totiž vznikli až po skutkových okolnostiach sporu vo veci samej. Ich ustanovenia preto nemožno analogicky uplatniť na účely výkladu predchádzajúcich colných predpisov, aj keď tieto nariadenia slúžia iba na objasnenie a nezmenili znenie príslušných položiek alebo podpoložiek.

V tejto súvislosti Súdny dvor okrem iného uviedol, že predtým ako neskoršie nariadenia Komisie o zaradení prijali reštriktívny výklad pojmu „nočná košeľa“, bolo úplne v súlade so zásadou právnej istoty, ktorá predstavuje základnú zásadu práva Únie, že tento pojem možno všeobecne chápať tak, že sa vzťahuje nielen na spodnú bielizeň výlučne určenú na nosenie v posteli, ale aj na spodnú bielizeň, ktorá je určená hlavne na takéto použitie.

V dôsledku toho sa má podpoložka 60.04 B IV písm. b) bod 2 písm. bb) TDC vykladať v tom zmysle, že sa vzťahuje na spodnú bielizeň, ktorá je vzhľadom na svoje objektívne vlastnosti určená výlučne alebo hlavne na nosenie v posteli. Prináleží vnútroštátnemu súdu, aby vzhľadom na strih odevov, ich zloženie, prezentáciu a vývoj módy v danom členskom štáte posúdil, či tieto odevy majú takéto objektívne vlastnosti, alebo či naopak môžu byť nosené tak v posteli, ako aj na niektorých iných miestach.

Rozsudok z 20. novembra 2008, Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading (C-375/07, [EU:C:2008:645](#))

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Platnosť nariadenia o zaradení – Výklad prílohy nariadenia (ES) č. 1196/97 – Články 220 a 239 colného kódexu – Články 871 a 905 nariadenia (EHS) č. 2454/93 – Sušené plátky zložené z ryžovej múky, zo soli a z vody – Colné zaradenie – Dodatočné vyberanie dovozného cla – Konanie o odpustení – Zistiteľný omyl colných orgánov – Zjavná nedbanlivosť dovozcu“

H & S je holandským výrobným a obchodným podnikom, ktorý dodáva orientálne potraviny najmä do reštaurácií. Z tohto dôvodu dováža ryžový papier pochádzajúci z Vietnamu.

H & S už v roku 1996 dovážala tento výrobok so zaradením do podpoložky 1901 90 99 KN⁴⁷. Uvedené colné zaradenie holandské colné orgány (ďalej len „colné orgány“) opakovane schválili, a to aj po vykonaní kontrol a analýz na základe vzoriek dovážaného nákladu.

V roku 1997 prijala Komisia nariadenie č. 1196/97, ktoré stanovuje, že sporné výrobky v skutočnosti patria do podpoložky 1905 90 20 KN. Toto nariadenie nadobudlo účinnosť 19. júla 1997.

⁴⁷ KN obsiahnutá v prílohe I k nariadeniu č. 2658/87 v znení vyplývajúcom z nariadenia č. 1624/97.

H & S však naďalej dovážala ryžový papier so zaradením do colnej podpoložky 1901 90 99. Colné orgány aj naďalej akceptovali jej colné vyhlásenia, naposledy 14. júla 1997 a 16. marca 1998. Dňa 16. marca 1998 colné orgány zistili, že zaradenie je nesprávne, a informovali túto spoločnosť, že tento tovar patrí do položky upravenej vyššie uvedeným nariadením, čiže do podpoložky 1905 90 20 KN. Následne H & S deklarovala svoj tovar pod touto položkou.

V priebehu roka 2000 colné orgány informovali H & S, že za obdobie od 25. novembra 1997 do 2. februára 1998 pristúpia k dodatočnému vymáhaniu cla, ktoré malo byť zaplatené pri zaradení tovaru podľa podpoložky 1905 90 20 KN,

H & S následne podala žiadosť o odpustenie tohto cla. Táto žiadosť bola zamietnutá, čo napokon viedlo k sporu vo veci samej.

Predkladajúci vnútroštátny súd, ktorý mal pochybnosti týkajúce sa colného zaradenia ryžového papiera, sa rozhodol spýtať sa Súdneho dvora okrem iného, či plátky vyrobené z ryžovej múčky, soli a vody, ktoré sú sušené, ale neboli nijako tepelne spracované, patria do podpoložky 1905 90 20 KN, a prípadne, či je nariadenie č. 1196/97 platné.

Na úvod Súdny dvor konštatoval, že holandská verzia znenia položky 1905 KN, na rozdiel od iných jazykových verzií, výslovne neodkazuje na cesto z múky alebo škrobu alebo škrobových plátok a podobné výrobky, ktoré musia byť „sušené“. Táto jazyková verzia totiž odkazuje len na výrobky vo forme plátok.

Súdny dvor však pripomenul, že podľa ustálenej judikatúry potreba jednotného výkladu nariadení Únie vylučuje, aby sa v prípade pochybností text ustanovenia posudzoval samostatne, a naopak vyžaduje, aby sa vykladal a uplatňoval aj z hľadiska verzií vyhotovených v iných úradných jazykoch.

V tejto súvislosti Súdny dvor konštatoval, že na jednej strane je odkaz na ryžový papier („rice paper“) alebo „sušené“ výrobky výslovne uvedený v znení viacerých jazykových verzií podpoložky 1905 90 20 KN, zatiaľ čo položka 1901 je len zvyškovou podpoložkou, ktorá sa týka iba výrobkov, ktoré nie sú označené ani zahrnuté inde v KN.

Na druhej strane, ako vyplýva zo znenia viacerých jazykových verzií KN a s prihliadnutím na vysvetlivky Komisie, ktoré odkazujú na vysvetlivky dohovoru o HS, pečený stav nie je potrebnou vlastnosťou na zaradenie tovaru do podpoložky 1905 90 20.

Vzhľadom na tieto skutočnosti Súdny dvor dospel k záveru, že zaradenie potravinových prípravkov vo forme suchých priesvitných plátok alebo kruhov rôznych veľkostí vyrobených z ryžovej múky, soli a vody do podpoložky 1905 90 20 KN je v súlade so znením tejto podpoložky. Z toho vyplýva, že platnosť nariadenia č. 1196/97 nie je dotknutá.

Rozsudok z 19. februára 2009, Kamino International Logistics (C-376/07, [EU:C:2009:105](#))

„Spoločný colný sadzobník – Kombinovaná nomenklatúra – Colné zaradenie – Monitory s technológiou na báze tekutých kryštálov (LCD) vybavené pripojeniami SUB-D, DVI-D, USB, S-video a kompozitné video – Položka 8471 – Položka 8528 – Nariadenie (ES) č. 754/2004“

V tomto rozsudku, ktorého skutkový rámec bol opísaný vyššie⁴⁸, sa predkladajúci vnútroštátny súd spýtal Súdneho dvora okrem iného na uplatniteľnosť nariadenia č. 754/2004 na účely colného zaradenia LCD monitorov, o ktoré ide vo veci samej.

V tejto súvislosti Súdny dvor pripomenul, že na jednej strane Komisia prijíma nariadenie o zaradení vtedy, keď zaradenie určitého konkrétneho výrobku do KN môže spôsobovať ťažkosti alebo vyvolávať spor, a na druhej strane má takéto nariadenie má všeobecný dosah, pretože sa neuplatňuje na osobitný hospodársky subjekt, ale vo všeobecnosti na výrobky, ktoré sú identické s výrobkom, ktorý je predmetom tohto zaradenia.

Hoci totiž analogické použitie nariadenia o zaradení výrobkov analogických vo vzťahu k výrobkom, na ktoré sa toto nariadenie vzťahuje, podporuje konzistentnosť výkladu KN, ako aj rovnosť zaobchádzania s hospodárskymi subjektmi, je ešte v takomto prípade potrebné, aby boli zaradované výrobky a výrobky upravené nariadením o zaradení dostatočne podobné. Uvedené monitory LCD sa pritom z technologického hľadiska nezhodujú s výrobkami, ktoré sú predmetom zaradenia v nariadení č. 754/2004 týkajúcom sa monitorov s plazmovou obrazovkou, ktoré sa odlišujú aj svojimi rozmermi a aj rozlíšením.

Samotná skutočnosť, že tak monitory, o ktoré ide vo veci samej, ako aj výrobky upravené nariadením č. 754/2004 môžu reprodukovat signály pochádzajúce aj zo stroja na automatické spracovanie údajov, aj z iných zdrojov, odhliadnuc od akéhokoľvek posúdenia ich objektívnych vlastností a ich výkonnosti pri rôznych funkciách, ktoré plnia, nemôže postačovať na analogické uplatnenie tohto nariadenia na tieto monitory.

Z toho vyplýva, že nariadenie č. 754/2004 sa neuplatňuje na účely colného zaradenia LCD monitorov vybavených konektormi D-SUB, DVI-D, USB, S-video a kompozitným videom.

Rozsudok zo 17. júla 2014, Panasonic Italia a i. (C-472/12, [EU:C:2014:2082](#))

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Nariadenie (EHS) č. 2658/87 – Spoločný colný sadzobník – Colné zaradenie – Kombinovaná nomenklatúra – Položky 8471 a 8528 – Plazmové obrazovky – Funkcionalita obrazovky počítača – Možná funkcionalita ako obrazovka televízora po vložení videokarty“

⁴⁸ Pozri časť II.2.1 s názvom „Objektívne znaky a vlastnosti výrobku“.

V rokoch 2001 až 2004 žalobkyne vo veci samej dovážali do Talianska plazmové obrazovky. Na účely colného vyhlásenia zaradili žalobkyne vo veci samej dovážané obrazovky do položky 8471 60 90 KN ako obrazovky určené výlučne na prenos obrazu pochádzajúceho z počítača, v dôsledku čoho boli oslobodené od cla a od dane z pridanej hodnoty vo výške 20 %.

Colný úrad však usúdil, že tieto obrazovky mali byť zaradené do položky 8528 KN, ktorá sa okrem iného týka televíznych prijímačov a videomonitorov, v dôsledku čoho sa na ne malo uplatniť clo vo výške 14 %.

Žalobkyne vo veci samej preto podali žaloby na Commissione tributaria provinciale di Milano (Provinčná daňová komisia Miláno, Taliansko), ktorá tieto žaloby zamietla z dôvodu, že možnosť zaistiť, aby boli uvedené obrazovky schopné prijímať zložené videosignály pomocou jednoduchého vloženia videokarty, vylučuje možnosť zaradiť ich do položky 8471 KN. Žalobkyne vo veci samej sa proti prvostupňovým rozsudkom odvolali na Commissione tributaria regionale di Milano (Regionálna daňová komisia Miláno, Taliansko), ktorá potvrdila zaradenie dovážaných obrazoviek do colnej položky 8528 KN.

Za týchto podmienok sa predkladajúci vnútroštátny súd, na ktorý boli podané kasačné opravné prostriedky proti rozsudkom vydaným v odvolacom konaní, spýtal Súdneho dvora v prvom rade na kritériá, ktoré treba uplatniť na účely určenia, či obrazovky, o ktoré ide vo veci samej, majú byť zaradené do položky 8471 KN,⁴⁹ a ak nie, do položky 8528 KN.

Pokiaľ ide o metódu, ktorú treba použiť na colné zaradenie takýchto obrazoviek, Súdny dvor poukázal na to, že z poznámky 5 B písm. a) až c) ku kapitole 84 KN vyplýva, že obrazovky, o aké ide vo veci samej, patria do položky 8471 KN ako jednotky stroja na automatické spracovanie údajov, ak spĺňajú všetky tri podmienky, čiže ich výlučné alebo hlavné použitie v systéme automatického spracovania údajov, možnosť pripojiť ich k centrálnej spracovateľskej jednotke a schopnosť prijímať alebo odovzdávať údaje vo forme, ktorú môže používať systém.

Keďže druhú a tretiu z uvedených podmienok možno považovať za splnené, v súvislosti s prvou podmienkou Súdny dvor pripomenul, že schopnosť reprodukovat' obrazy prichádzajúce z iných zdrojov ako zo stroja na automatické spracovanie údajov nemôže sama osebe vylučovať zaradenie obrazovky do položky 8471 KN, keďže znenie poznámky 5 B písm. a) ku kapitole 84 KN odkazuje na jednotky, ktorých „základné alebo hlavné“ použitie je v systéme automatického spracovania údajov.

Z bodov vysvetliviek týkajúcich sa položky 8471 totiž vyplýva, že monitory, ktorých hlavné použitie je v systéme automatického spracovania údajov, môžu byť identifikované popri tom, že sú vybavené vhodnou prípojkou na prepojenie so systémami na automatické

⁴⁹ KN obsiahnutá v prílohe I k nariadeniu č. 2658/87 v zneniach postupne vyplývajúcich z nariadení č. 2388/2000, 2031/2001, 1832/2002 a 1789/2003.

spracovanie údajov, aj pomocou ďalších technických vlastností, napríklad prostredníctvom toho, že sú skonštruované na prácu zblízka, že nemajú možnosť reprodukovania televíznych signálov, že majú slabšie elektromagnetické vyžarovanie, že rozstup ich obrazových bodov (pixelov) sa začína od 0,41 mm pri strednom rozlíšení a s narastajúcim rozlíšením sa znižuje, že šírka pásma je 15 MHz alebo viac, a aj na základe skutočnosti, že konfigurácia pixelov na obrazovke je menšia ako pri videomonitoroch patriacich do položky 8528 HS, zatiaľ čo ich konvergencia je silnejšia ako konvergencia videomonitorov.

Za týchto podmienok Súdny dvor rozhodol, že na účely colného zaradenia farebných plazmových obrazoviek s uhlopriečkou 106,6 cm, vybavených dvoma reproduktormi, diaľkovým ovládačom a už vopred pripraveným prístupom určeným na vloženie videokarty, do KN je potrebné zohľadniť ich neoddeliteľný účel, ktorým je reprodukcia jednak údajov pochádzajúcich z automatického zariadenia na spracovanie informácií a jednak zložených videosignálov. Takéto obrazovky sa majú zaradiť do podpoložky 8471 60 90 KN, ak sa používajú výlučne alebo hlavne v systéme automatického spracovania údajov v zmysle poznámky 5 B písm. a) ku kapitole 84 KN, alebo ak to tak nie je, do podpoložky 8528 21 90 KN, čo prináleží určiť vnútroštátnemu súdu na základe objektívnych vlastností uvedených obrazoviek, a konkrétne tých, ktoré sú spomenuté vo vysvetlivkách k položke 8471 HS, najmä v bodoch 1 až 5 časti kapitoly I D HS, ktorá sa zaoberá zobrazovacími jednotkami automatických zariadení na spracovávanie údajov.

Predkladajúci vnútroštátny súd chcel ďalej zistiť, či sa nariadenie č. 754/2004 má uplatňovať retroaktívne.

Súdny dvor po pripomenutí svojej judikatúry, podľa ktorej zásada právnej istoty bráni retroaktívnemu uplatneniu nariadenia, a to bez ohľadu na prípadné priaznivé alebo nepriaznivé účinky takéhoto uplatnenia pre dotknutú osobu, okrem prípadu, že by jeho znenie alebo cieľ obsahovali dostatočne jasný údaj umožňujúci dospieť k záveru, že toto nariadenie sa uplatňuje aj inak ako do budúcnosti, konštatoval, že žiadny prvok uvedený v preambule nariadenia č. 754/2004, v znení jeho ustanovení alebo v jeho prílohe nenaznačuje, že by sa toto nariadenie malo uplatňovať retroaktívne.

V každom prípade nariadenie, ktorým sa stanovujú podmienky zaradenia do colnej položky alebo podpoložky KN, nemôže mať retroaktívne účinky. Nariadenie č. 754/2004 sa preto nemôže uplatňovať retroaktívne.

Rozsudok z 22. septembra 2016, Kawasaki Motors Europe (C-91/15, [EU:C:2016:716](#))

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Posúdenie platnosti – Nariadenie (ES) č. 1051/2009 – Spoločný colný sadzobník – Colné zaradenie – Kombinovaná nomenklatúra – Položka 8701 – Traktory a ťahače – Podpoložky 8701 90 11 až 8701 90 39 – Nové poľnohospodárske kolesové traktory (okrem traktorov riadených chodcom) a lesné kolesové traktory a ťahače – Lhké štvorkolesové terénne vozidlá, ktoré sú konštrukčne riešené na používanie ako traktory“

V tomto rozsudku, ktorého skutkový rámec bol opísaný vyššie⁵⁰, sa Gerechthof Amsterdam (Odvolací súd Amsterdam, Holandsko) v kontexte súdneho konania začatého na návrh KME v súvislosti so ZINZT spýtal Súdneho dvora na platnosť nariadenia č. 1051/2009 a prípadne na platnosť podpoložiek, do ktorých by sa mali dotknuté vozidlá zaradiť.

Účastníci konania vo veci samej a predkladajúci vnútroštátny súd tvrdili, že vozidlá, na ktoré sa vzťahuje nariadenie č. 1051/2009, a vozidlá, o ktoré ide vo veci samej, síce nie sú identické, sú však dostatočne podobné na to, aby sa toto nariadenie mohlo uplatniť analogicky. Odvolací súd však vyjadril pochybnosti o platnosti uvedeného nariadenia vzhľadom na absenciu špecifickej výbavy, akou sú vývodové hriadele, hydraulické zdvíhacie zariadenia alebo navijaky.

Predkladajúci vnútroštátny súd tiež uviedol, že vysvetlivky k colným podpoložkám odkazujú na osobitné vybavenie, ako sú navijaky pre lesné traktory, ale poľnohospodárske traktory sú podľa ich opisu iba „obvykle“ vybavené hydraulickým zariadením a vývodovým hriadeľom. Táto okolnosť vyvolala otázky o uplatniteľnosti nariadenia č. 1051/2009 na podobné terénne vozidlá, ktoré by mohli byť zaradené do kategórie poľnohospodárskych traktorov, aj keď nemajú túto výbavu.

V tejto súvislosti Súdny dvor okrem iného pripomenul, že pokiaľ má vnútroštátny súd pochybnosti o platnosti nariadenia o zaradení, ktoré má analogicky uplatniť na výrobky dostatočne podobné výrobkom uvedeným v tomto nariadení, je opodstatnené, aby sa obrátil na Súdny dvor s návrhom na začatie prejudiciálneho konania na posúdenie platnosti tohto nariadenia.

Na záver Súdny dvor rozhodol, že bod 2 prílohy nariadenia č. 1051/2009 je neplatný v časti, v ktorej zaraďuje vozidlo, ktoré je tam opísané, do podpoložky 8701 90 90 KN⁵¹, a nie do podpoložky v rámci podpoložiek 8701 90 11 až 8701 90 39, ktorá zodpovedá výkonu motora tohto vozidla.

Rozsudok z 15. decembra 2016, LEK(C-700/15, [EU:C:2016:959](#))

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Kombinovaná nomenklatúra – Zaradenie tovarov – Potravinové doplnky patriace do colnej položky 2106 – Účinná látka ako hlavná zložka – Prípadné zaradenie do kapitoly 30 kombinovanej nomenklatúry – Prezentácia výrobkov a ich uvádzanie na trh ako liekov“

V tejto veci, ktorej časť právneho rámca bola opísaná vyššie⁵², sa predkladajúci vnútroštátny súd svojou prvou a druhou otázkou v podstate spýtal, či sa má KN⁵³ vykladať v tom zmysle, že výrobky, o aké ide vo veci samej, ktoré majú všeobecné

⁵⁰ Pokiaľ ide o skutkový a právny rámec sporu, pozri časť II.2.2 s názvom „Účel výrobku“.

⁵¹ KN v znení vyplývajúcom z nariadenia č. 948/2009.

⁵² Pozri časť I s názvom „Všeobecné úvahy o povahe a rozsahu funkcií sudcu Únie, ako aj o relevantných kritériách posudzovania“.

⁵³ KN obsiahnutá v prílohe I k nariadeniu č. 2658/87, zmenenej nariadením č. 1006/2011.

priaznivé účinky na zdravie a ktorých základnou zložkou je účinná látka obsiahnutá v potravinových doplnkoch zaradených do colnej položky 2106 KN, hoci ich výrobca prezentuje ako lieky a hoci sú uvádzané na trh a predávané ako lieky, môžu byť zaradené do položky 3004 KN, alebo či skôr patria do položky 2106 KN.

V tejto súvislosti sa Súdny dvor zaoberal okrem iného otázkou, či sú nariadenie č. 1264/98 a vykonávacie nariadenie č. 727/2012, ktoré zaraďujú určité výrobky do položky 2106 KN, uplatniteľné na výrobky, o ktoré ide vo veci samej.

V prvom rade Súdny dvor pripomenul, že podľa ustálenej judikatúry má nariadenie o zaradení všeobecnú pôsobnosť, keďže sa neuplatňuje na osobitný hospodársky subjekt, ale vo všeobecnosti na výrobky identické s výrobkom, ktorý skúmal výbor pre colný kódex. Na to, aby bolo možné v rámci výkladu určitého nariadenia o zaradení určiť jeho pôsobnosť, treba okrem iného zohľadniť jeho odôvodnenie. V tejto súvislosti Súdny dvor konštatoval, že výrobky, o ktoré ide vo veci samej, nie sú identické s výrobkami, na ktoré sa vzťahujú tieto nariadenia. Uvedené nariadenia preto nie sú priamo uplatniteľné na výrobky, o ktoré ide vo veci samej.

V druhom rade Súdny dvor odkázal na svoju judikatúru, podľa ktorej analogické uplatnenie takých nariadení o zaradení, akými sú nariadenie č. 1264/98 a vykonávacie nariadenie č. 727/2012, na výrobky, ktoré sú podobné výrobkom, na ktoré sa vzťahujú tieto nariadenia, podporuje koherentný výklad KN, ako aj rovnosť zaobchádzania s hospodárskymi subjektmi. Súdny dvor vzhľadom na túto judikatúru následne porovnal objektívne znaky a vlastnosti výrobkov, na ktoré sa vzťahujú uvedené nariadenia, a výrobkov, o ktoré ide vo veci samej. Súdny dvor dospel k záveru, že tieto výrobky majú rovnakú účinnú látku ako výrobky zaradené nariadením č. 1264/98 a vykonávacím nariadením č. 727/2012, a že rozlíšenie medzi nimi spočíva výlučne v koncentrácii použitých mikroorganizmov a pomocných látok.

Na základe týchto úvah Súdny dvor odpovedal, že také výrobky, o aké ide vo veci samej, ktoré majú všeobecné priaznivé účinky na zdravie a ktorých základnou zložkou je účinná látka obsiahnutá v potravinových doplnkoch zaradených do colnej položky 2106 KN, hoci ich výrobca prezentuje ako lieky a hoci sú uvádzané na trh a predávané ako lieky, patria do tejto položky.

Rozsudok Súdneho dvora z 13. septembra 2018, Vision Research Europe (C-372/17, [EU:C:2018:708](#))

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Spoločný colný sadzobník – Colné položky – Zaradenie tovarov – Kamera so živou pamäťou, z ktorej sú zaznamenané snímky vymazané pri vypnutí kamery alebo zaznamenaní nových snímok – Kombinovaná nomenklatúra – Podpoložky 8525 80 19 a 8525 80 30 – Vysvetlivky – Výklad – Vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 113/2014 – Výklad – Platnosť“

V tomto rozsudku, ktorého skutkový rámec bol opísaný vyššie⁵⁴, pokiaľ ide o preskúmanie platnosti vykonávacieho nariadenia č. 113/2014, Súdny dvor na jednej strane uviedol, že podľa ustálenej judikatúry má nariadenie o zaradení všeobecnú pôsobnosť, keďže sa neuplatňuje na určitý konkrétny subjekt, ale vo všeobecnosti na výrobky, ktoré sú identické s výrobkom, ktorý bol skúmaný výborom pre colný kódex. Na to, aby bolo možné v rámci výkladu určitého nariadenia o zaradení určit pôsobnosť tohto nariadenia, treba okrem iného zohľadniť jeho odôvodnenie.

Súdny dvor následne konštatoval, že z porovnania vlastností prístrojov opísaných vo vykonávacom nariadení č. 113/2014 s vlastnosťami kamery dotknutej vo veci samej vyplýva, že tieto prístroje nie sú identické, a teda že uvedené nariadenie sa na spornú kameru priamo neuplatňuje.

Na druhej strane však z ustálenej judikatúry vyplýva, že nariadenie o zaradení síce nie je priamo uplatniteľné na výrobky, ktoré nie sú identické, ale len podobné výrobku, ktorý je predmetom tohto nariadenia, toto nariadenie sa však na takéto výrobky uplatňuje analogicky. Z tohto hľadiska postačuje, aby boli výrobky, ktoré sa majú zaradiť, a výrobky, ktoré sú predmetom nariadenia o zaradení, dostatočne podobné.

Keďže zariadenia uvedené vo vykonávacom nariadení č. 113/2014 sú svojimi objektívnymi znakmi a vlastnosťami podobné kamere, o ktorú ide vo veci samej, vyplýva z toho, že vykonávacie nariadenie č. 113/2014 sa analogicky uplatňuje na uvedenú kameru. Preto je potrebné skúmať jeho platnosť.

V tejto súvislosti Súdny dvor uviedol, že Rada Európskej únie v súvislosti s uplatňovaním KN zverila Komisii konajúcej v spolupráci s colnými expertmi členských štátov širokú mieru voľnej úvahy pri spresňovaní obsahu colných položiek, ktoré prichádzajú do úvahy v súvislosti so zaraďovaním určitého tovaru. Právomoc Komisie prijímať opatrenia uvedené v článku 9 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 2658/87, akým je zaraďovanie tovaru, ju však neopravňuje meniť obsah colných položiek, ktoré boli vypracované na základe HS, zavedeného dohovorom o HS, ktorého rozsah sa Európska únia na základe článku 3 tohto dohovoru zaviazala nemeniť.

V prejednávanej veci Súdny dvor konštatoval, že vykonávacie nariadenie č. 113/2014 zaraďuje „vysokorýchlostné kamery“ do podpoložky 8525 80 19 KN. Odôvodnenie uvedeného zaradenia sa opiera o konštatovanie, že „dočasné uloženie v dočasnej pamäti sa nepovažuje za záznam v kamere, keďže obrázky sa pri vypnutí kamery stratia“. Ako pritom už Súdny dvor vysvetlil, schopnosť digitálnych fotoaparátov zaznamenať statické obrázky do internej pamäti je podstatnou vlastnosťou tovaru patriaceho do colnej podpoložky 8525 80 30 KN bez ohľadu na to, či je táto záznamová schopnosť dočasná alebo trvalá.

⁵⁴ Pozri časť I II.1.4. s názvom „Pravidlá 4 až 6 – štandardné pravidlo, osobitné pravidlo uplatniteľné na určité obaly a schránky, pravidlo týkajúce sa porovnania podpoložiek“.

Vzhľadom na to, že vykonávacie nariadenie č. 113/2014 na rozdiel od toho, čo vyplýva z podpoložky 8525 80 30 KN, vylučuje z tejto podpoložky prístroje, ktoré dočasne ukladajú obrázky v dočasnej pamäti, a v dôsledku toho zaraďuje „vysokorýchlostné kamery“ do podpoložky 8525 80 19 KN, Súdny dvor dospel k záveru, že toto vykonávacie nariadenie je nezlučiteľné s rozsahom pôsobnosti podpoložky 8525 80 30 KN.

Komisia preto prijatím vykonávacieho nariadenia č. 113/2014 zmenila rozsah pôsobnosti podpoložky 8525 80 30 KN tak, že ho obmedzila, a prekročila právomoci, ktoré jej zveril článok 9 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 2658/87.

Súdny dvor preto rozhodol, že podpoložka 8525 80 30 KN sa má vykladať v tom zmysle, že do nej patrí taká kamera, o akú ide vo veci samej, ktorá môže zachytiť veľké množstvo snímok za sekundu a uchovávať ich vo svojej internej dočasnej pamäti, z ktorej sa vymažú v okamihu, keď sa kamera vypne, a že vykonávacie nariadenie č. 113/2014 je v rozsahu, v akom sa analogicky uplatňuje na výrobky s vlastnosťami uvedenej kamery, neplatné.

3. Oznámenia o zaradení a záväzné colné informácie

3.1. Oznámenie WCO a colného výboru o zaradení

Rozsudok z 19. novembra 1975 (plénium), *Douaneagent der Nederlandse Spoorwegen* (38/75, [EU:C:1975:154](#))

„Xerografické kopírovacie stroje“

Dňa 28. apríla 1971 dovezla žalobkyňa vo veci samej z tretej krajiny xerografický kopírovací stroj na rozmnožovanie dokumentov. Holandská colná správa zaradila tento prístroj do colnej položky 90.07 A „fotografické prístroje“ TDC⁵⁵ a uložila naň clo vo výške 14 %. Toto zaradenie zodpovedá dodatočnej poznámke zavedenej do kapitoly 90 TDC nariadením č. 1/71 (ďalej len „sporná doplnková poznámka“), ktorým sa s účinnosťou od 1. januára 1971 zmenil TDC, znejúcej takto: „Do podpoložky 90.07 A sa zaraďujú aj zariadenia na automatické reprodukovanie dokumentov elektrostatickým postupom, vybavené optickým systémom na snímanie obrazu“. Táto poznámka zodpovedala stanovisku o zaradení vydanému v decembri 1965 Radou pre colnú spoluprácu poverenou dohľadom nad vykonávaním Dohovoru o nomenklatúre na zaraďovanie tovarov do colných sadzieb, podpísaného v Bruseli 15. decembra 1950 (ďalej len „dohovor o nomenklatúre“)⁵⁶.

⁵⁵ TDC obsiahnutý v prílohe I k nariadeniu č. 950/68, zmenenej nariadením č. 1/71.

⁵⁶ Dohovor o nomenklatúre na klasifikáciu tovarov v colných sadzbách podpísaný v Bruseli 15. decembra 1950.

Pred 1. januárom 1971 však holandská colná správa zaradila predmetné zariadenie do položky 84.54 B, „iné kancelárske stroje a zariadenia“, aby vyhovela dvom rozhodnutiam Tarief commissie (colná komisia) z 2. februára 1970.

Keďže clo uplatniteľné na tovar položky 84.54 B bolo v rámci multilaterálnych rokovaní Všeobecnej dohody o clách a obchode (GATT) znížené na 7 %, žalobkyňa usúdila, že sporná doplnková poznámka, ktorou sa sporný tovar „presunul“ z konsolidovanej položky so sadzbou 7 % do položky so sadzbou 14 %, porušuje článok II tejto dohody. Žalobkyňa vzhľadom na to, že jej sťažnosť bola zamietnutá, podala odvolanie na colnú komisiu, ktorá sa rozhodla spýtať sa Súdneho dvora okrem iného to, či sporná doplnková poznámka porušuje povinnosti vyplývajúce z dohovoru o nomenklatúre, najmä z článku II písm. b) ii) zakazujúceho vykonávať zmeny poznámok ku kapitolám a triedam, ktoré by mohli zmeniť rozsah kapitol, tried a položiek nomenklatúry.

Súdny dvor v prvom rade objasnil, že Únia nahradila členské štáty v záväzkoch vyplývajúcich z dohovoru o nomenklatúre a z dohovoru z toho istého dňa o zriadení Rady pre colnú spoluprácu⁵⁷, a v dôsledku toho je uvedenými záväzkami viazaná.

V tejto súvislosti Súdny dvor konštatoval, že medzi záväzkami uvedenými v prvom z týchto dohovorov sa v článku II písm. b) ii) nachádza povinnosť zmluvných strán „nevykonať v poznámkach ku kapitolám alebo triedam žiadnu zmenu, ktorá by mohla zmeniť rozsah kapitol, tried a položiek, ktoré sú obsiahnuté v nomenklatúre“.

Stanoviská o zaradení vydané Radou pre colnú spoluprácu navyše nie sú pre zmluvné strany záväzné, ale predstavujú určujúce výkladové prvky, a to o to viac, že pochádzajú od orgánu, ktorý tieto strany poverili zabezpečením jednotnosti pri výklade a uplatňovaní KN. Takýto výklad, ak navyše zodpovedá praxi všeobecne uplatňovanej zmluvnými štátmi, možno vylúčiť len vtedy, ak je zrejme nezlučiteľný so znením predmetnej položky alebo ak zjavne prekračuje mieru voľnej úvahy priznanú Rade pre colnú spoluprácu.

Vzhľadom na tieto úvahy Súdny dvor dospel k záveru, že vzhľadom na mieru podobnosti medzi fotografickými a xerografickými procesmi s fotografovaním sa nezdá, že by boli splnené podmienky vyžadujúce vylúčenie stanoviska o zaradení ako nezlučiteľného s dotknutou položkou. Sporná doplnková poznámka preto nie je nezlučiteľná s povinnosťami vyplývajúcimi z dohovoru o nomenklatúre.

Z týchto úvah vyplýva, že skúmanie spisu neodhalilo žiadne skutočnosti, ktoré by mohli ovplyvniť platnosť spornej doplnkovej poznámky.

⁵⁷ Dohovor o zriadení Rady pre colnú spoluprácu podpísaný v Bruseli 15. decembra 1950.

Rozsudok z 10. novembra 2011, X a XB V (C-319/10 a C-320/10, [EU:C:2011:720](#))

„Spoločný colný sadzobník – Kombinovaná nomenklatúra – Colné zaradenie – Vykostené, mrazené a nasolené kuracie mäso – Platnosť a výklad nariadení (ES) č. 535/94, 1832/2002, 1871/2003, 2344/2003 a 1810/2004 – Doplnková poznámka 7 ku kapitole 2 kombinovanej nomenklatúry – Rozhodnutie orgánu na urovnávanie sporov WTO – Právne účinky“

Vo veci, v ktorej bol vydaný tento rozsudok, bolo úlohou Súdneho dvora odpovedať okrem iného na otázku, či je v rámci výkladu alebo posúdenia platnosti doplnkovej poznámky obsiahnutej v nariadení č. 1810/2004⁵⁸ možné odvolávať sa na rozhodnutie orgánu pre riešenie sporov (ďalej len „ORS“) zriadeného v rámci WTO vzhľadom na to, že sa týka výkladu pojmu „solené“ uvedeného v položke 0210, aj keď bolo colné vyhlásenie o prepustení do voľného obehu podané pred prijatím tohto rozhodnutia.

Predmetom sporu vo veci samej bolo colné zaradenie mrazeného a vykosteného kuracieho mäsa s rôznym obsahom pridanej soli, od 0,6 % do 1 %. Žalobkyne vo veci samej tvrdili, že mäso by sa malo zaradiť do podpoložky 0210 99 39 KN, keďže prídanie soli, hoci menej ako 1,2 %, mení povahu mäsa, pričom táto téza vychádzala z rozhodnutia ORS. Colné orgány naopak tvrdili, že tovar mal byť zaradený do podpoložky 0207 14 10, pričom vychádzali zo spornej doplnkovej poznámky. Predkladajúci vnútroštátny súd zdôraznil význam výkladu tejto poznámky a platnosti právnych úprav, ako aj vplyv rozhodnutí WTO na výsledok sporu.

Pokiaľ ide v prvom rade o otázku, či je možné posúdiť platnosť spornej doplnkovej poznámky vzhľadom na rozhodnutie ORS, Súdny dvor pripomenul, že dohody WTO v zásade nepatria medzi normy, z hľadiska ktorých Súdny dvor preskúmava zákonnosť aktov orgánov Únie. Preskúvanie zákonnosti predmetného aktu Únie z hľadiska pravidiel WTO prináleží Súdnemu dvoru iba za predpokladu, že Únia sa rozhodla vykonať osobitnú povinnosť prijatú v rámci WTO alebo, tak ako v tomto prípade, keď akt Únie výslovne odkazuje na presné ustanovenia dohôd WTO.

Okrem toho hospodársky subjekt nemôže pred súdom členského štátu tvrdiť, že právna úprava Únie je nezlučiteľná s určitými pravidlami WTO, keďže ORS vyhlásil uvedenú právnu úpravu za nezlučiteľnú s týmito pravidlami. Okrem toho uplynula primeraná lehota stanovená v rámci systému riešenia sporov zavedeného dohodami WTO a poskytnutá Únii na to, aby dosiahla súlad s týmto rozhodnutím.

Nemožno pripustiť ani možnosť hospodárskeho subjektu odvolávať sa pred súdom Únie na to, že jej právna úprava je nezlučiteľná s rozhodnutím ORS. Odporúčania alebo rozhodnutia ORS, ktorými sa konštatuje nedodržanie pravidiel WTO, sa totiž v zásade, bez ohľadu na ich právny dosah, nemôžu od základu odlišovať od hmotnoprávných pravidiel odzrkadľujúcich záväzky, ktoré člen prijal v rámci WTO. Na účely preukázania, či je právna úprava Únie nezlučiteľná s odporúčaním alebo rozhodnutím ORS

⁵⁸ KN obsiahnutá v prílohe I k nariadeniu č. 2658/87, zmenenej nariadením č. 1810/2004.

konštatujúcim nedodržanie uvedených pravidiel, sa na súde Únie v zásade nemožno odvolávať na toto odporúčanie alebo rozhodnutie o nič viac ako na hmotnoprávne pravidlá obsiahnuté v dohodách WTO.

V tejto veci podľa Súdneho dvora ani zo spisu, ani z odôvodnení príslušných nariadení nevyplýva, že Komisia mala pri prijímaní týchto nariadení v úmysle vykonať v právnom poriadku Únie osobitnú povinnosť prijatú v rámci WTO. Na druhej strane žiadne z týchto nariadení výslovne neodkazuje na presné ustanovenia dohôd WTO. Okrem toho rozhodnutie ORS bolo prijaté až po tom, čo nastali skutkové okolnosti veci samej, a primeraná lehota na jeho vykonanie uplynula až 27. júna 2006.

Z toho vyplýva, že v rámci posudzovania platnosti spornej doplnkovej poznámky obsiahnutej v nariadení č. 1810/2004 beztak nie je možné odvolávať sa na rozhodnutie OUS za okolností, o aké ide vo veci samej.

Pokiaľ ide v druhom rade o otázku, či je možné spornú doplnkovú poznámku vykladať z hľadiska rozhodnutia ORS, prednosť medzinárodných dohôd uzavretých Úniou pred sekundárnou právnou úpravou Únie vyžaduje, aby sa tieto predpisy vykladali v čo najväčšej miere v súlade s týmito dohodami. Súdny dvor sa v tejto súvislosti na podporu svojho výkladu niektorých ustanovení dohôd WTO už odvolal na správy osobitnej skupiny alebo odvolacieho orgánu WTO.

Nie je síce vylúčené, že na účely výkladu práva Únie sa za určitých okolností možno odvolať na rozhodnutie ORS, v tejto veci však podľa Súdneho dvora výklad rozhodnutia ORS, ktorý predložili žalobkyne vo veci samej a predkladajúci vnútroštátny súd, vychádza z nesprávneho výkladu tohto rozhodnutia.

V tejto súvislosti Súdny dvor dospel k záveru, že za okolností, keď boli colné vyhlásenia o prepustení do voľného obehu podané pred 27. septembrom 2005, nie je možné odvolávať sa na rozhodnutia orgánu WTO na riešenie sporov a na dve správy osobitnej skupiny WTO ani v rámci výkladu spornej doplnkovej poznámky obsiahnutej v nariadení č. 1810/2004, ani v rámci posudzovania platnosti tejto doplnkovej poznámky.

3.2. Záväzné informácie o nomenklatúrnom zaradení tovaru

Rozsudok z 2. decembra 2010, Schenker (C-199/09, [EU:C:2010:728](#))

„Nariadenie (EHS) č. 2454/93 – Vykonávacie ustanovenia k Colnému kódexu Spoločenstva – Článok 6 ods. 2 – Žiadosť o záväznú informáciu o nomenklatúrnom zaradení tovaru – Pojem „jeden druh tovaru““

Vo veci, v ktorej bol vydaný tento rozsudok, položil predkladajúci vnútroštátny súd Súdnemu dvoru otázku týkajúcu sa výkladu článku 6 ods. 2 nariadenia č. 2454/93, podľa ktorého sa žiadosť o ZINZT môže týkať iba jedného druhu tovaru. Predkladajúci

vnútroštátny súd sa okrem iného spýtal, či sa má toto ustanovenie vykladať v tom zmysle, že žiadosť o ZINZT sa musí obmedziť na jediný tovar, a teda sa nemôže týkať rôznych tovarov, aj keď sú medzi nimi minimálne rozlišovacie prvky. Táto prejudiciálna otázka vedie k skúmaniu, či panely s tekutými kryštálmi LCD, o aké ide vo veci samej, predstavujú „jeden druh tovaru“ v zmysle článku 6 ods. 2 nariadenia č. 2454/93.

Súdny dvor na úvod poukázal na to, že colný kódex a vykonávacie nariadenie k colnému kódexu neobsahujú žiadnu definíciu pojmu „jeden druh tovaru“ obsiahnutého v článku 6 ods. 2 tohto nariadenia. Na účely výkladu tohto pojmu je preto potrebné zohľadniť znenie, kontext a ciele uvedeného ustanovenia.

Súdny dvor následne po prvé konštatoval, že podľa znenia uvedeného článku 6 ods. 2, ktorý odkazuje na „jeden druh tovaru“, sa žiadosť o ZINZT môže vzťahovať na rôzne tovary, pokiaľ tieto tovary patria pod jeden druh. Vzhľadom na obvyklý význam uvedeného pojmu môžu predstavovať „jeden druh tovaru“ iba tovary s podobnými vlastnosťami.

Po druhé na účely určenia, ktoré rozlišovacie prvky bránia možnosti usúdiť, že tovary s podobnými vlastnosťami patria pod určitý druh tovaru v zmysle článku 6 ods. 2 nariadenia č. 2454/93, Súdny dvor pripomenul, že cieľom systému ZINZT je poskytnúť hospodárskemu subjektu právnu istotu, ak existuje pochybnosť o colnom zaradení tovaru. ZINZT tak zabezpečuje jej adresátovi zaradenie tovaru do presnej colnej položky, čo umožní vopred poznať výšku cla splatného po splnení colných formalít pre tento tovar.

Okrem toho uvedený systém uľahčuje fungovanie samotných colných orgánov tým, že colné zaradenie tovarov, ktoré sú predmetom takejto informácie, je určené pre každé budúce colné vyhlásenie týkajúce sa týchto tovarov počas trvania platnosti uvedenej informácie.

Vzhľadom na cieľ sledovaný predmetnou právnou úpravou Súdny dvor vysvetlil, že na tovary napriek tomu, že majú podobné vlastnosti, nemožno hľadieť tak, že patria pod jeden druh tovarov v zmysle článku 6 ods. 2 nariadenia č. 2454/93, ak ich možno zaradiť do rôznych položiek alebo podpoložiek colnej nomenklatúry. Zahrnutie viacerých tovarov, ktoré by mohli patriť do rôznych položiek alebo podpoložiek do tej istej ZINZT, by totiž okrem sťaženia práce colných orgánov viedlo k zvýšenému riziku chyby pri posúdení informácií poskytnutých v žiadosti a v dôsledku toho pri určení zaradenia týchto tovarov.

Za týchto podmienok Súdny dvor dospel k záveru, že ZINZT sa nemôže vzťahovať na rôzne tovary napriek tomu, že majú podobné vlastnosti, ak existujúce rozlišovacie prvky medzi týmito tovarmi môžu mať akýkoľvek vplyv na ich colné zaradenie.

Súdny dvor preto rozhodol, že článok 6 ods. 2 nariadenia č. 2454/93 sa má vykladať v tom zmysle, že ZINZT sa môže týkať rôznych tovarov pod podmienkou, že tieto tovary patria do jedného druhu tovarov. Za tovary patriace pod jeden druh tovarov v zmysle

tohto ustanovenia možno považovať iba tovary, ktoré majú podobné vlastnosti a ktorých rozlišovacie prvky sú na účely ich colného zaradenia úplne bezvýznamné.

Rozsudok z 15. septembra 2005, *Intermodal Transports* (C-495/03, [EU:C:2005:552](#))

„Spoločný colný sadzobník – Colné položky – Zaradenie do kombinovanej nomenklatúry – Položka 8709 – Traktor ‚Magnum ET120 Terminal Tractor‘ – Článok 234 ES – Povinnosť vnútroštátneho súdu položiť prejudiciálnu otázku – Podmienky – Závazná informácia o nomenklatúrnom zaradení tovaru týkajúca sa podobného vozidla vydaná tretej osobe colnými orgánmi iného členského štátu“

Intermodal, holandská spoločnosť, deklarovala motorové vozidlá na účely ich prepustenia do voľného obehu, pričom ich zaradila do položky 8709 KN.

Holandské colné orgány však po preverení usúdili, že tieto vozidlá patria do podpoložky 8701 20 10 KN. V dôsledku toho poslali spoločnosti Intermodal výzvu na dodatočnú platbu. Intermodal na podporu žaloby, ktorú podala proti tomuto oznámeniu, predložila okrem iného ZINZT vydanú fínskymi colnými orgánmi, v ktorej bola ako adresátka uvedená fínska spoločnosť a v ktorej boli podobné vozidlá zaradené do položky 8709 KN. Táto žaloba však bola zamietnutá.

Intermodal podala proti tomuto rozhodnutiu kasačný opravný prostriedok na predkladajúci vnútroštátny súd. Tento súd síce konštatoval, že spoločnosti Intermodal nemôže vyplývať žiadne právo zo ZINZT, ktorej adresátom nie je a ktorá sa týka iného tovaru, no položil si otázku, či za okolností sporu vo veci samej nemá vnútroštátny súd, ktorý usúdi, že ZINZT vydaná tretej osobe obsahuje zjavne nesprávne zaradenie do KN, povinnosť podať na Súdny dvor návrh na začatie prejudiciálneho konania.

Za týchto okolností sa Súdneho dvora v prvom rade spýtal, či má vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o spore týkajúcom sa zaradenia tovaru do KN a pred ktorým sa odkazuje na ZINZT týkajúcu sa podobného tovaru vydanú colnými orgánmi iného členského štátu tretej osobe vo vzťahu k uvedenému sporu, povinnosť položiť Súdnemu dvoru otázky týkajúce sa výkladu, ak usúdi, že uvedená ZINZT nie je v súlade s KN a ak má v úmysle určiť iné colné zaradenie, ako je uvedené v tejto ZINZT.

Na úvod Súdny dvor spresnil, že z článku 12 nariadenia č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva, vyplýva, že ZINZT zakladá práva len v prospech jej adresáta a len vo vzťahu k tovaru, ktorý je v nej opísaný.

V rámci sporu, ktorý prejednáva súd členského štátu, účastníci konania nemajú žiadne osobné právo odvolávať sa na ZINZT týkajúcu sa podobného tovaru a vydanú tretej osobe orgánmi iného členského štátu.

Za týchto podmienok Súdny dvor dospel k záveru, že ak sa v rámci sporu týkajúceho sa colného zaradenia určitého tovaru, o ktorom rozhoduje vnútroštátny súd, predloží ZINZT týkajúca sa podobného tovaru vydaná colnými orgánmi iného členského štátu tretej

osobe vo vzťahu k uvedenému sporu a ak uvedený súd usúdi, že colné zaradenie uvedené v tejto záväznej informácii je nesprávne, dôsledkom týchto dvoch okolností nemôže byť – pokiaľ ide o súd, ktorého rozhodnutie možno napadnúť opravnými prostriedkami podľa vnútroštátneho práva –, povinnosť tohto súdu položiť Súdnemu dvoru otázky týkajúce sa výkladu.

Ak ide o súd, ktorého rozhodnutie nemožno napadnúť opravnými prostriedkami podľa vnútroštátneho práva, uvedené okolnosti nemôžu mať samy osebe automaticky za následok povinnosť tohto súdu položiť Súdnemu dvoru otázky týkajúce sa výkladu. Takýto súd si však musí v prípade, že pred ním vznikne otázka práva Únie, splniť povinnosť obrátiť sa na Súdny dvor, pokiaľ nekonštatoval, že položená otázka nie je relevantná alebo že predmetné ustanovenie práva Únie už bolo predmetom výkladu Súdneho dvora alebo že správne uplatnenie práva Únie je také jasné, že neoponecháva priestor na žiadnu rozumnú pochybnosť. Existenciu takejto možnosti treba posúdiť v závislosti od charakteristík vlastných právu Únie, osobitných ťažkostí, ktoré predstavuje jeho výklad, a rizika odlišností judikatúry v rámci Únie.

V tejto súvislosti existencia ZINZT vydaných orgánmi iného členského štátu musí viesť uvedený súd k tomu, aby bol zvlášť pozorný pri svojom posúdení týkajúcom sa prípadnej neexistencie rozumnej pochybnosti o správnom uplatnení KN⁵⁹, pričom zohľadní okrem iného tri vyššie uvedené kritériá posúdenia.

V druhom rade sa vnútroštátny súd Súdneho dvora spýtal, či sa má položka 8709 KN vykladať v tom zmysle, že vozidlo, ktoré má charakteristiky vozidla, o aké ide vo veci samej, patrí do tejto položky.

V tejto súvislosti Súdny dvor poukázal na to, že znenie položky 8709 KN rozlišuje medzi dvoma kategóriami vozidiel, pričom obe sú definované najmä v závislosti od ich určitých fyzikálnych vlastností a/alebo možností ich použitia. Okrem toho toto znenie pripisuje rozhodujúci význam skutočnosti, že predmetné vozidlá musia byť typu vozidiel používaných na ťahanie na železničných staniciach, a najmä, ako vyplýva z niektorých jazykových verzií, na nástupištiach. Toto kritérium odkazuje na objektívne charakteristiky vozíka, ktorými musí byť to, že je prirodzene vhodný na používanie na železničných staniciach, najmä na nástupištiach, a že je totožný alebo analogický s vozidlami, ktoré sa na takýchto miestach skutočne používajú.

Podľa Súdneho dvora z charakteristík vozidiel, o ktoré ide vo veci samej, vyplýva, že sa zjavne ani nepodobajú vozidlám skutočne používaným na ťahanie na železničných staniciach, najmä na nástupištiach, ani nie sú pre svoju povahu spôsobilé na takéto použitie. V dôsledku toho takéto vozidlá nemôžu patriť do pôsobnosti položky 8709.

Za týchto podmienok Súdny dvor rozhodol, že položka 8709 KN sa nevzťahuje na vozidlo vybavené dieselovým motorom s výkonom 132 kW pri 2 500 otáčkach za minútu, ako aj

⁵⁹ KN obsiahnutá v prílohe I k nariadeniu č. 2658/87, zmenenej nariadením č. 2261/98.

automatickou prevodovkou so štyrmi rýchlostnými stupňami pre jazdu vpred a jedným spätným rýchlostným stupňom a uzavretou kabínou, ako aj zdvíhacím zariadením umožňujúcim výšku zdvíhu 60 cm, ktoré má nosnosť 32 000 kg, veľmi malý polomer otáčania a je konštruované na premiestňovanie návesov na pozemkoch a v priemyselných budovách. Takéto vozidlo totiž nie je ani vozíkom s vlastným pohonom používaným na prepravu tovaru, ani malým ťahačom patriacim medzi typy vozidiel používané na železničných staniach v zmysle tejto položky.

Rozsudok zo 7. apríla 2011, Sony Supply Chain Solutions (Europe) (C-153/10, [EU:C:2011:224](#))

„Nariadenie (EHS) č. 2913/92 – Colný kódex Spoločenstva – Článok 12 ods. 2 a 5, článok 217 ods. 1 a článok 243 – Nariadenie (EHS) č. 2454/93 – Vykonávacie ustanovenia k nariadeniu (EHS) č. 2913/92 – Články 10 a 11 – Zaradenie tovarov – Závazná informácia o nomenklatúrnom zaradení tovaru – Odvolávanie sa iným subjektom než adresátom tejto informácie na účely nomenklatúrneho zaradenia rovnakého tovaru – Pokyny vnútroštátneho colného orgánu – Legitímna dôvera“

Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV (ďalej len „SLE“) podala žalobu proti žiadosti holandských colných orgánov o zaplatenie cla týkajúceho sa dovozu herných zariadení, medzi ktorými bola aj konzola s názvom Playstation 2 Computer Entertainment System (ďalej len „PS 2“). V rámci tejto žaloby poukázala SLE na konanie, ktorého účastníkmi boli Sony Computer Entertainment Europe Ltd. (ďalej len „SCEE“), patriaca do rovnakej skupiny spoločností, a colné orgány Spojeného kráľovstva. Dňa 19. októbra 2000 tieto colné orgány vydali SCEE ZINZT týkajúcu sa PS2, ktorá tieto konzoly zaradila do colnej podpoložky 9504 10 00 KN⁶⁰.

V tejto súvislosti sa predkladajúci vnútroštátny súd spýtal Súdneho dvora okrem iného, či nariadenie č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje colný kódex Spoločenstva, zmenené nariadením č. 82/97, ako aj nariadenie č. 2454/93, zmenené nariadením č. 12/97 (ďalej len „vykonávacie nariadenie“), treba vykladať v tom zmysle, že colný deklarant, ktorý vyhotovuje colné vyhlásenia vo vlastnom mene a na vlastný účet, sa môže odvolávať na ZINZT, ktorej adresátom nie je on sám, ale spoločnosť, s ktorou je prepojený a na žiadosť ktorej tieto vyhlásenia vyhotovil.

Súdny dvor na úvod pripomenul, že cieľom ZINZT je poskytnúť hospodárskemu subjektu právnu istotu v prípade, že pretrváva pochybnosť o zaradení tovaru do existujúcej colnej nomenklatúry, a chrániť ho tak pred akoukoľvek neskoršou zmenou stanoviska colných orgánov k zaradeniu tohto tovaru.

Ďalej Súdny dvor uviedol, že z ustanovenia článku 12 ods. 2 colného kódexu v spojení s článkami 10 a 11 vykonávacieho nariadenia vyplýva, že na ZINZT sa môže odvolávať len

⁶⁰ KN obsiahnutá v prílohe I k nariadeniu č. 2658/87 v zneniach vyplývajúcich – v tomto poradí – z nariadenia č. 2204/1999 a nariadenia č. 2263/2000.

jej adresát, a to vo vzťahu k colným orgánom, ktoré ju vydali, a vo vzťahu k colným orgánom ostatných členských štátov. V tejto súvislosti Súdny dvor konštatoval, že ZINZT zakladá práva iba v prospech jej adresáta. Z článkov 5 a 64 colného kódexu pritom vyplýva, že pravidlo, podľa ktorého sa na ZINZT môže odvolávať len jej adresát, tomuto adresátovi nezakazuje podať colné vyhlásenie prostredníctvom tretej osoby. Colný kódex totiž upravuje právo na colné zastúpenie taxatívnym spôsobom.

Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ako aj z pripomienok, ktoré Súdnemu dvoru predložila SLE, však vyplýva, že SLE nekonala ako zástupca SCEE. Preto sa nemohla voči holandským colným orgánom odvolávať na ZINTZ, ktorej adresátom bola SCEE. V tejto súvislosti samotná okolnosť, že SCEE a SLE patrili do rovnakej skupiny spoločností alebo že SLE bola daňovým zástupcom SCEE v Holandsku, nepriznala SLE postavenie zástupcu v zmysle článku 5 colného kódexu.

Na základe týchto úvah Súdny dvor rozhodol, že článok 12 ods. 2 colného kódexu, ako aj články 10 a 11 vykonávacieho nariadenia sa majú vykladať v tom zmysle, že colný deklarant, ktorý vo vlastnom mene a na vlastný účet vyhotovuje colné vyhlásenia, sa nemôže odvolávať na ZINZT, ktorej adresátom nie je on sám, ale prepojená spoločnosť, na ktorej žiadosť uskutočnil tieto vyhlásenia.

V ďalšej otázke sa predkladajúci vnútroštátny súd Súdneho dvora spýtal, či v rámci konania týkajúceho sa výberu cla môže dotknutá osoba napadnúť tento výber predložením ZINZT vydanej vo vzťahu k tým istým tovarom v inom členskom štáte. Vnútroštátny súd sa okrem toho spýtal, či sa má táto ZINZT zohľadniť, ak bola v čase dovozu jej platnosť sporná a napokon bola zmenená až po tomto dovoze.

V tejto súvislosti Súdny dvor najprv objasnil, že podľa článku 12 ods. 2 colného kódexu a článku 11 vykonávacieho nariadenia ZINZT zaväzuje colné orgány len vtedy, ak sa na ňu odvoláva jej adresát alebo jeho zástupca. S výnimkou tohto prípadu nemôže súdny orgán, ktorý koná podľa článku 243 ods. 2 colného kódexu a ktorému bola predložená ZINZT, priznať tejto ZINZT právne účinky, ktoré sú s ňou spojené. Na ZINZT sa však môže ako na dôkazný prostriedok odvolávať aj iná osoba ako jej adresát. Ak totiž neexistuje právna úprava Únie, ktorá by sa týkala dôkazných prostriedkov, sú v zásade prípustné všetky dôkazné prostriedky, ktoré procesné práva členských štátov pripúšťajú v konaniach podobných konaniu upravenému v článku 243 colného kódexu.

Súdny dvor ďalej pripomenul svoju judikatúru, podľa ktorej okolnosť, že colné orgány iného členského štátu vydali tretej osobe vo vzťahu k sporu, o ktorom rozhoduje vnútroštátny súd, proti ktorého rozhodnutiam nemožno podať podľa vnútroštátneho práva opravný prostriedok, na určitý tovar ZINZT, ktorá zrejme obsahuje iný výklad položiek KN než ten, ktorý uvedený súd považuje za potrebné prijať vo vzťahu k predmetnému podobnému výrobku dotknutému v uvedenom spore, musí istotne tento súd viesť k tomu, aby bol zvlášť pozorný pri svojom posúdení týkajúcom sa prípadnej absencie rozumnej pochybnosti o správnom uplatnení KN.

Súdny dvor z tejto judikatúry vyvodil, že súd, ktorý rozhoduje o spore týkajúcom sa colného zaradenia tovaru a následného zaplatenia cla, môže vziať do úvahy ako dôkazný prostriedok ZINZT vydanú tretej osobe.

Vzhľadom na tieto úvahy Súdny dvor dospel k záveru, že článok 12 ods. 2 a 5 a článok 217 ods. 1 colného kódexu, ako aj článok 11 vykonávacieho nariadenia v spojení s článkom 243 colného kódexu sa majú vykladať v tom zmysle, že v rámci konania týkajúceho sa výberu cla môže dotknutá strana namietat proti takému výberu tak, že predloží ako dôkaz ZINZT vydanú vo vzťahu k rovnakému tovaru v inom členskom štáte, pričom však táto ZINZT nemôže vyvolávať právne účinky, ktoré sú s ňou spojené. Vnútroštátnemu súdu však prináleží určiť, či príslušné procesné predpisy dotknutého členského štátu umožňujú predložiť takéto dôkazné prostriedky.

Predkladajúci vnútroštátny súd sa navyše spýtal, či sa majú colný kódex a vykonávacie nariadenie vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny pokyn, ktorý priznáva vnútroštátnym orgánom možnosť odvolávať sa na účely colného zaradenia deklarovaných tovarov na ZINZT vydanú tretej osobe vo vzťahu k tým istým tovarom, mohol vyvolať u dovozcov legitímnu dôveru, že sa budú môcť na tento pokyn odvolávať.

Na úvod Súdny dvor spresnil, že podľa návrhu na začatie prejudiciálneho konania holandská colná príručka v čase dovozov, o ktoré ide vo veci samej, stanovovala, že „na ZINZT sa môže odvolávať iba oprávnený subjekt, [a že] v každom prípade sa vyžaduje, aby predložené tovary z každého hľadiska zodpovedali opisu tovarov v ZINZT. Ak sa dovozca odvoláva na platnú ZINZT, vo vzťahu ku ktorej nie je oprávneným subjektom, ale uskutočňuje vyhlásenie, ktoré sa týka presne tých istých tovarov, ako sú tovary opísané v ZINZT, zaradenie musí zodpovedať zaradeniu uvedenému v ZINZT“.

V tejto súvislosti Súdny dvor odkázal na svoju judikatúru, podľa ktorej sa na zásadu ochrany legitímnej dôvery nemožno odvolávať proti presnému ustanoveniu práva Únie, a na základe konania vnútroštátneho orgánu povereného uplatňovaním práva Únie, ktoré je s týmto právom v rozpore, nemôže vzniknúť legitímna dôvera hospodárskeho subjektu v priznanie zaobchádzania, ktoré je v rozpore s právom Únie.

Článok 12 colného kódexu pritom detailne upravuje podmienky vydania, právnu silu, ako aj trvanie platnosti ZINZT. Okrem toho článok 10 ods. 1 vykonávacieho nariadenia jasne uvádza, že na ZINZT sa môže odvolávať len jej adresát alebo zástupca, ktorý koná na účet tohto adresáta.

Z toho vyplýva, že holandské colné orgány zodpovedné za uplatňovanie práva Únie tým, že ZINZT priznali rovnakú právnu silu ako ZINZT, na ktorú sa odvoláva tretia osoba alebo jej adresát, konali v rozpore s právom Únie.

V dôsledku toho Súdny dvor odpovedal, že článok 12 colného kódexu a článok 10 ods. 1 vykonávacieho nariadenia sa majú vykladať v trom zmysle, že vnútroštátny pokyn, ktorý priznáva vnútroštátnym orgánom možnosť odvolávať sa na účely colného zaradenia deklarovaných tovarov na ZINZT vydanú tretej osobe vo vzťahu k tým istým tovarom,

nemohla vyvolať u dovozcov legitímnu dôveru, že sa budú môcť na tento pokyn odvolávať.

Rozsudok zo 14. apríla 2011, British Sky Broadcasting Group a Pace (C-288/09 a C-289/09, [EU:C:2011:248](#))

„Spoločný colný sadzobník – Colné zaradenie – Kombinovaná nomenklatúra – Prijímače a dekodéry satelitného digitálneho televízneho signálu s funkciou záznamu – Colný kódex Spoločenstva – Článok 12 ods. 5 písm. a) i) a článok 12 ods. 6 – Časová platnosť záväznej informácie o nomenklatúrnom zaradení tovaru“

V tomto rozsudku, ktorého prvky právneho rámca boli opísané vyššie⁶¹, mal Súdny dvor odpovedať na otázku, či ZINZT, ktorá už nie je v súlade s KN z dôvodu nadobudnutia účinnosti zmeny zákona, stratila platnosť po dátume tohto nadobudnutia účinnosti.

V spore vo veci samej v druhej zo spojených vecí bola Pace, spoločnosť so sídlom v Spojenom kráľovstve, výrobcom a dovozcom set-top boxov s komunikačnou funkciou vybavených pamäťovou jednotkou na pevnom disku (ďalej len „set-top boxy STB-HDD“) a určených pre poskytovateľov platených televíznych služieb. Pace dovážala do Spojeného kráľovstva tieto set-top boxy, najmä model TDS 470NB SD PVR (označovaný aj ako „set-top box Sky+“), ktorý sa vyrábal pre Sky a ktorý táto spoločnosť označovala ako „model DRX 280“.

Dňa 8. apríla 2005 vydali Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (ďalej len „komisári“) spoločnosti Pace ZINZT, ktorou zaradili modul Sky+ do podpoložky 8528 12 91 KN, ako vyplýva z nariadenia č. 1810/2004. Po nadobudnutí účinnosti nariadenia č. 1549/2006 1. januára 2007 sa táto podpoložka stala podpoložkou 8528 71 13. Drobné rozdiely medzi jednotlivými set-top boxmi STB-HDD z hľadiska technického opisu alebo opisu výrobkov nemajú na ich zaradenie vplyv.

Listami zo 4. decembra 2006 a z 29. januára 2007 komisári informovali Pace o tom, že „od 1. januára 2007 budú kódy KN významne zmenené“ a že „vzhľadom na zmeny kódov KN bude ZINZT [z 8. apríla 2005] vzatá späť s účinnosťou od 31. decembra 2006“.

Listom z 8. augusta 2008 komisári potvrdili, že model set-top boxov STB-HDD TDS 460, ktorý pozostáva z dvoch typov, a to TDS 460NV a TDS 460NS, tiež patril do pôsobnosti ZINZT z 8. apríla 2005, kým zostávala platná. Iným listom okrem toho potvrdili, že podľa článku 12 ods. 5 písm. a) i) colného kódexu ZINZT z 8. apríla 2005 prestala platiť od 1. januára 2007 v dôsledku zmien kódov KN zavedených zmenou HS a každoročnej aktualizácie colných sadziieb.

Dňa 17. novembra 2008 komisári požiadali Pace o dodatočnú platbu cla týkajúceho sa všetkých set-top boxov STB-HDD vrátane set-top boxu Sky+, ktoré doviezla od januára

⁶¹ Pozri časť II.2.2. s názvom „Účel výrobku“. Tento rozsudok je opísaný aj v časti III.1.2. „Vysvetlivky Komisie“.

2007 do apríla 2008. Táto žiadosť bola vypracovaná z dôvodu zaradenia set-top boxov STB-HDD do nesprávnej položky KN, konkrétne do podpoložky 8528 71 13, hoci podľa komisárov mali byť uvedené výrobky zaradené do podpoložky 8521 90 00.

Po neúspešnej žiadosti o preskúmanie rozhodnutia komisárov podala Pace proti tomuto rozhodnutiu žalobu, v ktorej tvrdila, že ZINZT týkajúca sa predmetných set-top boxov zostala platná počas obdobia šiestich mesiacov od nadobudnutia účinnosti nariadenia č. 1549/2006 a že článok 12 ods. 5 písm. a) i) colného kódexu sa má vykladať v tom zmysle, že toto nariadenie nie je „nariadením“ na účely uplatnenia tohto ustanovenia.

Za týchto okolností sa predkladajúci vnútroštátny súd rozhodol spýtať sa Súdneho dvora okrem iného to, či sa má článok 12 ods. 5 písm. a) i) colného kódexu vykladať v tom zmysle, že nariadenie č. 1549/2006 sa má považovať za nariadenie v zmysle tohto ustanovenia. Tento súd sa presnejšie spýtal, či ZINZT, ktorá prestala byť v súlade s KN vzhľadom na nadobudnutie účinnosti nariadenia č. 1549/2006, stratila po dátume tohto nadobudnutia účinnosti svoju platnosť.

Súdny dvor najprv citoval znenie článku 12 ods. 5 písm. a) i) colného kódexu, podľa ktorého ZINZT stráca platnosť, ak v dôsledku prijatia nariadenia nie je v súlade so stanoveným právom. Súdny dvor objasnil, že tento článok sa nevzťahuje výlučne na nariadenia, ktoré sú tak ako nariadenie č. 1549/2006 prijaté podľa článku 12 ods. 1 nariadenia č. 2658/87, ale aj na akékoľvek nariadenie, ktoré ovplyvňuje alebo určuje zaradenie tovaru do KN.

Súdny dvor ďalej konštatoval, že od 1. januára 2007 bola príloha I nariadenia č. 2658/87, v ktorej sa nachádza KN, nahradená textom obsiahnutým v prílohe nariadenia č. 1549/2006, ako vyplýva z článku 1 tohto druhého nariadenia. Odôvodnenie 4 nariadenia č. 1549/2006 spresňuje, že v súlade s článkom 12 nariadenia (EHS) č. 2658/87 sa má príloha I k uvedenému nariadeniu s účinnosťou od 1. januára 2007 nahradiť úplnou verziou kombinovanej nomenklatúry.

Súdny dvor napokon uviedol, že text KN obsiahnutý v prílohe nariadenia č. 1549/2006 už neuvádza podpoložku 8528 12 91. Z toho vyplýva, že ZINZT, ktorá zaraďuje tovar do tejto podpoložky, prestala byť v súlade s KN, a preto podľa ustanovení článku 12 ods. 5 písm. a) i) colného kódexu automaticky stratila platnosť od 1. januára 2007.

Vzhľadom na tieto úvahy Súdny dvor rozhodol, že článok 12 ods. 5 písm. a) i) colného kódexu sa má vykladať v tom zmysle, že nariadenie č. 1549/2006 sa má považovať za nariadenie v zmysle tohto ustanovenia. ZINZT, ktorá už nebola v súlade s KN z dôvodu nadobudnutia účinnosti nariadenia č. 1549/2006, v dôsledku toho po dátume tohto nadobudnutia účinnosti stratila platnosť.

4. Iné právne záväzné akty

Rozsudok z 22. februára 2018, SAKSA (C-185/17, [EU:C:2018:108](#))

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Spoločný colný sadzobník – Zaradenie tovarov – Harmonizovaná európska norma EN 590:2013 – Podpoložka 2710 19 43 kombinovanej nomenklatúry – Relevantné kritériá na zaradenie tovaru ako plynový olej“

V roku 2015 SAKSA, bulharská spoločnosť, deklarovala minerálny olej na colnom úrade prístavu vo Varne do colnej podpoložky 2710 19 43 KN s cieľom jeho prepustenia do voľného obehu.

Colný úrad vo Varne zaslal dve vzorky deklarovaného tovaru na analýzu do regionálneho colného laboratória na účely určenia ich povahy a colného zaradenia. Destilačné a ďalšie stanovené ukazovatele údajne preukázali, že skúmaná vzorka mala charakteristiky vlastné „stredným olejom“ podľa písm. c) doplnkovej poznámky 2 kapitoly 27 KN.

Colný úrad teda usúdil, že tovar mal byť zaradený do podpoložky 2710 19 25 KN, ktorý vo vzťahu k tretím krajinám podlieha clu vo výške 4,7 %. V dôsledku toho riaditeľ colného úradu vo Varne opravil colný kód a uložil dodatočnú platbu cla a dane z pridanej hodnoty.

Okrem toho colný úrad usúdil, že voči spoločnosti SAKSA treba vyvodiť zodpovednosť za správny delikt. V dôsledku toho jej riaditeľ colného úradu vo Varne uložil peňažnú sankciu.

SAKSA podala žalobu proti tejto sankcii žalobu na Varnenski rajonen säd (Okresný súd Varna, Bulharsko), ktorý rozhodnutím z 20. októbra 2016 zrušil túto sankciu, pričom konštatoval, že sporný minerálny olej zodpovedá definícii motorovej nafty určenej pre arktické podnebie alebo náročné zimné podmienky, trieda 4, ktorej charakteristiky stanovuje norma „EN 590:2014“.

Za týchto podmienok sa predkladajúci vnútroštátny súd, na ktorý colný úrad podal kasačný opravný prostriedok proti tomuto rozhodnutiu, spýtal Súdneho dvora, či sa minerálny olej môže zaradiť ako plynový olej do podpoložky 2710 19 43 KN⁶², ak spĺňa požiadavky uvedené v norme EN 590:2013⁶³ týkajúce sa motorovej nafty určenej pre arktické podnebie alebo náročné zimné podmienky.

Súdny dvor najskôr uviedol, že podpoložka 2710 19 43 KN, ktorej znenie sa týka plynového oleja s obsahom síry nepresahujúcim 0,001 % hmotnosti, je súčasťou položky 2710 KN, ktorá sa týka ropných olejov a olejov získaných z bitúmenových materiálov,

⁶² KN obsiahnutá v prílohe I k nariadeniu č. 2658/87 v znení vyplývajúcom z nariadenia č. 1101/2014.

⁶³ Harmonizovaná norma EN 590 v znení zo septembra 2013 s názvom „Automobilové palivá – Motorová nafta – Požiadavky a skúšobné metódy“, uplatniteľná na spor vo veci samej.

iných, ako sú surové oleje. Na účely uplatnenia tejto položky doplnková poznámka 2 ku kapitole 27 KN v písm. e) definuje pojem „plynové oleje“.

V tejto súvislosti zo znenia písm. e) v spojení s písm. d) tejto doplnkovej poznámky vyplýva, že za „plynové oleje“ sa považujú najmä oleje a prípravky, z ktorých sa predestiluje menej ako 65 % objemu (vrátane strát) pri teplote 250°C a 85 % objemu alebo viac (vrátane strát) pri teplote 350 °C podľa metódy ISO 3405. Preto na účely colného zaradenia tovaru ako plynový olej je v rámci položky 2710 KN jediným ukazovateľom úroveň destilácie pri uvedených teplotách podľa metódy ISO 3405.

V dôsledku toho Súdny dvor konštatoval, že keďže z predmetného minerálneho oleja sa predestiluje podľa metódy ISO 3405 pri teplote 250°C viac ako 65 % objemu, na tento minerálny olej sa nevzťahuje definícia „plynového oleja“ podľa písm. e) doplnkovej poznámky 2 ku kapitole 27 KN a nemožno ho zaradiť do podpoložiek týkajúcich sa výrobkov, na ktoré sa vzťahuje táto definícia.

Okrem toho odkaz na poznámku g tabuľky 3 normy EN 590:2013, podľa ktorej sa definícia „plynového oleja“ podľa KN „nemusí uplatniť na kategórie určené na použitie v arktickom podnebí alebo v náročných zimných podmienkach“, nemá v tejto súvislosti žiaden vplyv, keďže túto normu neprijal orgán Únie, ale CEN, súkromnoprávny subjekt. Túto normu totiž vypracoval CEN na základe mandátu M 394 z 13. novembra 2006 udeleného Komisiou, ktorá následne prostredníctvom smernice 2014/77 aktualizovala odkaz na túto normu v poznámke 1 prílohy II smernice 98/70.

Je pravda, že z judikatúry Súdneho dvora možno vyvodiť, že harmonizovanú normu, ktorú vypracoval subjekt súkromného práva, možno považovať za súčasť právneho poriadku Únie, ak táto norma vznikla z podnetu Komisie a pod jej vedením a kontrolou, a ak po uverejnení odkazu na túto normu v Úradnom vestníku Európskej únie vyvoláva záväzné právne účinky. Podľa Súdneho dvora však vzhľadom na to, že poznámka g tabuľky 3 normy EN 590:2013 nepredstavuje skúšobnú metódu, nemožno ju považovať za súčasť práva Únie a nemá žiadnu relevanciu na účely colného zaradenia tovaru.

V tomto kontexte Súdny dvor odpovedal, že minerálny olej nemôže byť na základe svojich destilačných charakteristík zaradený ako plynový olej do podpoložky 2710 19 43 KN, a to ani vtedy, ak spĺňa požiadavky uvedené v harmonizovanej norme EN 590:2013 pre motorovú naftu určenú pre arktické podnebie alebo náročné zimné podmienky.

SÚDNY DVOR
EURÓPSKEJ ÚNIE

Riaditeľstvo výskumu a dokumentácie

Decembra 2025